

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110466

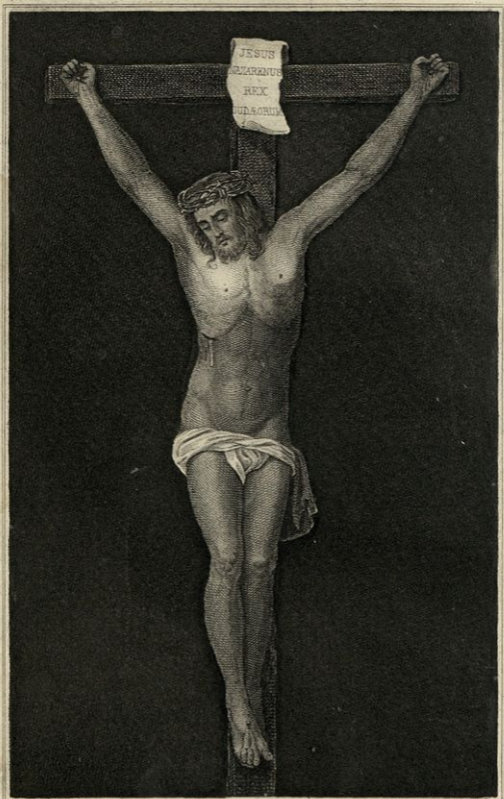
US
NE
LJE

A. Dürer pinx.

121. Stahlstich v. Carl Mayer's Kunst-Anstalt in Nürnberg.

Es ist vollbracht!

Verlag von Carl Mayer in Nürnberg.

JEZUS MOJE ŽELJE.

Katoliške molitne bukve
z
naúki in napeljevanjem
k
pobožnemu življenju.

Poleg nemškiga
o d
častitljiviga gospoda
ALOJZJA ŠLERA,
doktorja sv. pisma.

Peti natis.

V LJUBLJANI 1859.

Na prodaj in v žaložbi *Janeza Giontinita,*
bukvarja.

110466

110466

V natis teh bukev so milostljivi Knez,

Gospod Gospod,

ANTON ALOJZ,

Ljubljanski Škof 31. kozoperska 1845 dovolili.

DFZ 5800/1952

Od molítve.

„Molite brez nehanja.“ 1. Tes. 5, 17.

Kar je dihanje za teló, to je molitev za dušo. Molitev je nebeška gred, po ktéri gre naš duh k Bogu, de milost in žegen Božji pride na nas. „Prosíte in bote prejeli!“ Ali nismo vsi potrebni in ubogi, polni revšine in grehov? Molimo tedaj brez nehanja! Prerok Daniel je hotel rajši umréti, kakor molitev opustiti, ktero je trikrat na dan kleče opravil. — Ne rêci: Nimam časa moliti. Čas, kteriga molitvi daruješ, ti bo obilno plačan z Božjim žegnam, ki bo tvojimu delu dan. David je bil kralj poln skerbi in opravkov, pa vender je čas imel, sédemkrat na dan Gospoda hvaliti. — Ne rêci: Pretrudin sim, de bi molil. Jezus, naš Zveličar, je cel dan

okrog hodil in učil in se je utrudil, pa vendar je noč v molitvi prečul. Tudi molitev je počitek v Božjim naročji, na sladkim sercu Jezusovim. — Ne rêci: Ne ljubi se mi moliti, preveč razmišljen sim in otóžin. Zbêri poprej svoje misli, opusti posvetne misli in skerbi; živo si misli, de stojiš pred Božjim sedežem v pričo angelov in svetnikov, kateri Bogu vedno prepevajo hvalo. Premaguj stanovitno svojo nepoljublji-vost moliti, in tvoja molitev bo toliko več zasluženja iméla, kolikor menj to-lažbe brez svojiga zadolženja čutiš. Z molitvijo se človek moliti uči. — Ne rêci: Molitev nič ne pomága; sej se ne dá nič sprostiti. Zakaj se dostikrat nič ne sprosi? Ker ljudjé ve-likrat zgolj posvetnih ali škodljivih reči prosijo, ker z nespokorjenim sercam molijo, ker brez terdne vére molijo, ker z sovražnim sercam molijo, ker molijo in niso v Božjo voljo vdani. Ako češ biti uslišan, se očisti poprej od svojih grehov, vsaj z grévengo; svojim sovraž-nikam odpusti, moli z véro in z zaupa-njem, moli s ponižnostjo, v Jezusovim iménu, moli neprenéhama in večkrat, in vse izrôči Božji volji, ki nam dostikrat

hoče kaj boljšiga dati, kakor je to, česar ga prosimo. — Moli tudi s spodobnostjo telésa, ne prezložno in preléno; zakaj pred Božjim obličjem si, pred katerim angeli trepečejo. Ne sramuj se sklenjenih rók k Bogu povzdigniti, kolén pred nar Svetejšim do tál perpogniti, glave perkloniti in na perse se terkati i. t. d. — Ne moli samo z ustmi, ampak s sercam, v duhu in resnici. — O kristjan! začni enkrat prav moliti, in skusil boš, kakó sladkó je moliti! — „Kdor prav móli, bo tudi prav živel,“ pravi sv. Avguštin.

Od jutranje molitve.

„Kadar je prišla ura vstajenja, se ne opotavljaj!“
Sir. 32, 15.

Zdravju škodljivo je in duši nevarno, predolgo spati, posebno pa takrat v postelji ležati, kadar si zbujen. Kadaj vstati (kakor tudi kadaj spat iti) moraš svoj čas iméti, ako ti je le mogoče; zakaj red je duša vsih rečí. Nar bolj koristno telésu in duši je, zgodaj v posteljo iti, de se lože zgodaj vstane. —

Vstani urno in ne opotavljaj se. Če se tako premagaš, Bogu lep jutranji dar perneseš, ki ti Božji žegen perdobiva. — Kadar se zbudiš, se koj prekrizaj in svoje perve misli imej per Bogu. — Obleci se urno in misli, de te gledata Bog in tvoj sveti angel varh. — Kadar si oblečen in umit, se pokrôpi z žegnano vodo (ktero mora vsak katoljški kristjan v svoji hiši iméti) in opravi potem pred britko martro klečé svojo jutranjo molitev. Ne opusti te molitve nikóli, zakaj kdor dneva z Bogam ne začne, ga tudi ne bo dobro končal. Ali ne prepevajo tudi ptičice svoje hvale Bogu? Tudi svojih pôslov ne pusti poprej k delu, preden ne molijo. — Kako lepo bi bilo, ko bi keršanska družina skup glasno molila jutranjo molitev!

Jutranja molitev.

„Ti boš zjutraj moj glas uslišal.“ Ps. 5.

V iménu Boga Očéta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Vsigamogočni, večni, trojedini Bog! v prahu te molim; tebe hvalijo

in povikšujejo moje sercé in moje usta; zakaj ti si moj **Gospod** in moj **Bog**. **Svét, svét, svét** je **Gospod** vsih gospodov, ves svét je poln njegove svitlosti. Čast bodi **Očétu** in **Sinu** in svetimu **Duhu**, kakor je bila v začetku, in sadaj in vselej in vekomaj. **Amen.**

Zahvaljenje.

Zahvalim se ti, o nebeški **Oče!** de si me iz nič ustvaril. Zahvalim se ti, o **Sin Božji**, de si me s svojo kervjo odrešil. Zahvalim se ti! o sveti **Duh!** de si me v kerstu posvetil in me poklical k pravi véri, ktera edina zveliča. **O** nar dobrotljivši **Bog**, koliko milosti in gnade skazuješ slednji dan meni ubozimu grešniku! **Tvoja** usmiljenost me je ohranila nocojšno noč, v kateri si marsiktero dušo pred se v sodbo poklical in morebiti večno zavergel. **Kako** se ti zamorem spodobno zahvaliti, o ti

moja narvečji dobrota! de si mi dal nov dan doživeti, kteriga zamorem v svoje dušno zveličanje obrniti!

Darovanje.

O premili **Oče!** ta dan bodi tebi posvečen. Pervi zdihljaj ljubezni naj se k tebi povzdigne iz mojiga serca. Tebe hočem moliti in povikševati, kolikorkrat zdihnem, kolikorkrat moje serce udári. Svoje telo in svojo dušo, vse svoje počutke in vso svojo moč tebi darujem; vse, kar je v meni naj hvali tvoje sveto imé. Kar koli bom danas mislil, želel, govoril, storil ali terpel, naj se zgodi iz ljubezni do tebe, tebi v čast in po tvoji sveti volji! Vzemi, o **Bog,** milostivo ta dar, združen z daram tvojiga preljubiga **Sina,** mojiga **Gospoda** in **Zveličarja Jezusa Kristusa.**

S k l e p.

O presladki **Jezus,** kteri si za-

četek in kônc, pôt, resnica in življenje! glej, sklenem po pôti tvojih zapoved hoditi in vse storiti, kar se kristjanu spodobi. Poséбно hočem danas to dobro delo . . . storiti, in se vaditi v tej čednosti Uterdi mojo slabo voljo, o vir milosti! de stanovitno zoperstanem skušnjavam k grehu! Oh, ali bi spet danas iztergal svojo dušo iz rok svojiga premiliga Zveličarja, in jo dal peklenškemu sovražniku v pest? Ali bi spet danas vedama in z voljo ta greh . . . storil? Prevečkrat sim se že prodal peklenškemu sovražniku; danas pa terdno sklénem in rečem: Začeti hočem, se poboljševati.

Pr o š n j a.

Svétí Bog! svétí močni Bog! svétí večni Bog! bodi jest tvojimu vsigamogočnimu varstvu priporočen. Razsvitli mojo nevédnost, uterdi mojo

voljo v dobrim, obvaruj me sleherniga greha in večne smerti.

Prosíte za me, preljubi izvóljeni Božji! Ti pred vsimi, o prečista Devica in Božja porodnica Marija, ljuba moja Mati in pomočnica, s svojim čistim ženinam svetim Jožefam vred; tudi ti, ljubi moj angel varh, in vi ljubi moji patroni . . . podajte meni slabimu svojo pomoč, in sprosite mi čistost telesa in duše in stanovitnost v dobrim. — Ravno tega prosim tudi svojim žlahtnikom in dobrótnikom, svojim prijatlam, poséбно . . . kakor se tudi molitvi vsih pravovernih priporočim in želim vsih svetih maš in odpustkov deležin biti. Požegnaj me, Bog Oče †, Bog Sin † in Bog † sveti Duh! — Duše mertvih vérnih naj po Božji milosti počivajo v miru. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Verujem i. t. d.

Véra, upanje in ljubezin.

Te tri čédnosti se imenujejo zató Božje, ker je to, kar zadevajo, naravno B o g. One so jedro keršanskiga življenja in brez njih zveličanje ni mogoče. Treba jih je tedaj večkrat, clo vsak dan moliti, posebno pred sveto spovedjo in pred svetim obhajilam, ob obletnici svetiga kersta in svete birme, v velicih skušnjavah, v smertni nevarnosti i. t. d. Pri bolnikih in umirajočih naj se pridno molijo.

Djanje vére.

Vérujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse ustvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro poplačaš in hudo štrafaš. Vérujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Vérujem in terdim vse, kar si Ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil,

kar so aposteljni pridigovali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev zapoveduje vérovati. Vse to vérujem, ker si Ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfat, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejši mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnem zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca vživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubézni.

O moj Bog, ljubim te iz vsiga svojiga serca čez vse, ker si nar večí dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vredin; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Vošim si iz celiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezin; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Gospod!** bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadevam, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojiga Stvarnika, **Odrešnika** in **Posvečevavca** razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, vsigamogočniga **Gospoda**, svojiga nar boljšiga **Očeta** razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje

bolj obžalovati in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. Čast bodi Očétu in Sinu in svetimu Duhu; kakor je bila v začetku in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

K angelskimu češenju.

Zjutraj, opoldne in zvečer.

Trikrat na dan je molil Daniel in je obernil svoje obličje proti Jeruzalemskimu tempelnu. Trikrat na dan nas opomni cerkev z zvonjenjem včlovečenja Jezusa Kristusa v naročji prečiste Device. Kristjani! Sin Božji je prišel z nebés na zemljo, naše meso na-se vzet in nas rešit s svojo smertjo, in mi bi ne molili Besede, ki je mesó postala? — Presveta Devica je na sporočenje arhangela Gabriela k našimu zveličanju dovolila,

mati Božja biti; in mi bi je ne počastili, ktero je angel počastil? Kje so tisti pobožni časi, ko so kristjani pri zvonjenji angelskiga česjenja na ulicah obstali, še tudi pokléknili in molili? In zdaj se sramujejo prekrižati se ali glavo raskriti? — Molimo:

Angel Gospodov je oznanil Marii in je spočela od svetiga Duha. Česena si Marija i. t. d.

Glej, dekla Gospodova sim, zgôdi se mi po tvoji besédi. Česena si Marija i. t. d.

In Beséda je mesó postala in je med nami prebivala. Česena si Marija i. t. d.

Oče naš i. t. d. Česena si Marija i. t. d.

O Gospod! daj vsim vérnim dušam večni mir in pokoj. In večna luč naj jim sveti! Gospod! naj v miru počivajo. Amen.

Od premišljevanja, ali od notranje molitve.

„Premišljevanje mojiga sercá je vedno pred tvojim obličjem.“ Ps. 18.

Hitreje v bogobljubnosti rasti in se uterditi je prav dobro, vsakdan pol ali četert ure (nar bolje je zjutraj) kaj duhovniga premišljevati.

Premišljevanje je notranja molitev, v kateri kristjan kako dobro reč (ktero si navadno poprejšnji večer zvóli) z umam premišljuje, take misli na svoje življenje obrača in z njim perličiči ali pergliha, s tem pobožne čutila v sercu obudi in potem terdno sklene, to ali uno poboljšati in spolniti. De si to polajšaš, si zvóli k premišljevanju, postavim, kaj iz življenja in terpljenja Kristusoviga, kako zapoved Božjo ali kako dolžnost svojiga stanu, in poprašaj se potem:

1. Kaj uči keršanska vera od tega?
2. Kaj mi je po tem uku storiti?
3. Kaj sim doslej storil?
4. Kaj čem v prihodnje storiti?

Preden premišljevati začneš, si misli prav živo, de je Bog vsigapriču-

joč, in prosi svetiga Duha razsvitljenja; potem prosi Bogá milosti ali gnade, storjene sklepe spolniti, in vtisni si saj eno reč ali izreko premišljevanja v glavo, ktere se večkrat v dnevu spomniš in jo kakor duhovno róžo duhaš. Nektere pobožne duše si tudi s kratkimi besedami kam zapišejo, kar so premislile; namreč zato, de bi si jih bolj v dušo vtisnili ali pa de bi, kadar jih pozneje prebirajo, spoznali, koliko so v bogoljubnosti zrastli ali pa odjenjali. De kdo tako premišljuje, ni treba, de bi mogel biti učen. Sej zna vender vsak svoje opravke, posvétne reči in nečimernosti premišljevati: zakaj bi ne znal tudi večnih resnic in dušne sreče? Pri premišljevanji niso visoke in lepe misli nar poglavitniši reč, ampak pobožne čutila in dobri sklepi. Zakaj premišljevanje ni kaka globoka učenost, ampak notranja molitev je. Kolikor mirnejši in prostejši kdo premišljuje, toliko bolje in koristnejši je njegovo premišljevanje. Daj se tudi svojimu spovedniku v tem podučiti in vaditi.

Zgled premišljevanja čez smertni gréh.

(Pri spovedi dobro.)

Misli si, de vidiš Bogá na sedežu njegove pravičnosti, ki te vpraša, kakor nekđaj Kajna, kateri je svojiga brata umoril: „Kaj si storil?“

Prosi Bogá pomoči, ostudnost in pogubljenost greha spoznati.

1. Kaj me uči keršanska vera od smertniga gréha?

Gréh je sam na sebi strašno ostudin, prinese pa žé tu in tam pogubljenje seboj.

a. Gréh je vedno in prostovoljno prelomljenje božje postave. Bog, naš Gospod in Stvarnik, ima neskončno pravico, nam zapovedati; zató imamo, ker smo njegove stvari, neskončno dolžnost, mu pokorni biti. Kdor iz hudobije to dolžnost prelomi, Bogá neskončno razžali. Zakaj zoper Bogá se spunta, tako rêči, roko zoper njega vzdigne, mu krono z glave potegne, kakor sv. Bernard govori, de si jo sam sebi na glavo po-

stavi; clo Božje bitje zataji, ker tako živi, kakor de bi Bogá ne bilo. — „Kdo je Gospod?“ je vprašal napuhnjeni kralj Faraon. Ravno tako govori grešnik, če prav ne z jezikam, pa z djanjem. Sladnost, napuh, nezmernost, časni dobiček so mu bog, kteriga móli, kterimu služi. O gerdoba, o ostudnost gréha! — Ta ostudnost se pa še bolj pokáže, če pomislimo, kako strašno prederzno in kako nehvaležno grešnik proti Bogú ravná, proti Bogú, kteri ga je iz nič in sicer po svoji podobi ustvaril, kteri ga je z drago kervjo svojiga preljubiga Sina odrešil, kteri ga je v svetim kerstu iz vode in iz svetiga Duha prerodil, za svojiga otrôka vzél, za ud rimske katoljske cerkve naredil in mu toliko gnad in dobrot skazal. O ostudnost greha, ki toliko nehvaléžnost proti nar boljšimu Očétu v sebi ima!

b. Zavoljo tega tudi po grehu ne more nič družiga priti, kakor strašna nesreča tukaj na zemlji in tam na unim svétu. Tukaj na zemlji nima grešnik ne mirú ne pokoja, ker ga je gnada Božja zapustila in ne neha ga péči. Tam na unim svetu ga čakajo neizrečene večne martre. Ker je grešnik nar boljšiga Očéta za-

pustil, ostane tudi od njega večno zapuščen. Ker je Sina Božjiga s svojimi gréhi neprenehama martral in križal, bo tudi zató večno terpel. Ker je svetiga Duhá do konca žalil, bo k večni žalosti in martri obsójen. Ker je svojiga Gospóda in Očéta neskončno razžalil, bo imel zató tudi neskončno terpljenje. O strašni nasledki smertniga gréha!

2. Kaj mi je po tém uku storiti?

Ako je greh tako ostudin in gerd, ga moram tudi sovražiti in opustiti, in sramovati se ga. — Ako pride iz gréha tolikšno pogubljenje, se ga moram kakor nar večjiga zlega čez vse bati in varovati.

a. Kdó bi se ne zavzél, ako prederznost zemeljskiga červa (to je človeka) pomisli, ki se zoper svojiga narvikšiga Gospóda vzdigne in se zoper Vsigamogočniga vojskuje? Kdo bi ne sovražil strašne nehvaležnosti otrôka, ki nar boljšiga Očéta razžali? Kolika strahota je gréh, kateri je Bogá na križ perbil, Bogá, ki nam je vedno le milost čez milost skazoval! Ali bi bilo mogoče kristjanu, z odpertimi očmi smertni gréh

storiti? Oh, ko bi ga bil rés storil, kako bi se mogel sramovati, de je nar boljšiga Očéta tako razžalil, nedolžniga Zveličarja s svojim zadolženjem zopet križal, svetiga Duhá s svojo nehvaležnostjo hudo razserdil?

b. Česar bi se bilo pa tudi človeku bolj bati, kakor smertniga gréha, ki tu in tam v strašno revšino pogrezne? Ali móre kaj hujšiga biti, kakor je smertni gréh, ki mu Božjo milost, dušno življenje vzame, vse njegovo zasluženje zbríše, njega hudimu sovražniku v oblast dá, ga ob pravico do nebés perpravi, in če nespokorjen umerje, nazadnje v pekel sune in vekomaj zaverže. Oh! kako bi človek s smertnim greham na vesti mirno in brez skerbi živéti mogel? Kako bi se mogel neskerbno v nevarnost, v priložnost k gréhu podati, ki se ga moramo čez vse bati, čez vse varovati?

3. Kaj sim pa doslej storil?

Oh, moj Bog! védil sim, kako je gréh ostudin in pogubljev, in vender sim tolikrat grešil! Zavoljo kratkiga posvetniga veselja, zavoljo meglice nečimerne časti, zavoljo časniga dobička sim tvoje

zapovedi brez strahu prelomljeval, posebno Ti, o Bog! se nisi utrudil, mi odpušati, in jez se nisim naveličal, tebe vedno žaliti. Pomislil nisim, de si ti dolgo usmiljen in milostljiv, pa tudi ojster sodnik, ki večno štrafaš. Majhniga truda ali zasmehovanja posvetnih otrok sim se bal, hude vesti, pekla pa ne? O moja duša! kako si mogla biti pokojna v smertnim grehu? Kje bi bila, ako bi ti bil Bog po tvoji hudobnosti in po tvoji nemarnosti povračal? O milost, o usmiljenost, ki je meni grešniku toliko časa zanašala!

4. Kaj čem v prihodnje storiti?

Gospod! rajši umreti, kakor te še kadaj hudo razžaliti? Ne! ne! le več grešiti ne! — Obljubim in terdno sklenem: Začeti hočem se boljšati. Posebno hočem z vso resnico zaterati in izkoreniniti ta smertni gréh, ki sim ga tolikrat storil, to nagnjenje serca, ki me vedno naganja, to hudo navado De per tem svojim sklepu ostanim, se hočem od danas ogibati une družbe, une priložnosti, hočem vsak dan per jutranji molitvi ta

sklép ponoviti, se hočem zvečer spraveševati, če sim ga spolnil, in če ga nisim, si hočem to v pokoro naložiti, se hočem tega per spovedi tožiti, in spovednika prositi, de mi pomočke nasvetje, kako se té napačnosti varovati. — O Gospod! ponovim pred tvojim obličjem in v pričo svojiga angela varha: Hočem se poboljšati. Pomagaj mi s svojo gnado, in daj, de svoj sklep spolnim. Gospod! usmili se, po svoji veliki usmiljenosti se me usmili! Spoznam svojo hudobijo: moj gréh mi je pred očmi. Ne ravnaj z menoj po mojih gréhih, temuč odpusti mi po svoji milosti. Glej, kako mi je žal! glej kri svojiga Božjiga Sina! Tebe hočem ljubiti, o Bog mojiga serca; tebi hočem služiti vekomaj! — Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem! Jezus, tvoj sim živ in mertev! — Sveta Marija, pribežališe grešnikov! prôsi za-me! — Oče naš itd.

Od duhovniga branja.

Premišljevanje se polajša z branjem duhovnih bukev. Kdor duhovne bukve počasi bere, premišljuje, med časom pa, ko ne bere, na-se obrača: pre-

mišljevanje z branjem skléne. — Branje duhovnih bukev je že marsikteriga spreobrnilo in k svetimu življenju napeljalo. Kako lepa in koristna je bila šega starih keršanskih družin, ko je zvečer gospodár svojim otrokam in poslam iz kakih svetih bukev kaj bral in se potem čez to, kar je bilo braniga, z njimi pogovarjal! Kako lahko bi si vsak toliko časa vzél, de bi duhovne bukve bral, vsaj ob nedeljah in praznikih!

Med vsimi bukvami so perve bukve gotovo sv. pismo. Tode sv. pismo je kakor meč in oginj, kteriga se človek k svojimu pridu in v svojo škodo poslužiti zamore. Ker je v njem veliko reči težko umljivih, jih je lahko narobe razložiti k večnemu pogubljenju, kakor sv. apostel Peter sam pravi (2. Peter 3, 16.). Ako tedaj kdo hoče sv. pismo brati, mora biti vsaj z opombami in razlaganjem preskerbljeno, ki so od vikših duhovnov poterjene. Za take, ki niso učeni, je pa boljši sv. pismo okrajšano, postavim: Zgódbé sv. pisma stariga in noviga zakóna Ravníkarjeve in Jeranove. Petere bukve Mojzesove od Dr. Klančnika, življenje Jezusovo, berila, listi in evangelií v nedelje in praznike

celiga leta in vse dni sv. posta, natisnjene na Dunaju 1840. — Duhovne bukve za brati se priporočajo te le: Dvanajst bukev Tomaža Kempčana, Filoteja, zlate Jabelka od Friderika Baraga, in še več družih bukev sv. Alfonza Ligvor-skiga i. t. d.

Posebno naslédnje bukve bi imele v vsaki hiši biti: Keršanski katekizem, evangeljske bukve, zlasti take, v katerih so lepi nauki, zlate jabelka. De si pa kdo nepravih bukev ne omisli, naj se s kakim pobožnim spovednikom posvétuje.

Povzdigovanje serca podnévi.

„Moje oči vedno v Gospoda gledajo.“ Ps. 24, 15.

Če apostel reče, de naj neprenéhama molimo, ne misli dolzih molitev z ustmi, ampak kratke in večkratne povzdigovanja serca k Bogu, t. j. pobožne misli in čutila, ktere so nam podnévu tudi pri delu obuditi. Treba ni nobene besede izgovoriti, temuč duša le naj se k Bogu povzdigne, de se z njim pogovarja. To se imenuje p o b o ž n o z d i h o v a n j e in z d i h l j e j i l j u b e z n i. Tudi besede po volji, kakor jih serce da,

ali kratki izgovori iz sv. pisma in od svetnikov so dobri; to se imenujejo streljne molitvice, ker jih serce v svoji gorečnosti kakor pšice proti nebu izstreli. — Prav dobre so. Ker iz serca pridejo in so kratke, je več moči in pobožnosti v njih. Z njimi ostane človek zmiraj v Božji pričujočnosti in se uči v duhu moliti. Tudi ne potrebujejo svojiga časa in vselej se dajo opraviti, če imaš še toliko opravil. Polajšajo in posveté delo, duh se ponovi in oživi kakor z nebeško mano. V skušnjavah dajejo veliko pomoč. Bolniku so čez vse potrebne in nadomestijo druge molitve. Brez tega dušniga povzdigovanja postane človek v opravkih življenja razmišljen, merzel, mlačin in posvétin. Nar poglavitniši dušne povzdigovanja so: Večkratno obujenje popolnoma kesanja ali grévenge, — ponovljenje dobriga namena, — spomin Božje pričujočnosti; kakor tudi kratke djanja vére, upanja in ljubezni. De pobožne čutila v sebi lože obudiš, poglej večkrat proti nebesam ali na britko martro, na matere Božje podóbo i. t. d. Tudi kadar ura bije, naj nas to smertne ure in večnost opomni. — Tukaj imaš nekoliko tacih molitvic:

Djanje obžalovanja.

Oče, grešil sim v nebó in zo-
per tebe; nisim vreden tvoj otrok
imenovan biti! — Gospod! bodi mi
ubozimu grešniku milostljiv! — Je-
zus! Sin Davidov, usmili se me!

Obujenje dobriga namena.

Bodi vse k večji časti Božji!
— Gospod! iz ljubezni do tebe! —
Posvečeno bodi tvoje imé z vsimi
mojimi deli in djanji! Ne kakor jez
hočem, ampak kakor ti!

Spomin Božje pričujočnosti.

Bog me vidi, Bog me sliši, Bog
je povsod pri meni. — Kam hočem
iti izpred tvojiga duha? Kam hočem
bežati izpred tvojiga obličja? — Okó
Gospodovo me vidi, kako bi zamogel
kaj hudiga storiti?

Djanje vere.

Gospod! vérujem, pomagaj mi verovati. Otrok katoljške cerkve sim; v tej véri hočem živeti in umréti.

Djanje upanja.

Upal sim v Gospoda, osramoten ne bom. Če je Bog z menoj, kdo more biti zoper mene? Zakaj si žalostna, moja duša, in zakaj me mótiš? Upaj v Bogá, zakaj on je tvoj Zveličar. V Jezusovih ranah je zveličanje!

Djanje ljubézni.

Kaj si vošim v nebesih, kaj si želim na zemlji družiga, kakor tebe, moj Bog? Ti si Bog mojiga serca in moj delež vekomaj. Gospod, veš, de te ljubim. Moja ljubezin je križani Jezus.

V terpljenji.

Moje sercé je pripravljeno, pripravljeno je moje serce k vsimu, kar tebi dopade! Oče, ne moja, ampak tvoja volja se zgôdi. — O Gospod! tukaj réži, tukaj žgi, tukaj bôdi, samo tam prizanesi vekomaj.

V skušnjavah.

Gospod! otmi nas; poginjamo! Jezus! Marija! pomagajta! Rajši umréti, kakor Boga razžaliti! Pobéri se od mene, satan! Boga samiga hočem ljubiti, njemu samimu hočem služiti.

Kadar ura bije.

Gospod, daj mi srečno uro v življenji in v smerti. Še je čas usmiljenja, še je dan zveličanja! Delati hočem, dokler je dan, zakaj pride noč, ko nihče več ne more delati.

Molitev pri jedi.

„Ali jeste ali pijete, ali delate ali kaj družiga, storite vse v Božje počeseenje.“ 1. Kor. 10.

V božje počeseenje takrat jémo, kadar ne jémo samo zato, ker nam jedila diše, temuč kadar jemo, de se živimo in zdravje ohranimo, in kadar z molitvijo začnemo in nehomo jésti. Vsak dober dar pride iz nebés in potrebuje žegna Božjiga. Kako nehvaležno je, pri mizi, ktero nam je Bog pogernil, molitve pozabiti! Ali bi se nam ne zdelo gerdo, ako bi se kak ptujic kar k naši mizi usedel in spét od nje vstal brez zahvale za kosilo? Molimo torej radi pred jedjo! Ne sramuj se, o kristjan! storiti, kar je tvoj Zveličar sam storil, ki se je za jed Bogú zahvalil in je po večerji Bogú svojo hvalo pé! Kamor koli te povabijo, se vsaj pokrižaj pred jedjó in po jedi in pokaži svojo véro, brez strahu pred ljudmi. — Pri jedi si misli, de je Jezus nevidno pri tebi v gostéh. Vari se nezmérnosti ali govorjenja od napák svojiga bližnjiga. Razveseljuj se z nedolžnimi pogovori, de ima tudi duh svoj nebeški živež, kadar teló vživa.

Molitev pred jedjo.

Vsih oči čakajo na tebe, o Gospod! in ti jim daš živeža o pravih času. Svojo roko odpreš in napolniš s svojim žegnam vse, kar živi. Čast bodi Očetu i. t. d.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš i. t. d.

Gospod žegnaj nas in té svoje dari, ki smo jih iz tvojih rok prejeli. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Kralj večne slave nas stóri deležne svoje mize v nebésih. Amen.

Molitev po jedi.

Zahvalimo se ti, vsigamogočni Bog! za vse tvoje dobrote, kateri živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš i. t. d.

O Gospod! daj vsem našim do-

brotnikam večno življenje zavoljo tvojiga iména.

Duše mertvih vernih kristjanov naj počivajo v miru po Božjim usmiljenji. Amen.

Večerne molitve.

„Noč pride, ko nihče ne more delati.“ Jan. 4, 9.

Kakor si začel z molitvijo dan, tako ga tudi končaj. Zopet je en dan minul in vernil se ne bo nikoli več. Jutranji dan ni gotov. Še to noč utegne Bog tvojo dušo od tebe térjati in préd-se poklicati. Ali si dobro pripravljen? Torej ne opusti še v zadnjih minutah molitve, preden se v posteljo kakor v grob podáš. Pred vsim drugim sprašaj svojo vést in presodi stan svoje duše. Nekteri ajdovski modrijani so se vsak dan zvečer spraševali in si čez vse odgovor dali, kar so čez dan mislili, govorili in storili. Kako je mogoče svojo dušo prav spoznati ali se dobro spovedati, če se vest prav pogostama, clo vsakdan ne sprašuje? — Po izpraševanji vesti obudi resnično, popolnoma grevengo. Pomisli,

de si Boga razžalil, kateri je tvoj nar boljši oče, vse ljubezni vredna dobróta. Pogledaj križaniga Jezusa, premišluj, koliko je terpel za te in kušni poln ljubezni njegove rane. S tako grévengo se zamoreš koj z Bogam spraviti, ko bi imel še tako velik gréh na sebi, in ko bi te ponoči utegnila smert prehiteti, zamoreš večno zveličanje doséči. Vender pa moraš skleniti, smertniga gréha se, pred ko je mogoče, spovedati in poboljšati se resnično. Zakaj kdor spoved in poboljšanje vedno odlašá, si ne sme misliti, de imá popolnoma grevengo. Če pa take grevenge ni, kako se more kristjan v posteljo vleči, kateri noče svoje duše v narvečji nevarnost postaviti?

Večérne molitve opraviti nikoli ne pozabi. Kako dobro bi bilo, ko bi vsaka družina zvečer združena večerno molitev opravila? — Kadar odmoliš, se molcé in skrivaj sléči. Tvoj duh naj na kaj dobriga misli, na Bogá, na smert, na večnost. Vzemi žegnane vode, in kakor se moraš zjutraj kersta spomniti, kadar se z njo pokropiš, tako tudi zvečer pomisli, kako bodo tvoje truplo enkrat z njo kropili. Kadar si že v postelji, misli, de s Kristusam na križu le-

žiš. Pogovarjaj se s svetim angelvarham in z Bogam, dokler ne zaspíš. Kadar se ponoči prebudiš, tudi kaj moli, zakaj tudi noč je Gospodova. Pomisli, koliko noči je Jezus brez spanja v molitvi prečul, koliko je terpel v poslednji noči svojiga življenja, koliko ravno zdaj nekteri bolniki in umirajoči in ubóge duše v vicah terpé; móli za-nje.

M o l i t e v.

V iménu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Zahvaljenje.

Moj Bog in moje vse! zopet je en dan minul, ki se ne bo nikoli več vernil. Enkrat — in morebiti kmalo — pride noč, ko mi ne bo več mogoče, se pokoriti. Zato se še danas na koncu tega dneva v molitvi pred-te veržem, o trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Hvalim in častim te z vsimi tvojimi angeli in izvoljenimi, in se ti zahvalim za vse dobrote,

ktere si mi danas in v vsim mojim življenji na duši in na telesu skazal. Kako ti čem to, o Bog! poverniti?

Klicanje sv. Duha.

Pridi, o sveti Duh! razsvitli moje serce z žarki svoje večne luči, de vse, kar sim ta dan grešil in zamudil, pomislim v britkosti svoje duše, se vsiga spovem, vse resnično obžalujem in se tako s teboj, s svojo nar vikši dobróto, spravim. Tvoje oči so vidile moje nepopolnamosti in spremljevale so vse moje stopinje. Pokaži mi, o Gospod! moje hudobije, daj mi spoznati svoje grehe!

Z d a j i z p r a š u j s v o j o v é s t. Pomisli, s čim si se od jutra do večera pečal, kaj se je pri tem zgodilo, v kterih krajih si bil; s kterimi osebam si hodil: kako si se v molitvi, pri délu, v družbi in pri veselji, v cerkvi in doma zaderžal, proti Bogu — proti sam sebi, — proti bližnjimu — v mislih, željah, besedah in délih — v djanji in nehanji,

posebno v dolžnostih stanú (kakor predpostavljeni ali podložni, kakor oče ali mati, sin, hči i. t. d.). Ali z zamujenjem del ljubézni, za ktere si imel priložnost. Prašaj se, kakó si čas obračal, če si tudi druge k gréhu napeljeval ali k grehu molčal, če nisi zopet v nov gréh zabredel. Sprašuj se pa tudi téga, kar si dobriga stóril, če si to storil iz dobriga naména ali morebiti zavoljo ljudi, iz nečimernosti ali dobre vólje. Ako se ne zgodí zavoljo Bogá, tudi zasluženja nima pri Bogu. Kdor samo za svét dela, bo tudi samo od svetá plačilo prejel.

Gré v e n g a.

O Gospod! s kakšno nehvaležnostjo sim ti povračal vse tvoje velike dobrote! Rudečica sprehaja moje obličje, kadar pomislim, koliko hudiga sim storil, in koliko dobriga sim opustil! Spoznám svojo hudobnost in obžalujem te grehe in druge grehe iz globočine svojiga serca, ker sim tebe razžalil, o Bog! kteriga čez vse ljubim. Oh, ko bi ne bil

grešil! Odpusti mi, o nebeški Oče! po zdihljeh in solzah, po terpljenji in smerti svojiga preljubiga Sina Jezusa Kristusa! V tebi, o Jezus! je vse moje upanje. V tvojo sveto kri vtopim vse svoje grehe in hudobije. Izbriši moj dolg, o Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! —

S k l e p.

Ali bi zopet grešil? ali bi tvoje svete rane, o Jezus! zopet ponovil? tvojo drago za-me prelito kri zaničeval? Ali ne bom nikóli začel, sebe in svojih hudih navad berzdati? Ali se ne bom nikóli ogibal te hudobne družbe ? se umikal tej prilóžnosti ? se varoval tega tolikrat storjeniga greha ? Ali bi mi ne imel biti ti, o sladki Jezus! ljubši, kakor vsako grešno veselje? — „Rékel sim: Zdaj začemjam!“ Ps. 76, 11. — O Jezus! daj mi pomoč in uterdi moj sklep.

Prošnja in klicanje.

Prosim te, o Gospod! obiši milostivo to moje prebivališče in očisti ga od vsih zalezovanj hudiga sovražnika. Ohrani to noč moje teló in mojo dušo neomadeževano in dodeli milostivo, de močan in zdrav doživim prihódnji dan, tebi v čast, o Bog! in v zveličanje svoje duše. — Žegnaj — o Bog! mene in moje žlahtnike in znance, dobrótnike in prijatle, tudi moje neprijatle, katerim iz serca odpustim. Vari vse duhovne in deželske gosposke in zapovednike! Poglej z očmi svoje milosti na sromake, jetnike, žalostne, popotnike, bolnike in umirajoče. Spreoberni grešnike in krivovérce, razsvitli nevernike in ajde. Bodi milostljiv tudi ubozim dušam v vicah in daj jim večni mir. Amen.

Presveta Devica in mati Božja Marija! za Bogam moje nar večje zaupanje! V tvojo pomoč in brambo

perbežim. Spravi me s svojim Sinom, priporoči me svojimu Sinu, pokaži me enkrat svojimu Sinu! — Světi angel varh, sveti pomočniki . . . in vsi izvoljeni Božji, prosite za-me zdaj in v moji smertni uri. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. Verujem i. t. d.

Preden greš v posteljo, se pokrôpi z žegnano vodo, zaznamnjaj se na čelu s svetim imenom Jezus ter reci:

Jezus Nazareški, kralj Judov, me obvari nagle in neprevidene smerti. — Oče! v tvoje roké izročim svojo dušo. — Jezus! tebi živim; Jezus tebi umerjem; Jezus! tvoj sim živ in mertev. Amen.

Od poslušanja pridige.

„Kdor je iz Boga, besedo Božjo posluša.“

Jan. 8, 47.

Pridiga je bila nekđaj (kakor se še zdaj godí) med mašo; zato je mogel vsak, kdor je bil pri celi sv. maši, tudi pridigo slišati. Tudi zdaj se ne smé

pridiga zamujati, posebno ker je v današnjih časih med učenimi in priprostimi tolika nevednost v keršanskim nauku; kteriga se v mladosti naučé, ljudje silno kmalo pozabijo, če ga ne slišijo v pridigi razlagati. „Blagor njim, kateri poslušajo besédo Božjo in jo ohranijo!“ Luk. 11.

Nevédnim kristjanam so posebno popoldanski keršanski nauki silo koristni, ker se v njih razlágajo vse resnice vére po versti in prav razložno. Kako neodpustljivo je, če gospodarji in gospodinje, kateri sami nikóli nobene pridige ne slišijo, tudi svojim učencam in poslam prilóžnost jemljejo, k pridigi in h keršanskimu nauku, k popoldanjimu žégnu, še clo k svéti maši iti, ker pravijo: „Gospodarju služiti gre pred Božjo službo.“ O de bi pomislili, de imajo tudi oni gospodarja v nebesih, kateri jih bo enkrat sodil in duše tirjal od njih, ktere pogubljaajo! — Ako hoče kdó, de mu bo pridiga k pridu, naj je ne poslušá iz novoželjnosti, de bi potém rékel, taka in taka je bila; ali de bi lepo govoriti slišal: temuč de bi se podučil, k svetimu življenju vnél in se poboljšal. Misliti si moraš pridigarja ne kakor človeka, ampak kakor poslanca Božjiga,

in kar govori, ne obračaj na druge, ampak sam na sebe. V pridigi ne išči človeške umétnosti in modrosti, ampak žive besede Božje, ktera pride iz ust duhovna, — ktera imá večji móč, kakor mertve bukve, ki jih bereš. Vtisni si kako resnico iz pridige v glavo in pre-mišljuj jo večkrat v tednu in ravnaj se tudi po nji. Zakaj „tisti niso pravični pred Bogom, kteri postavó slišijo, ampak tisti, kteri jo spolnujejo.“ — Kako lepa je bila šéga, de so v keršanskih družinah pred jedjó vselej evangeli brali, in starši svoje otroke, gospodarji pa svoje posle iz pridige prašali, ktero so v cerkvi slišali.

Molitev pred pridigo.

Poslušati hočem, o Bog! kar mi boš govoril. Tvoj uk in tvoje opominovanje hočem ponižno sprejeti, zakaj ti si moj Gospod in Učenik. O Jezus! luč svetá! razsvitli moj um, očisti in pripravi moje serce, de mu dobro seme tvoje beséde stotéri sad obrodi. Amen.

Molitev po pridigi.

Zahvaljen bódi, o Gospod! de si mojo dušo s svojo Božjo besédo nasitil. Ravnaj moje pota po svojih zapovedih. Daj, de to, kar sim slišal, dobro pomislim, posebno Ne pripusti, de bi hudi sovražnik v mojim sercu zaterl dobro seme tvoje Božje beséde, de se ne usuši v vročini mojih strast, ne zaduši v ternji posvetnih skerbi, bogostva in slasti, temuč de s tvojo pomočjó stotéri sad v mojim sercu obrodí, de enkrat k tebi pridem, o večna Beséda, ki z Očetam in svetim Duham živiš in kraljuješ edini Bog vekomaj. Amen.

Od svéte maše.

„Povsód se čisti dar daruje mojimu imenu.“

Malah. 1, 10.

Sveta maša je pravi in nekervavi dár noviga zakóna, v katerim Jezus Kristus v podobah kruha in vina po maš-

nikovih rokah vsak dan sebe svojimu ne-
 béškimu Očetu na altarju daruje, kakor
 se je enkrat na križu za nas kervavo
 daroval. Na križu je Kristus za nas
 umerl in je s svojo kervavo smertjo
 večni dar sprave za naše grehe pri-
 nesel. Na altarju Jezus ne umerje rés
 (zakaj on je od smerti vstal in živi
 večno pri svojim Očetu), daruje se pa
 vender rés za nas nekervavo, in nas
 opomni svoje smerti na križu, ktera se
 pri sveti maši obhaja. Maša je pa tisti
 čisti dar, kteriga je duhoven Melkizedek
 že opravil, ki je ob času Abrahama kruh
 in vino nar Vikšimu daroval, in od kte-
 riga je tudi prerok Malahija prerokoval,
 de se bo enkrat povsód, od iz-hóda do
 zahóda daroval. Hvalitni dar je v poče-
 šenje Božje, zahvalni dar za prejéte
 gnade in dobróte, spravní dar za naše
 grehe, prosivni dar za nove gnade.
 Ravno tisti dar je, kakor je bil na križu,
 ker je na križu kakor na altarju ravno
 tisti duhoven in ravno tisto Jagnje, Je-
 zus Kristus, pričujóč, samo drugači se
 daruje, in ker neskončno zasluženje,
 ktero nam je Kristus na križu zadobil,
 v maši na nas preíde. Ker je Jezus
 Kristus za vse ljudi umerl, se tudi dar

sv. maše za vse ljudi opravlja, za žive na zemlji in za uboge duše v vicah, pa tudi v čast svetnikov. Ta dar ni samo mašniku, kateri ga opravlja, ampak vsim pravovérnim kristjanam v prid, posebno tistim, kateri so pobožni pri sv. maši in za ktere mašnik posebno móli. Kristus sam moli za nas pri sv. maši in kaže nebéskimu Očetu svoje rane. Kako velike gnade nam zamore sv. maša pridobiti! — Hôdi tedaj pridno k sv. maši, ne samo ob nedéljah in praznikih, ko si dolžan pri sv. maši biti, ampak vsak dan, če moreš. Kadar si pred altarjem, misli, de z Marijo, z Janezam in z Magdaleno stojiš na Kalvarski gôri pod križem. Premišljuj Jezusovo terpljenje in objokuj svoje grehe v Kristusove rane. Pazi dobro na vse, kar mašnik déla, posebno na poglavitne dele sv. maše. Pri evangeliu vstani in se pokrižaj, de s tem pokažeš, de se hočeš za resnico vere vojskovati in jo pričati, ako bi ravno mogel zavolj tega od svéta sramôto in preganjanje terpéti. Pri darovanji, kadar mašnik kruh in vino Bogú daruje, položi v duhu svoje teló in svojo dušo na altar in skleni svoj dar z darom Jezusa Kristusa. — Pri povzdigó-

v anji moli Jezusa na kolenih in z zgrévanim colnarjem se na persi terkaj. Pri obhajilu mašnikovim se v duhu obhajaj, to je, obudi žive želje po Jezusu (tode obudi popolnoma grevengo nad vsimi svojimi grehi, in če si v smertnim gréhu, moraš zraven popolnoma grevenge tudi terdni sklep storiti se ga predenpred spovedati), obžaluj, de ne moreš z duhovnam vred nebeškiga kruha pokusiti in skleni si prav prizadjati, večkrat v resnici se obhajati. — Po sveti maši se zahvali Bogú in preveč ne hiti iz cerkve, ako hočeš kadaj v nebeško kraljestvo priti.

Molitve pri sveti maši,

s

premišljevanjem Kristusoviga terpljenja.

Pred sveto mašo,

préden duhoven pristópi.

Misli si, de si v Jeruzalemu, tam, kjer je Jezus s svojimi učenci poslednjo ve-

čerjo imel. — Daruj sveto mašo za kako posebno potrebo.

Gospod! moj **Bog!** kako veliko je tvoje imé med narodi svetá! Od iz-hóda do zahóda se čisti dar tvojimu iménu daruje.

Jezus, večni vikši duhoven po Melkizedikovim rédu, pridi in daruj v podobah kruha in vina svoje sveto mesó in kri v spravo naših grehov.

O Jagnje Božje! ki si za nas na križu svojo kri prelilo, polóži se v roke svojiga služabnika, mašnika, kakor nekervav dar in našim dušam v hrano!

Sveti, neskončni **Bog!** ubogi človek se perbližam pred altar, de bi sveto mašo slišal. Sklenjen z nar popolnejšim namenam, s katerim se je tvoj preljubi **Sin** pri svéti večerji in na križu za nas daroval, to sveto mašo tebi darujem v počéšenje tvojiga presvetiga imena, v zahvalo za vse dušne in telésne dobróte, v za-

dostenje za svoje gréhe, v doségo novih potrebnih gnad, posebno . . ., v pomóč in tolažbo tistim, za ktere sim dolžan moliti, posebno tém živim . . ., in tém mertvim . . . Pripravi, o Bog! moje serce, očisti mojo dušo, de bom vredno pri tém svetim darovanji.

Kadar mašnik na spodnji stopnjici móli.

Kadar mašnik zdolej pred altarjem globoko priklonjen móli očitno spoved, si misli Zveličarja na Oljski gôri v molitvi, kako je v smertni žalosti na tla padel in kervav pot potil — zaveljo tvojih gréhov. — Spovej se tudi ti Bogu svojih gréhov in obžaluj jih iz céliga serca.

Kdó mi podá vode za mojo glavo, kdó da solz mojim očém, de zamorem objokováti svojo veliko pregreho!

Oče! grešil sim zoper nebó in zoper tebe; nisim vredin tvoj otrok imenovan biti! Ne zaverzi me, Gospod! izpred svojiga obličja in ne od-

vzemi mi svojiga svétiga Duhá. Poglej milostivo na me, o Bog! in usmili se me! Zavoljo svojiga preljubiga Sina, nad katerim imáš svoje dopadajenje, mi odpusti moj dolg!

Jezus, moj Gospod in Zveličar! s svojim kervavim pótam na Oljski gôri izbriši vse moje gréhe!

Gloria ali slava.

Kadar jo mašnik móli.

Premišljuj hudobno veselje Judov, ko so Jezusa vjéli in kralja nebéškiga, kakor hudodelca z vervmí povezali. — Ti pa hvali Bogá in svojiga Zveličarja, kateri je nase vzal to sramoto, de je tebe rešil.

Čast bódi Bogú po višavah in mir ljudem na zemlji, kateri so svete volje! Hvalimo te, častimo te, molimo te, povikšujemo te, zahvalimo se ti zavoljo tvoje velike časti, o Gospod Bog, nebéški kralj! Bog, Oče vsigamogočni! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod

Bog! Jagnje Božje, Sin Očéta! ki odjemlješ gréhe svetá, usmili se nas! **Ki** odjemlješ gréhe svetá, sprejmi naše prošnje! **Ki** sediš na desnici Očéta, usmili se nas! **Ker** ti sam si svét, ti sam si Gospod, ti sam si nar vikši, **Jezus Kristus**, s svetim **Duham**, v časti **Bogá Očeta**. Amen.

List ali berilo.

Kadar gré mašnik iz srede altarja na listno stran, premišluj, kako so Jezusa od Anata k Kajfu peljali, ga po krivim tožili, v obraz bili in plevali. — Prosi, de boš pravi učenec Jezusov, kteriga Božja beseda se v listu bere.

O Jezus! s kakšno nebéško poterpežljivostjo si terpel, ko so te od sodnika k sodniku vlačili, povsod zasramovali in martrali. Jest pa bi ne preterpel ne ene same žal beséde iz ljubezni do tebe poterpežljivo in molcé? — Nar poblévniši **Jezus!** ozdravi me od napuha! Uči me prenašati brez serda in britko-

sti hude sklepe svojih sovražnikov!
Stori me vredniga, zavoljo pravice
sramoto terpeti, de zamorem tvoj
pravi učenec biti! —

O Bog, kteri si razsvétlil s svo-
jim Duham preróke in aposteljne, in
še zdaj védno iz ust svoje svete
cerkve govoriš; pohlevno vérujem
vse, kar me rimska katoljška cerkev
uči in mi zapoveduje verovati. Daj
mi, o **Bog!** vero svetih očakov, go-
rečnost prerokov, ljubezen apostelj-
nov, de mi bo tvoja Božja beseda k
zveličanju. Po **Jezusu Kristusu**,
Gospodu našim. Amen.

Evangelij.

Kadar gré mašnik na evangelsko stran,
premišluj, kako so Jezusa k Pilatu peljali
in zopet tožili. — Obljubi svojimu Zveli-
čarju, de nikoli nočeš zatajiti tega, kar te
njegov sv. evangéli učí.

Kako malo, o **Jezus!** si vza-
mem beséde tvojiga evangélija k sercu,

za kteriga si ti toliko mogel terpéti! Kako redko in nemarljivo ga poslušam! Kako mlačin in lén sim, ga spolnovati! Kako malo si prizadévam ga med druge razširjati! — Božji Učenik, kteri si iz nebés prišel, nam pót v nebésa pokazat, ne pripusti, de bi se kadaj tvojiga svetiga evangelija sramoval, ali ga celó zatajil iz ljubezni do svetá; temuč gnado mi daj, de se kristjana skažem z besedami in z déli, de boš tudi ti enkrat pri sôdbi mene svojiga učenca spoznal in k sebi vzél v nebésa. Amen.

Krédo ali véra.

(Če jo mašnik móli.)

Kadar se mašnik nazaj verne od evangeliske strani v sredo altarja in véro móli, premišljuj, kako je bil Jezus od Pilata k Heródu poslan, kteri si je želel njegovih čudežev viditi. — Ali hočeš morde tudi ti čudeže viditi, de bi veroval? Prôsi Bogá ponižne vére! Moli: Verujem v Boga Očeta, ali pa to le:

Blagor njim, kateri ne vidijo in vendar verujejo! — Jez verujem, o Bog! pomagaj mi v moji véri!

Kako se ti hočem zahvaliti, o Bog! de si me izmed milijónov ljudi izvôlil, kateri v tamôti nevere in krivoverstva živé, in de si me k pravi veri poklical, ktera sama zveličati zamore!

Otrok rimske katoljške cerkve sim! V njeni sveti véri hočem živeti in umréti!

Darovanje.

Kadar mašnik kélih razgerne ter kruh in vino daruje, premišluj, kako voljno se je Jezus, k Pilatu nazaj pripeljan, v strašno šibanje in s ternjem kronanje vdal, ker se je hotel vsiga za nas darovati.

Moje serce je pripravljeno, o Bog! pripravljeno je moje serce k vsimu, kar tebi dopade.

Vse, kar sim in kar imám, tebi na altar položim v dar. Moje teló

in moja duša, moji čutljeji in moja moč naj bodo tebi darovani!

O moj Bog in moje vse! ves sim tvoj. Bodi tudi ti ves moj.

Umivánje rók.

Premišljuj, kako se je Pilat, ker si je roké umil, pravičniga pokazati hotel, pa vender ni opustil, Jezusa po krivičnim obsoditi. — Prosi prave pobožnosti!

Kolikrat, o Gospod! išem pobožnosti in čednosti, samo de me ljudjé vidijo, in si tako malo prizadevam za pravo, notranjo pobožnost! Kolikrat me posvétne reči od tvoje svéte postave odvernejo!

Gospod! očisti me mojih skrivnih grehov, in zavoljo ptujih grehov prizanesi svojimu hlapcu!

Opéri me bolj in bolj od moje hudobije, in ponovi v meni dobriga duha!

Sanktus.

Premišljuj, kako so Judje, ki so Jezusa pred petimi dnevi o njegovim prihodu

v Jeruzalem veseli pozdravljali rekoč: „Hozana!“ zdaj zlobno vpili: Križaj ga! križaj ga! — Prosi stanovitosti! —

O človeška nestanovitnost! zdaj kličem skesan in žalostin: Vekomaj nočem več grešiti; kmalo potem vnovič razžalim svojiga Boga in ga križam s svojimi gréhi. — Gospod! révin sim in slab. Bódi moja pomoč! Svét, svét, svét si ti, o Gospod, Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti. Hozana po višavah! Češen bodi, ki pride v imenu Gospódovim! Hozana po višavah.

Pred povzdigovanjem.

Premisli, kakó Jezus od Pilata k smerti obsójen težki križ zadéne in na Kalvarsko goro gré. — Ponudi se mu, ga na poti križa nasledovati. — Spomni se sadaj tudi živih, za ktere hočeš moliti.

Ali bi ne hodil tudi jez z Jezusam po križevi póti! Sej je sam djal: Kdor hoče moj učenec biti, zataji

sam sebe, vzemi svoj križ slednji dan in hodi za mano!

O ljubček moje duše! pripravljen sim s teboj umréti! O Jezus, s tebój hočem terpeti, s tebój hočem umréti. —

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I., za ktere ti darujem ta dar. Usliši njih prošnje in bódi jim milostljiv!

Per povzdigovanji sv. hostije.

Premisli, kako je bil Jezus na križ pribit in svetu na ogled postavljen.

Molim te, o Jezus! pravi Bog in pravi človek! kateri si resnično pričujoč v podóbi kruha in se daruješ za gréhe svetá!

Nebéški Oče! poglej svojiga ljubiga Sina, nad katerim imaš dopadajenje, in bodi mi milostljiv ubozimu grešniku!

Jezus! tebi živim; **Jezus!**
tebi umerjem; **Jezus!** tvoj sim
živ in mertev!

Per povzdigovanji sv. keliha.

Premišljuj, kako obilno je tekla kri
iz Jezusovih ran v odpušenje naših gréhov.

Molim te, rešnja in živa
kri, ktéra si bila prelita za me-
ne in za vse ljudi v odpušenje
gréhov!

Nekeški Oče! poglej rane
svojiga edinorojeniga Sina! Za-
me kličejo milosti in usmiljenja!

Jezus! tebi živim; **Jezus!**
tebi umerjem; **Jezus!** tvoj sim
živ in mertev!

Po povzdigovanji.

Premišljuj tamoto, ktéra je per kri-
žanji Kristusa vso zemljo pokrila. — Spom-

ni se mertvih, ki so v temni ječi vic shranjeni.

O Gospod! ne zaverzi me v tamoto, kjér je vpitje in škripanje z zobmi. Obvari mojo dušo pred večno smertjo!

Usmili se tudi, o Gospod Jezus Kristus! ubozih duš, ktere v tamni ječi v vica h koperně, posebno I. I. Pusti, de jih popelje sv. arhangel Mihael v svitlobo svetnikov, de se veselé tvojiga obličja, po katerim zdi-hujejo.

Oče naš.

Môli z mažnikam oče naš, ali pa premišluj sedem Kristusovih besedi na križi.

Oče, odpusti jim; ne vedo, kaj delajo! — Ali bi ne odpustil tudi jez svojim sovražnikam, de odpusti Bog tudi meni.

Resnično, resnično ti povém, danas boš z menoj v raju! **O tolažna beséda!** De bi jo tudi jez slišal v svoji poslednji uri!

Žena! glej, tvoj sin! Sin! glej, tvoja mati! Hvala ti bodi, o Jezus, de si mi dal tako dobro mater! O de bi bil pokóren otrok Mariin.

Žejin sim! O Jezus! ti si bil zveličanja moje duše žejin. In moja duša bi ne bila žejna žive vode? Kaj na zemlji in v nebésih more mene nasititi, razun tebe, o Bog! in razun tvoje gnade?

Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? Tako kličem tudi jez v terpljenji. O, ko bi tudi nebeško poterpežljivost imel, s katero je Jagnje Božje terpélo!

Dopolnjeno je! — Res, kmalo je posvetniga in zemeljskiga konec. Kmalo minejo terpeži tega svetá. Blagor mu, kdor do konca dostane!

Oče! v tvoje roké zročim svojo dušo! — Takó naj tudi jez v svoji smertni uri nazadnje zakličem: Tebi, o Bog! živím. Tebi umerjem. Tvoj sim vekomaj. Amen.

Kadar mašnik sv. hostijo prelomi in per Agnus Dei (Jagnje Božje).

Premišljuj, kako se je Jezusova duša od telesa ločila. Prôsi gnade, srečno umreti.

Oh, kako bo môji duši, kadar se bo od telesa ločila? O Jezus! vse moje upanje je v tebi. Tvoja smert je moje življenje. O de bi moja smert bila smert pravičnih!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ! usmili se nas, o Gospod!

Sveto obhajilo.

Premišljuj Kristusov pokop. On želi v tvoje serce kakor v nov grob položen biti. Če ne greš v resnici k obhajilu, se v duhu obhajaj, to je, obudi serčno željo po Jezusu, spoznaj ponižno svojo nevrednost in prosi Jezusa, de gré s svojo milostjo v tvoje serce in kraljuje v njem kakor kralj.

O Gospod! nisim vrédin, de greš pod mojo strého, ampak reci le z besédo, in ozdravljena bo moja duša!

O de bi bilo moje sercé vredin grob tvojiga zdaj živiga telésa! **O Jezus Kristus!** moje serce ti odperto stoji. Pojdi va-nj, o Jezus! in prebivaj v njem.

Duša Kristusova me posvéti. **Teló Kristusovo** me réši. **Kri Kristusova** me napôji. **Voda svéte rane Kristusove** me očisti. **O mili Jezus!** usliši me. **Skrijem se v tvoje svéte rane.** Ne daj mi se od tebe ločiti. **Pred hudimi sovražniki** vari me. **V moji smertni uri** kliči me, de k tebi pridem, in te hvalim s tvojimi angeli.

Po sv. obhajilu.

Premišluj, kako je Kristus per svojim vnebohodu svoje učence požegnal.

Stori, o Bog! svoje ljudstvo srečno in požegnaj svoj delež! **Požegnaj mene, o Jezus!** de išem, kar je v nebésih, in ne, kar je na zemlji.

Poslednji evangeli.

Po žegnu mašnik še navadnje začétek evangeliya sv. Janeza móli. Pervi kristjani so to molili, de so svojo vero pokazali. Móli ga tudi ti slednji dan tako le:

V začetku je bila **Beséda**, in **Beséda** je bila per **Bogu**, in **Bog** je bila **Beséda**. **Ta** je bila v začetku per **Bogu**. **Vse** je po nji storjeno, in brez njé ni nič storjeniga, kar je storjeniga. **V** nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. **In** luč v temi svéti, in tema je ni zapopadla. **Bil** je človek poslan od **Bogá**, kterimu je bilo **Janez** imé. **Ta** je prišel v pričevanje, de bi pričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. **On** ni bil luč, ampak de bi pričeval od luči. **Bila** je prava luč, ktera razsvitli vsaciga človeka, kteri pride na ta svét. **Na** svetu je bil in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. **V** svojo lastino je prišel in njegovi ga niso sprejéli. **Kolikor** pa jih ga

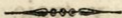
je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrôkam biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime, kateri niso iz kervi, ne iz volje mesá, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda je mesó postala in je med nami prebivala (in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojeniga od Očeta) polna milosti in resnice.

Po sv. maši.

Vzemí, o nebeški Oče! ta presvêti dar, v katerim se je tvoj preljubi Sin, čisto Jagnje, tebi sam daroval. Njegove neskončne zasluženja naj nadomestijo, kar je moji molitvi mankalo; zakaj on je sprava našim gréham.

Gospod! ne zapustim te, prêdin me žegnaš. Žégen vsigamogočniga Boga, Očeta, Sina in svetiga Duha bodi nad menoj in me spremljaj po vsih mojih potih, dokler ne pridem v dom večniga zveličanja. Amen.

Če si res zadržan iz imenitnih vzrokov ob zapovedanih dneh cerkev obiskati, môli vsaj domá k Bogu, môli mašne molitve, beri evangeli s kakim razlaganjem in združi se v duhu s svetim darovanjem v cerkvi.

Sveta maša, kakor jo mašnik bere *).

Začetek svete maše.

Mašnik per spodnji stopnji začne sv. mašo takó le:

V iménu Očeta † in Sina † in svetiga † Duha. Amen.

M. Stopil bom pred božji altar.

Sl. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetiga ljudstva: reši me od krivičniga in zapeljiviga človeka.

*) Ta maša je od presvete Trojice.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zaverigel? in zakaj moram žalosten hoditi, od sovražnika zatert?

M. Pošlji svojo luč in resnico, da me peljete, in perpeljete na tvojo sveto goro, v tvoje prebivališče.

Sl. Stopil bom pred božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! Čimu si žalostna moja duša? in čimu me motiš?

Sl. Zaupaj v Bogá; še ga bom hvalil; pomoč moja, Bog moj je on.

M. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu.

Sl. Kakor mu je bila v začetku, in zdaj in vselej in od vekomaj do vekomaj. Amen.

M. Stopil bom pred božji altar.

Sl. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. V imenu Boga je naša pomoč.

Sl. Kteri je stvaril nebo in zemljo.

M. Se spovem Bogu vsigamogočnimu, sveti Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, vsim svetnikam, in vam, bratje, de sim veliko grešil z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Za to prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas, bratje, moliti za-me per Gospodu, našim Bogu.

Sl. Usmili naj se te vsigamogočni Bog, in odpusti ti tvoje grehe, in te pripelji v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Se spovem Bogu vsigamogočnimu, sveti Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, vsim

svetnikam, in tebi, Oče, de sim veliko grešil, z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe, Oče, moliti za-me per Gospodu, našim Bogu.

M. Usmili naj se vas vsigamogočni Bog, odpusti vam vaše gréhe in vas perpelji v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam dodeli vsigamogočni in usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obernil se boš na nas, in nas oživil.

Sl. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

M. Bog! skaži nam svojo milost.

Sl. In dodeli nam svoje zveličanje.

M. Bog! usliši mojo molitev.

Sl. In moje vpitje naj do tebe pride.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Mašnik gre k altarju, in reče:

M o l i m o.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod! naše pregrehe, de bomo vredni stopili s čistim sercam k nar svetejšimu. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik v sredi altarja perklonjen moli:

Prosimo te, o Gospod, po zasluženi tvojih svetnikov, katerih svetinje so tù, in po zasluženi vih svetnikov, de mi odpustiš milostljivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik bere na desni strani altarja nektere besede, ki se jim introit, to je, vhod pravi.

Češena bodi sveta Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je milost skazal.

P s a l m.

Gospod, naš Bog, kako prečudno je tvoje ime na vsi zemlji!

Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu; kakor mu je bila v začetku, zdaj in vsaki čas od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češena bodi sveta Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja:

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Kriste, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

M. Čast Bogu na visokim, in mir ljudem na zemlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te, mo-

limo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje velike časti. Gospod Bog, nebeški kralj, Bog vsigamogočni Oče! Gospod edino-rojeni Sin Jezus Kristus! Gospod Bog! Jagnje Božje, Sin Boga Očeta, ki gréhe svetá odjemlješ, sprejmi našo prošnjo, kateri sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! Zakaj sam ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si nar viši, Jezus Kristus, s svetim Duhom v časti Bogá Očeta. Amen.

Mašnik se proti ljudem oberne in reče:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Mašnik moli na desni strani altarja:

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! kateri si dal svojim služabnikom v pričevanju prave vére čast večne Trojice spoznati, in v mogočnosti veličastva edinost moliti: prosimo, de bomo z

terdnostjo ravno te vere vselej vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim. Amen.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov. XI. p. 33 — 36 v.

O visokost bogastva božje modrosti in znanja! kako nezapopadljive so njegove sodbe in neizvedljive njegove pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo? ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, de bi se mu povernilo? Sej je vse iz njega in po njem in v njem: Njemu bodi čast in hvala vekomaj! Amen.

Sl. Hvala Bogu!

M. Hvaljen si, o Gospod! kateri brezna pregleduješ in sediš na Kerubinu (sedežu božjim). Hvaljen si, o Gospod! na podnebji nebes in češen vekomaj, aleluja! aleluja! Hvaljen si Gospod, Bog naših očetov, in češen vekomaj. Aleluja.

V sredi altarja :

Očisti moje serce in moje usta, vsigamogočni Bog! kateri si usta preroka Izaia očistil z živim oglam: tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, de tvoj sveti evangeli vredno oznanujem: po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Blagoslovljaj me, Gospod! Gospod bodi v mojim sercu in v mojih ustih, de vredno in spodobno oznanujem njegov evangeli. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Mašnik prekriža sv. evangeli in sam sebe rekoč:

Besede sv. evangelija, ki ga je popisal sv. Matevž v 28. p. 18 — 20 v.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej pojdite in učite vse narode, in keršujte jih v imenu Očeta in Sina in svetiga Duha! Učite jih dopolniti vse, kar

koli sim vam zapovedal. In glejte, jez sim z vami vse dni do konca sveta.

Mašnik kušne sv. evangeli in reče:

M. Po evangelskih besedah naj bodo izbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, **Kriste!**

Mašnik v sredi altarja moli ob nedeljah in večih praznikih véro, rekoč:

Verujem v eniga **Boga**, **Očeta** vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči, in v eniga **Gospoda Jezusa Kristusa**, **Sinu Božjiga**, edinorojeniga, kateri je rojen iz **Očeta** od vekomaj, kateri je **Bog** od **Bogá**, luč od luči, pravi **Bog** od praviga **Bogá**, ki je rojen in ne storjen, kateri je z **Očetam** eniga bitja, od kteriga je vse stvarjeno, kateri je zavoljo nas človekov in zavoljo našiga zveličanja z nebes prišel (tukaj se perpogne z desnim kolenam,) in je po svetim **Duhu** iz **Marije Device**

meso na-se vzel, in se včlovečil. Tudi križan bil za nas pod Ponciam Pilatom, terpel, in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta, in bo spet prišel s častjo sodit žive in mertve: njegovimu kraljestvu ne bo konec. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kteriga z Očetam in Sinam vred, in enako molimo in častimo: kateri je iz prerokov govoril. Verujem v eno, sveto, katoljško in apostolsko cerkev. Spoznam en kerst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Per darovanji kruha.

Vzemi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta čisti dar, kteriga jez, tvoj nevredni služabnik, tebi, svojimu

živimu in pravimu Bogu, darujem za svoje brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse pričujoče; pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve: de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje! Amen.

Mašnik vlije kapljice vode v vino.

Bog, kateri si prečudno stvaril človeka v blagim stanu, in grešivšiga še bolj čudno prenovil: daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti s tistiga Božjo natoro, ki se je vredniga storil naše človeške natore biti deležin, Jezus Kristus, tvoj Sin, Gospod naš, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per darovanji kelih.

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja, tvojo milost prosijoči, de gre pred obličje tvojiga božjiga veličanstva v prijetni dar za naše in za zveličanje vsiga sveta. Amen.

Moli s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in s potertim srcem stojimo pred teboj: vzemi naš dar, o **Gospod!** in godi naj se pred tvojim obličjem danas naša daritev, de ti bo vseč, o **Gospod Bog!**

Pridi, posvečevavec, vsigamogočni večni **Bog!** in posveti ta dar, perpravljen tvojimu svetimu imenu.

Mašnik umije perste in moli iz 25. psalma:

V nedolžnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o **Bog!** de poslušam glas tvoje hvale, in oznanujem vse čudeže tvoje. **O Bog!** ljubim lepoto tvoje hiše, in prebivališče tvojiga veličastva. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o **Bog!** in ne umori me z željnimi kervi, ki je krivica v njih rokah, in njih desnica polna podkupšine: jez pa hočem v svoji nedolžnosti živeti. **Otni** in usmili se me: na pravim stoji moja noga;

v zbirališih te bom hvalil, o Bog!
 Čast bodi Očetu i. t. d.

V sredi altarja moli:

Vzemi, sveta Trojica! vzemi daritev milosti, katero ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in na čast Marije vselej Device, svetiga Janeza Kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih in vsih družih svetnikov: Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in prosijo naj v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Proti ljudem.

M. Molite bratje, de bo moja in vaša daritev prijetna per Bogu, vsigamogočnim Očetu.

Sl. Vzame naj Bog ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojiga imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Tiha molitev.

Posveti, prosimo, **Gospod** naš **Bog!** po klicanji tvojiga svetiga imena to daritev, ktero ti darujemo, in stori nas po nji sebi dopadljivi dar vekomaj. Po **Gospodu** našim **Jezusu Kristusu** i. t. d. **Amen.**

Tukej povzdigne mašnik svoj glas.

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. **Bog** z vami!

Sl. In s tvojim duham.

M. Nakviško serca.

Sl. Imamo jih k **Bogu.**

M. Hvalimo **Gospoda** svojiga **Boga.**

Sl. Spodobi se in dolžnost je.

Res je spodobno in dolžnost, prav in dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povsod, sveti **Gospod**, vsigamogočni **Oče**, večni **Bog!** kateri si s svojim edinorojenim **Sinam** in svetim **Duham** en **Bog**, en **Gospod**, ne v edinosti ene peršone, ampak v tro-

jici eniga bitja. Kar po tvojim razodenji verujemo od tvoje časti, to brez vsiga razločka od Sina tvojiga, to od svetiga Duha mislimo; takó, de v pravim in večnim Bogu molimo tri resnične peršone in edino bistvo in enako veličastvo. Kterimu hvalo dajejo angeli in arhangeli, Kerubimi in Serafimi, ter ne jenjajo hrupa gnati vsak dan, in z enim glasam reči:

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Polno je nebo in zemlja tvoje časti. Čast tebi na visokosti! Češen bodi, ki pride v Gospodovim imenu! Čast tebi po višavah!

Mašnik se perklone in moli:

Tebe tedaj ponižno prosimo, nezmerno usmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim, de vzameš in posvetiš te ponudbe, te darila, te prečiste svete darove, ktere ti darujemo za tvojo sveto katoljško cerkev, de ji mir daš, jo varuješ, jo ohraniš v edinosti in

vladaš po vsim svetu: pa tudi za tvojiga služabnika, našiga papeža **I.** in našiga škofa **I.** in za našiga cesarja **I.** in za vse, kateri se prave katoliške in apostolske vere deržé.

Spomin za žive.

Spomni se, o **Bog!** svojih služabnikov in služabnic **I. I.** (tukaj se spomin stori za tiste, za ktere hočemo darovati) in vsih pričujočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš: za ktere ti darujemo, ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za-se, in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za dosego svojiga zveličanja in varnosti, in pošiljajo svoje želje tebi, večnimu, živimu in pravimu **Bogu.**

Sklenjeni (ti ga darujemo) z vso družbo zvoljenih, in njih spomin obhajajoči, sosebno častite vselej device Marije, matere našiga Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih aposteljnov in maternikov: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza,

Tomaza, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Ksista, Kornelia, Cipriana, Lorenca, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damiana in vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženji in prošnjah, de bomo v zavetji tvoje pomoči obvarvani per vsih rečeh, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

*Mašnik derži roke nad kruham in keliham,
in moli:*

Prosimo te tedaj, o Bog! vzemi potolažen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapci in z nami vred vsa tvoja družina, daj nam preživeti v tvojim miru svoje dni; otmi nas od večniga pogubljenja, in daj nam med tvoje izvoljene biti štetim. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! de bo ta dar ves posvečen, vzet, poterjen, resničnin in prijetin; de nam bo spremenjen v telo in kri tvojiga preljubiga

Sina, Gospoda našiga, Jezusa Kristusa.

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vzel kruh v svoje svete in častite roke, in je vzdignil oči proti nebu k tebi, svojimu vsigamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga posvetil, razlomil in dal svojim učencam, rekoč: „Vzemite, in jejte vsi od tega, zakaj to je moje Telo.“

Mašnik povzdigne sveto hostijo, ter jo ljudem pokaže, de jo molijo, in potlej reče:

Ravno tako je vzel po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga posvetil, in dal svojim učencam, rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega; zakaj to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spomin.“

Mašnik povzdigne kelih s sveto kervjo, de jo ljudje molijo, in potlej reče:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o **Gospod!** mi, tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetiga terpljenja, od smerti vstajenja in častitiga vnebohoda ravno tega **Kristusa**, **Sina** tvojiga, **Gospoda** našiga, in darujemo tvojimu prečudnimu veličastvu od tvojih daril in dobrot ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja, in kelih večniga zveličanja.

Ponižaj se pogledati na te dari s potolaženim in milostljivim obličjem in vzeti jih, kakor si se bil ponižal vzeti dari svojiga hlapca, pravičniga **Abelna**, daritve našiga očeta **Abrahama**, ter sveto daritev in brezmadežno posvečbo, katero ti je **Melkizedek** daroval, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prosimo, vsigamogočni **Bog!** reci pernesti te dari po rokah svojiga svetiga angela na tvoj

vikši altar pred tvoje Božje veličastvo, de bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, in zavžilo presveto Telo, in presveto Kri tvojiga Sinu, napolnjeni z vso dobroto in gnado. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukej se spomin stori za mertve, za ktere hočemo moliti), ki so šli pred nami z znamenjem vere in ki so v miru zaspali. Dodeli jim, o Gospod! te prosimo, in vsim, ki so v Kristusu zaspali, kraj hladú, luči in mirú, po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik se na persi udari in moli:

Tudi nam grešnikam, svojim služabnikam, v tvojo veliko usmiljenje zaupnim, daj delež in družbo s svojimi svetimi aposteljni in marterniki: z Janezam, Štefanam, Matijam, Bar-

nabam, Ignacijam, Aleksandram, Marcelinam, Petram, s Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo, in z vsimi svojimi svetniki. Prosimo te, ne po našim zasluženji, ampak po svoji perzanesljivosti nam daj priti v njih družbo. Po Kristusu, Gospodu našim, po katerim, o Gospod, vse te dobrote vselej stvariš, posvetiš, blagosloviš in nam jih podeliš. Po njem, z njim in v njem se tebi, Bogu Očetu vsigamogočnimu, v edinosti svetiga Duha godí vsa čast in hvala.

Mašnik prevzdigne kelih s sv. hostijo in reče na glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo.

Z zveličarjevo zapovedjo opominjani, in podučeni z njegovim božjim naukam si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebesih. Po-

svečeno bodi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas od zlega.

M. Amen.

Reši nas, prosimo, o Gospod! od vsih zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, častite, vselej device božje matere Marije, svojih svetih aposteljnov Petra in Pavla, Andreja, in vsih svetnikov, daj nam mir v naših dnevih, de bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej greha prosti, in vse zmote obvarvani. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Stori trikrat križ čez kelih, in reče:

Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. In s tvojim duham.

M. Spusti kosčik sv. hostije v kelih, in reče:

Ta zmes in posvečba telesa in kervi Gospoda našiga Jezusa Kristusa nam bodi, ki jo prejmemo, v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Se trikrat na persi udari, rekoč:

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ, daj nam mir!

O Gospod Jezus Kristus! ki si rekel svojim aposteljnám: mir vam zapustim, svoj mir vam dam, ne glej mojih grehov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! Sin

živiga **Bogá**, kateri si po **Očetovi** volji s svetim **Duham** vred svét s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s tem svojim presvetim **Telesam** in svojo presveto **Kervjo** od vsih zlegov. **Daj**, de se vselej tvojih zapoved deržim in ne dopusti, de bi se kadaj ločil od tebe, kateri živiš in kraljuješ z ravno tem **Bogam Očetam** in svetim **Duham** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

O Gospod Jezus Kristus! vžitek tvojiga telesa, ki se ga jest nevredni človek prederznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. **Kteri** živiš in kraljuješ z **Bogam Očetam** v edinosti svetiga **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel in klical v **Gospodovo** ime.

Mašnik se trikrat na persi poterka, in reče trikrat:

O Gospod! nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik stori križ čez-se s sveto hostijo, in reče:

Teló Gospoda našiga Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Mašnik prime kelih rekoč:

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Zveličavni kelih bom vzel in klical v Gospodovo ime. Klical bom va-nj in njegovo hvalo oznanoval, in v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzame kelih v desno roko, in stori s njim križ čez-se, rekoč:

Kri Gospoda našiga Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanji.

Kar smo z ustmi prejeli, o Go-

spod! naj nam bo s čistim sercam zavžito, in ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje Telo, o Gospod! ki sim ga zavžil, in tvoja Kri, ki sim jo pil, naj se z mojim sercam sklene, in daj, de ne bo nič pregrešniga madeža v meni, ker sim s čistimi in svetimi skrivnostimi pokrepčan. Kteri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik moli na desni strani:

Hvalimo Boga nebes, in pred vsimi živimi ga častimo; ker nam je svojo milost skazal.

Mašnik v sredi altarja, proti ljudstvu:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Poobhajilna molitev.

Naj nam tekne k pridu telesa in duše, Gospód naš Bog, tega zakramenta zavžitek, in večno spoznanje svete Trojice in ravno tiste neraz-

deljive edinosti. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Bog z vami.

Sl. In s tvojim duham.

M. Idite, minula je maša.

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik na sredi perklonjen moli:

Naj ti, o sveta Trojica, opravilo moje službe dopade, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredin človek pred očmi tvojiga veličastva daroval, tebi prijetna, za-me pa, in vse, za ktere sim jo opravil, spravna iz milosti tvoje. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik kušne altar, se proti ljudem oberne, in jih blagoslovi, rekoč:

Blagoslôvi vas vsigamogočni Bog
 † Oče in † Sin in † sveti Duh.
Sl. Amen.

Mašnik stopi na levo stran altolja, in reče:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duham.

M. Začetek svetiga evangelija po popisu sv. Janeza.

Sl. Čast tebi, o Gospod!

M. V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v tami sveti in tama je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kterimu je bilo Janez ime. Ta je prišel v spričevanje, de je spričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak, de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsaciga človeka, kteri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni

spoznal. V svojo lastino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokam biti, njim, kateri vérujejo v njeno ime: kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolenam perpogne) je meso postala in je med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojeniga od Očeta, polna milosti in resnice.

Sl. Bogu hvala.

• d

zakramenta svete pokóre.

„Pojdite in skažite se duhovnam.“ Luk. 17, 14.

O neskončna obilnost usmiljenosti Božje! On ne želi, de bi se grešnik pogubil, ampak, de zapusti pot hudobnosti in večno živi. Tudi po kerstu stoji grešnikom studenec gnade Božje odpert, v

kterim se zamorejo umit s kervjó Kristusovo — to je zakrament sv. pokóre. Zakaj po svojim vstajenji od smerti je rekel Jezus aposteljnám: „Prejmite svetiga Duha; kterim bote gréhe odpustili, so jim odpušeni, in kterim jih bote zaderžali, so jim zaderžani.“ Kolikošna tolažba je to nam slabim stvarem! Ker smo tako nesrečni bili, lepo obleko kerstne nedolžnosti omadeževati, pojdimo k naslednikam aposteljnov, k škofam in duhovnam, in pokažimo jim bolézen svojih duš, de se po njih odvezi v Božjim imenu zopet ozdravijo. —

Kristjan! ne odlašaj spovedi, posebno, če ti vést kak smertni gréh očita. Kako zamoreš do velike noči čakati, če si že danas v nevarnosti večne smerti! Če pa samo majhne grehe storiš, se tudi teh večkrat spovej. Človeški svoje-ljubnosti se večkrat kaj majhniga zdi, kar pa vender ni majhno; in majhni gréhi iznemar pušeni kmalo v veči gréhe zapeljejo. Ne odlašaj spovedi nikoli čez ene kvatre; prizadeni si raji, vsak mesec se spovedati. Pobožne duše, ki si v resnici za popolnamost prizadevajo, še večkrat to storijo. Kolikrat ocedimo

svoje stanovanje! Kolikrat operemo svoje oblačila! Ne hodi zdaj k temu, zdaj k unimu duhovnu, ampak zvoli si z Božjo pomočjo svojiga spovednika, kateri je pobožin, umin, milostin in natančin. Časti ga kakor angela, kateriga ti Bog pošlje, odpri mu z vsim zaupanjem svoje serce in izdaj mu svojo dušo v ponižni pokoršini. Ne premenuj spovednika, če nimaš prav posebnih vzrokov.

Ako je ravno na dobrim spovedniku veliko ležeče, vender je na tem še več, clo vse ležeče, de je tisti, kateri se spoveduje, resnično spokorin. Torej pazi na te le nauke in ponavljaj jih večkrat. — K zakramentu svete pokóre gre to pervo: 1. Izpraševanje vesti; 2. grevenga; 3. terden sklep (ali naprejevzetje); 4. spoved in 5. zadostenje.

Svoje vesti ne izprašuj še le, kadar k spovedi greš, ampak poprejšni večer natanko. Prosi sv. Duha razsvitljenja, in pomisli, kaj si po poslednji spovedi grešil. Per smertnih grehah pomisli, kolikrat si jih storil, kolikrat v letu, ali v mescu ali v tednu. Tudi okoljnosti povej per spovedi, ktere greh povikšajo ali spremenijo. Postavim: od staršev kaj hudiga govoriti, je veči greh, kakor od

druzih ljudi. Per gréhih zoper šesto zapoved moraš povedati, če si z zakonskimi ali žlahtniki ali celo z osebami Bogu posvečenimi grešil, tode imen krivih oséb ne smeš povedati. — Posebno obudi pravo grevengo nad svojimi grehi. Brez grevence ni odpušenja. Veliko spoved ne velja nič z avoljo pomankanja grevence. Prosi Boga, de ti sercé prav omeči. Bolj ti more biti žal, de si Boga razžalil, kakor ko bi bil ves svét zgubil. Kaj ti pomaga vse, če zgubiš Boga? — Terdno skleni, ne več grešiti. Ali veš, kaj k temu gré? O prav veliko! več, kakor misliš. Tvoja volja mora tako terdna biti, de bi ti bila smert ljubši, kakor zopet v greh pasti. Če si v kaki hudobni družini, jo moraš zapustiti; če s kom hodiš, s komur bi ne smel, moraš koj nehati; če si kaj vzel, kar ni bilo tvojiga, moraš nazaj dati; če si v sovraštvu, se moraš spraviti; če si obrekoval svojiga bližnjiga, moraš reči, de ni rés, kar si čez-nj govoril; če si pohujševal, si moraš perzadati pohujšanje popraviti; če si koga zapeljal, si moraš prizadeti, z opominovanjem in z molitvijo njegovo dušo rešiti. Zoper svoje nagibe in poželjnosti se

moraš serčno vojskovati, nevarnih pri-
ložnost se moraš varovati; rad moli,
pridno delaj; — z eno besedo, drug
človek moraš postati, to se pravi: ter-
din sklep moraš storiti.

Grevenga in sklep se poboljšati pa
še ni dosti k odpušenju grehov; kri in
gnada Jezusa Kristusa nas mora še le
od greha očistiti. Glejte, Jagnje
Božje, ki grehe svetá odjemlje!
De bomo pa zasluženja Jezusoviga de-
ležni, se moramo spovedati, to je: svoje
gréhe postavljenimu duhovnu povedati,
de nam jih odpustí. Pojdi ponižno in
skesan k spovednici: zakaj ubog greš-
nik si. Poklékni, ter reci!

Prosim, duhovni oče! za sveti
žégen, de se svojih grehov prav in
čisto spovém. (Potem se stori sv. križ, in se
moli očitna spoved tako le): Jez, ubógi
gréšnik, se spovem Bogu vsigamo-
gočnimu, Marii, materi Božji, vsim
ljubim svetnikam in njim, častitljivimu
mašniku, Božjimu naméstniku, de sim
po zadnji spovedi, ki sim jo opravil
(tukaj se pové čas zadnje spovedi), velikrat in
obilno grešil v mislih, z besédami in

z djanjem, posebno pa se obtožim,
de sim i. t. d.

Sadaj začni praviti svoje gréhe, in kolikor zamoreš, tudi število smertnih grehov povej, in, če si bil zadnji pot odvézan in če si naloženo pokoro opravil. Ne izgovarjaj se ošabno, še manj pa smeš druge tožiti. Ako za gotovo ne vés, če si ta ali uni gréh storil, reci, de tega dobro ne vem, če sim storil, ali ne. Kadar se misel in željá spoveduješ, povej, če si se prostovoljno v njih zadržal in vanje dovolil; če si imel prostovoljno dopadajenje nad njimi. Razodeni hude skušnjave, ktere so te nahajale. Posebno povej odkritoserčno, če te kaj iz poprejšnjiga življenja skerbi, de se ti pomaga. Ne boj in ne sramuj se, vsih svojih grehov se spovedati in razložno govoriti, de te spovednik zaúme. Ali te ni Bog vidil, ko si grešil? Ali ti ni bolji spovedniku spovedati se greha, kakor enkrat per sodbi osramotenimu biti pred vsimi ljudmi? Sej je spovednik poln usmiljenja, poln skerbi, te poboljšati, in vse, kar mu poveš, ostane večno skrito. Ako kakšen velik greh nalaš ali iz štrafljive zanikernosti

zamolčiš, ne veljá tvoja spoved nič, obhajaš se po nevrednim. Božjiga rópa se kriviga storiš, in spovedati se moraš zamolčaniga gréha, kakor moraš tudi povédati, de si ga zavoljo strahú ali sramožljivosti zamolčal, kolikrat si bil potém per spovedi, če si tudi druge sv. zakramente v tem času prejel. Vse spovedi ne veljajo nič, ktere si po zamolčanim velikim grehu opravil, in vsih smertnih grehov se moraš spet obtožiti, kterih si se v njih spovedal. Večidel je tukaj nar bolje vesoljno spoved, ali spoved od celiga življenja opraviti. To tudi takrat veljá, kadar smertniga gréha, postavim nečistosti, sicer nisi zamolčal, pa se ga tudi nikóli nisi poboljšal, ampak si po slednji spovedi v nečistosti živel in se z grešno družino, dostikrat več lét, pečal. Take spovedi so brez grévenge, brez terdniga sklepa, in zato nič ne veljajo. Bog se ne da zaničevati. Vesoljna spoved je tudi prav dobra, ako ravno ni potrebna, kadar kdo v drug stan stopi, postavim v zakon; v nevarnih boléznih, in sploh, kadar hoče kdo mlačno posvetno življenje opustiti in se resnično k keršanski popolnamosti obrniti.

Kadar si se svojih grehov spovedal, môli:

Ti in vsi moji gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Bogá, njega samo sveto in preljubeznjivo dobróto z njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim jih, duhovni oče, zveličavne pokore in svéte odveze.

Sadaj dobro poslušaj, kaj ti spovednik rečejo. Odgovori jim z vso resnico, česar te morde vprašajo. Tode ne zamolči nobeniga gréha per spovedi in ne misli: „Spovednik me bojo že vprašali.“ — Misli si, de Jezus sam s teboj govori; zakaj spovednik je Božji namestnik. Če te opominjajo, jih ponižno poslušaj; zakaj še več si zaslužil. Če te nočejo odvezati ali tvojo odvezo odlašajo, ne bodi nevoljin; spovednik ti dobro želijo. Veseli se, de si tako natančnimu in pobóžnimu duhovnu v roke prišel. Ne hodi nikoli k kakimu drugimu, ki te koj odvéže; kaj ti pomaga od-

véza, ki jo z zvijačo dobiš? Saj povedati moraš, de poprej nisi bil odvezan, in zakaj nisi bil. — Naloženo pokóro natanko opravi. Bog ti spregleda sicer dolg in večno štrafengo; ali časno štrafengo moraš prestati, de Bogu zadoštiš, kolikor zamoreš.

Kako ojstre so bile pokore v prvih casih keršanstva! Torej ne misli, de si že vse opravil, če mervico storiš, kar ti duhoven veléva. Prinési dober sad pokóre! Moli tadaj več; opravljaj déla ljubezni do bližnjiga; posti se, nôsi poterpežljivo svoj križ v duhu pokóre. O kakošno veselje imajo angeli v nebesih nad grešnikam, ki se pokori!

Spraševanje vesti.

I. Čez desét zapoved Božjih.

Perva zapoved:

„*Vervaj v eniga samiga Boga!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor je nevérin, kdor je mlačin v pravi véri, — nektere reči vére malo obrajta in zaničuje, postavim, tiho spoved — kdor

skrivnosti vére prederzno vértá, — dvome ali cvible zoper sveto vero prostovoljno v sebi redí in ohrani, ali jih v družih obudi, kdor véro zataji, se celó katoljski véri odpové ali pa se njenih ukov in šeg sramuje, jih zoper zaničevavce vére ne zagovarja, ko jih zamore in dolžnost imá, in take brezbožne pogovore rad posluša in poterdi, ali pa če djanja katoljske vére, postavim, molitev, spoved, post, zavoljo ljudi opuša — kdor se nepotrebama z neverniki ali krivoverci tako prijazno peča, de je v nevarnosti vero v sebi oslabiti ali še clo zgubiti, ali njih cerkev obiskava in njih nauke posluša — kdor prepovedane bukve in pisma bere in razširja, ktere zoper katoljsko véro učé, — kdor v Božjo pomoč in previdnost ne zaupa — nad Božjo milostjo in usmiljenjem obupa — zoper Božje naredbe z nevoljnostjo in nepotterpežljivostjo v terpljenji godernjá — kdor ima prostovoljno v sebi nekako merzloto, nevoljo ali še clo jezo do Boga, in jo morde tudi zunaj pokaže — kdor je Bogu za prejete dobrote nehvaléžin, — kdor molitev zamuja ali jo zanikerno opravlja, posebno zjutraj, opoldne in zvečer, kakor tudi pred jedjó

in po jedi — kdor se v cerkvi gerdo zaderži — kdor se na svetih krajih gerdo zaderži in do oseb Bogu posvečenih zaničljivo obnaša — kdor ostanke svetnikov ali svetinje, podóbe svetnikov in šege katoljske cerkve zaničuje — kdor se vražnih pomočkov, ali kacih čudeže obetavnih molitvic posluži in jih pripusti — kdor po vedeževanji iz kvart in po hudičevih umetnostih prihodnost zvediti ali obogateti želi i. t. d.

Druga zapoved:

„*Ne imenuj po nemarnim Božjiga iména!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor Bogá in njegovo pravičnost in dobrotljivost preklinja — kdor iména svetih reči s kletvijo in z rotenjem izgovarja — kdor po nemarnim imé Jezusa, Marije in svetnikov izgovarja — kdor se beséd svetiga pisma v nespodobnih norčijah po nemarnim posluži — kdor nepotrebama priseže — kdor po krivim priseže — kdor pravne prisege ne spolni, postavim, prisege svojiga stanú — kdor se nemarno roti, postavim, kdor se zaroti, de hoče kak gréh storiti, se

nad kom zmaševati, s hudobnimi oseba-
mi se pečati, se hudobnih naklepov de-
ležniga storiti — kdor lahkomišljeno
zakon obljubi in te obljube ne spolni,
— kdor brez premiselka obljube dela in
jih ne spolni i. t. d.

Tretja zapoved:

„Posvečuj praznik!“

Zoper to zapoved greši: Kdor ob
nedeljah in praznikih nepotrebama ali
brez privoljenja duhovne gospóske déla
ali delati ukaže; de potem morde še clo
óitno Božjo službo zamuja in druge
pohujšuje — kdor v dnevih Bogú po-
svečenih v zgolj veselji živi — nepo-
trebne opravke in póta dela, nezmérno
je in pije, in se z grešnimi osebami
peča — kdor zamudi službo Božjo, sv.
mašo in pridigo, in kdor odvráča druge
od teh svetih opravil.

Četerta zapoved:

*„Spoštuj očeta in mater, de boš
dolgo živel in de ti bo dobro na
zemlji!“*

Zoper to zapoved greši: Kdor ne
spolnuje dolžnost svojiga stanú.

Otrôci grešé, če svojim staršem ne skazujejo pokoršine, ki jim gré, spodobniga spoštovanja in ljubezni — če jim gerde beséde dajejo — če jih z gerdim zadržanjem žalijo in jezé — če jih zasramujejo, in zaničujejo, če se jih sramujejo — če jih preklinjajo ali celo pretépajo — če kaj hudiga od njih govoré — če jih v revšini in v boleznih brez pomoči pušajo — če brez njih vednosti zakon obljubijo — če njih zadnje volje natanko ne spolnijo — če za-nje ne molijo.

Starši greše: če za življenje, zdravje, čistost, podučenje, pobožnost svojih otrok premalo skerbé — če jih v stan pregovarjajo ali silijo, do kteriga poklica ne čutijo — če jih k molitvi, k obiskanju cérkve, k večkratni spovedi ne naganjajo — če njih napák ne štrafujejo, ali če jih le samo v jezi in preojstro štrafujejo — če eniga otrok preveč ljubijo in tako druge žalijo — če na otroke premalo pazijo in jih ne odvráčajo od hudih tovaršij, škodljivih veselj in igrá, ponočnih shodov in vasovanja, od nevarniga znanja — če jih z hudimi pogovori in deli pohujšujejo ali jih celo k kaki pregrehi nagovarjajo ali zapeljujejo.

Podložni sploh greše: če svojim vikšim dolžniga spoštovanja, zvestosti in podložnosti ne skazujejo — od njih hudo govorijo in njih napake razglasujejo — če jim z zanikernostjo škodo delajo, če se svojim vikšim v grešne reči vdajo — če povelja in naredbe svojih vikših presodujejo in grajajo, zoper gosposko godernjajo ali tudi druge zoper njo dražijo — če davkov ne opravljajo, ktere so dolžni.

Vikši greše: če s svojimi podložnimi terdoserčno, krivično, ošabno, brez ljubezni ravnajo, — če za dušno srečo in za telesne potrebe svojih podložnih ne skerbé — če na njih zadržanje ne pazijo — če jih k božji službi in k spovedi ne opominjajo ali celo od njih odvrtaajo — če jim z besedami in z déli hude zglede dajejo — če se jih za grešne reči poslužijo — če jim zasluženiga plačila ne dajo ali ga jim utergajo — če jih z delam prekladajo — če v boléznihih za-nje ne skerbé i. t. d.

Péta zapoved:

„*Ne ubijaj!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor bližnjimu ali sam sebi življenje vzame ali

to storiti sklene in take misli v glavi nosi — kdor sam sebi ali drugim življenje krati in na zdravji škoduje, postavim, z nezmernostjo, hudo jezo, dolgim žalovanjem, z neusmiljenim štrafovanjem, s škodljivimi jedmi in pijačami, z obilnim délam, z nečistostjo — kdor hudovoljno sebi ali drugim smert ali veliko nesrečo voši — kdor ima sovraštvo s svojim bližnjim, se ga iz zamere ogiba, ga ne pozdravlja, se nad njim maševati hoče ali se res mašuje — kdor je rad jezen, v jezi zabavlja in se roti — kdor s pohujšanjem dušo bližnjiga umori, s hudobnim govorjenjem, petjem, s takimi bukvami, podobšinami, z vedénjem, z zgledi ali z ócitnim vabljenjem k grehu i. t. d.

Šesta zapoved:

„*Ne prešestvaj!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor se prostovoljno v nevarnost podá, de v sebi skušnjavo k nečistosti obudi, postavim z nespodobnim plésam, s tacimi igrami, pogledi nespodobnih podobšin in štátev, z nezmernostjo, z branjem zapeljivih bukev, — kdor ponóči okrog róji, v

nevarne tovaršije hodi, se nepotrebama z osebami družiga spôla zgovarja — kdor nečisto govóri ali take pogovore z dopadajenjem posluša in jim svoje dopadajenje skazuje — kdor nesramne pesmi poje ali rad posluša, ali pa drugim daje — kdor iz nečistiga naména pisma piše, prejema ali drugim donaša — kdor nečiste bukve ali pesmi bere ali drugim priporóča — kdor z nesramnim vedenjem ali z nespodobno nošo druge k gréhu mika, morebiti nalaš, morebiti še v cerkvi — kdor nečiste poglede imá, se nečistih rečí dotika ali prilizuje ali drugim kaj taciga do sebe dovoli — kdor se prederzne do sebe ali do družih kaj nesramniga storiti, kdor pregrešno znanje dela in se z osebami družiga spôla nečisto obnaša, ter se pregreši ali s prilizovanjem, s podkupljenjem ali s silo — z nedolžnimi — z nezakonskimi — z zakonskimi — z bližnjimi žlahtniki in z družimi — z osebami Bogú posvečenimi — morde v kakim svétim kraju ali v kakih drugačnih okolj-šinah, ki ostudnost greha povikšajo, — morde celó z nespametnimi živalmi i. t. d.

Sedma zapoved:

„*Ne kradi!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor skrivaj ali s silo vzame, kar je bližnjiga — v kupčii ali prodaji druge prekáne — nepravične obresti ali čimže jemlje, si kaj sposódi ali prodá, dobro vedóč, de ne more verniti ali plačati — kdor najdenih ali ukradenih reči pravimu gospodarju nazaj ne dá — ukradeno blagó kupi, spravi ali vzame — revežem po svojim premoženji milih darov ne delí — zasluženiga plačila ne plača — se s potrato in sladnostnim življenjem v dolgove zakoplje — desetine, čimža in družih davkov ne opravlja ali pri njih goljufá, — kdor blagó, ktero se mu zaupa, slabo s-hrani — za slabo delo in zanikerno službo dobro plačilo jemlje — kdor lastino družih poškóduje — pokažene reči z vednostjo za dobre prodaja — ponarejene, zanič denarje izdaja — se pokrivilim pravda, — gosposko podkupiti hoče — storjene škode ne poverne — uboge in nesrečne per prodaji in kupčii stiska — pravne deležnike ali erbe v njih deležu prekane — svoji družini

z igrami, s postopanjem in z zapravljanjem škoduje — kdor per gospodarstvu s ptujim denarjem in per razdeljenji érbšin krivično déla — pravne testamente overžuje. —

Osma zapoved:

„Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga!“

Zoper to zapoved greši: Kdor pred duhovnimi in deželskimi gosposkami krivo pričuje, krive priče imá, pisma ponareja ali krivične dela — kdor iz sile ali iz norčije láže, mórde tudi per spovedi ali drugim v škodo láže — kdor druge opravlja, morebiti celo soseske in duhovne — kdor se hlini — kdor se iz potuhe prilizuje — kdor druge podpihuje, s tem zdražbe déla, skrivnosti razodeva, brez pravice pisma lovi in bere — kdor zabavljuje piše, posebno zoper gosposko — napáke družih njim v sramoto razširja — kdor druge opravlja, zasramuje — kdor vzéte časti bližnjimu nazaj ne dá — kdor brez vzroka sumi ali svoj sum drugim nepotrebama razodene — kdor čez druge brez vzro-

ka hudo sódi, njih djanje in nehanje hudo razklada, opravljive pogovore rad posluša in jim prav da.

Deveta zapoved:

„*Ne žéli svojiga bližnjiga žene!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor v nečistih mislih, željah in občutkih z dopadajenjem radovoljno ostane ali va-nje rés dovóli, ali kdor nekdanje sanje in misli radovoljno z dopadajenjem pre-mišljuje i. t. d.

Deseta zapoved:

„*Ne žéli svojiga bližnjiga blaga!*“

Zoper to zapoved greši: Kdor imá misli in poželenje v sebi, se po krivici česar ptujiga povlastiti, koga prekaniti ali mu plačila ne dati — kdor je drugim zavoljo njih sreče ali premoženja nevošljiv, samogoltnih in skopih misel i. t. d.

II. Čez pét cerkvenih zapoved.

Perva zapoved:

„*Posvečuj zapovedane praznike!*“

Druga zapoved:

„Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobóžnostjo per sv. maši!“

Tudi pridige in popoldanske službe Božje ne směš zamujati. Razun tega beri take dni tudi duhovne bukve, imej pobožne pogovore in opravljaj déla ljubezni do bližnjiga, postavim: podučuj nevédne in otróke v keršanskim nauku, obiskuj bolnike, dajaj mile darove i. t. d.

Tretja zapoved:

„Posti se zapovedane postne dni, namreč: štirdesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane pôstne dni; zderži se tudi ob pétkih in sabotah mesnih jedi!“

Ob postnih dnéh ni le zapovédano se mesnih jedí zderžati, ampak prepovedano je tudi več ko enkrat do sitiga se najésti, zvečer je le nekoliko jesti perpušeno. Več ko enkrat nasititi se smejo ljudje, ki še niso več ko 21, in ki so več ko 60 lét stari; pa vender

se morajo tudi taki mesnih jedi zderžati, pa tudi po svoji zmožnosti si saj kaj v jedi pertergati. Ker nimajo po vsih škofijah postnih dní enako, kar mesne jedi zadene, naj se vsak katoljski kristjan s svojim gospod fajmoštram ali spovednikom posvĕtva, in če ni v stanu céle zapovedi spolnovati, naj duhovno gosposko prósi, ga od tega izvzĕti, in naj si namĕsti tega družih dobrih dél naložiti dá.

Āeterta zapoved :

„Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k manjšimu vsaj enkrat v létu, in ob velikonoĀnim Āasi prejmi sveto rešnje teló!“

Āas velikonoĀne spovedi ni v vsih krajih enák. Vsak katoljski kristjan si tedaj prizadeni zvediti, kadaj se velikonoĀna spoved zaĀne, in je ne odlašaj do zadnje nedelje. Bolniki se morajo ob velikonoĀnim Āasu domá obhajati dati. Tudi se opomni, de se z neveljavno spovedjo in z nevrednim obhajilam cerkvena zapoved ne spolni.

Peta zapoved:

„*Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih!*“

Prepovedani časi so: od adventa do svetih tréh kraljev, in od pepelnice do prve nedelje po veliki noči. Tudi so drugi dnevi pokóre in molitve, v kterih so take in enake glasne veselice prepovedane.

III. Čez razne gréhe.

Poglavitni grehi so: 1. napuh, 2. lakomnost, 3. nečistost, 4. nevošljivost, 5. požréšnost, 6. jéza, 7. lenoba.

Gréhi v svetiga Duha so: 1. prederzno v Božjo milost grešiti, 2. nad Božjo milostjo obupati, 3. spoznani kersanski resnici se ustavljati, 4. svojimu bližnjimu zavolj gnade Božje nevošljiviti, 5. do lepiga opominovanja oterpnjeno serce iméti, 6. v nespokornosti terdovratno ostati.

V nebó vpijóci gréhi so: 1. radovoljni uboj, 2. mutasti ali sodomski gréh, 3. zateranje ubožcov, vdov in sirót, 4. delavcam in najemnikam zaslužek zadrževati ali utergovati.

Ptuji grehi so: 1. v greh svetovati, 2. grešiti velévati, 3. v drugih gréh pervoliti, 4. druge v gréh napeljevati, 5. drugih gréh hvaliti, 6. k grehu molčati, 7. greh pregledati, 8. greha se vdeléziti, 9. gréh zagovarjati.

Gréh je tudi, dela opušati, ktere smo dolžni storiti, ali za ktere imamo priložnost. Sprašuj se tedaj tudi čez

Sédem telésnih dél usmiljenja, namreč: 1. lačne nasitati, 2. žejne napojiti, 3. popotnike sprejemati, 4. nage obleči, 5. bolnike obiskati, 6. jetnike rešiti, 7. merlice pokopavati.

Čez sédem duhovnih dél usmiljenja, namreč: 1. grešnike svariti, 2. nevedne učiti, 3. jim prav svetovati, kteri dvomijo, 4. žalostne tolažiti, 5. krivico voljno terpéti, 6. jim iz serca odpustiti, kteri nas žalijo, 7. za žive in mertve Bogá prositi.

Molitve per spovedi.

Misli, de je spoved, k kteri se pripravljaš, zadnja tvojiga življenja. Prosi Bogá, de bi svoje grehe tako spoznal, kakor bi si v smertni uri vóšil.

Prošnja za razsvitljenje.

O Bóg in Oče svetlosti, kateri razsvetljuješ vse ljudi, ki na ta svét pridejo, pošlji v moje sercé en žark svoje luči, de zamorem svoje grehe prav spoznati! Daj mi v globočino svoje hudobnosti pogledati, de vidim vse gubè svojiga gréšnega serca do nar skrivnejših misel in željá. Ne perpusti, de me svojeljubnost oslepi. Daj mi spoznanje svojih mnóгих in velikih pregréh in opušenj, tudi skrivnih in ptujih gréhov, kakor si želim jih v svoji smertni uri in pred tvojim sodnjim sedežem spoznati. — Pridi, o svéti Duh; razsvitli mojo temôto! — Sveta Marija, mati Božja, mati spoznanja, prosi za mene!

Zdaj izprašuj svojo vést. Tisti, kateri po redkim k spovedi hódijo, si jo morajo delj časa izpraševati; takim utegne izpraševanje vesti, kakor je gori, dobro služiti, posebno per vesoljni spovedi. — Tisti pa, kateri se večkrat spovejo in si prizadevajo, keršansko živéti, naj ne

izprašujejo vesti preveč bojéče, ampak naj obudé bolj globoko grevengo in pobožnost v sebi.

Obujenje grévengé.

Misli si, de klečiš z Magdaleno pred Kristusovimi nogami.

Kdo da vode moji glavi in solz mojim očém, de objokujem noč in dan svoje mnoge in velike gréhe, s kterimi sim tebe, preljubi moj Jezus! razžalil? Kako rad bi, kakor grešnica Magdalena, tvoje svete nogé unival s svojimi solzami! Kako rad bi tebi, o narveči dobrota! svojo serčno žalost skazal, ker sim te tako hudo razserdil! Po svoji podóbi si me ustvaril, jez pak sim se neumnim živalim enaciga stóril. S svojo drago kervjó si me odkupil, jez pak sim se svetu prodal in njemu služil. Zapovedal si angelam, voditi in varovati me, jez pak sim se hudimu sovrázniku v oblast podal. Kolikrat, o nar dobrotljivši Jezus! si s svojim milim

govorjenjem na moje serce terkal, me z gnadami in dobrótami vabil, s terpljenjem in žalostjo me svaril; kolikrat, o mili pastir! si z glasam pridigarjev, spovednikov, dobrih kristjanov mene zgubljeno ovco klical, jez pak sim se od tebe obernil in béžal pred teboj! **O** poterpežljivost, o usmiljenost **Božja!** **O** nehvaležnost in hudobnost grešnika! **Kolikrat** in kako po pravici bi me bil lahko v peklenško brezno pahnil, pa tako usmiljeno si mi zanésel!

In moje serce je vender terdo, kakor kamen, in ne čuti svojih smertnih ran. **O** **Gospod!** na tvoje pove-lje je nekdej **Mojzes** s palico po skali udaril, in obilno vode je iz njé perteklo. **Oh, moj Jezus!** udari tudi ti s svojim svetim križem na moje kamnito sercé, de bodo solzé obžalovanja tekle iz njega. **Z** grešnico **Magdaleno** padem pred-te na kolena in kličem z vso dušo: **O** **Jezus,**

sprava grešnikov, ne zaverzi me izpred sebe! **O Jezus**, sin **Davidov**, usmili se me! **O Jezus**, ljubezin moja, ne daj, ne daj, de bi se od tebe vekomaj lóčil! **Pomisli**, o moj **Zveličar**! koliko težavnih stopinj si storil zavoljo mene. **Poglej** svete rane svojih nóg, ktere z obema rokama objamem in ves skesan kušnem. Te rane so moj up in moje zaupanje, moja tolažba in moja pomoč. **O Gospod**! skesaniga in raztertiga serca ne boš zaničeval. **Vzemi** me tedaj zopet v milost, o **Oče** usmiljenja! in obrni oči svoje milosti na mene uboziga gréšnika. **Grešil** sim in hudobijo sim storil pred teboj; vrédin nisim tvoj sin imenovan biti. **Pa** per tebi, o **Bóg**! je usmiljenje in obilno odrešenje. **Odverni** svoje obličje od mojih hudobij, in bódi milostljiv z mojim greham. **Potém** hočem vesel tvoje imé hvaliti in prepévati tvoje usmiljenje vekomaj. **Amen.**

Terden sklep in darovanje.

Rékel sim: Zdaj začnem! — Premišljeval sim pot svoje hudobnosti in podal sim se na pot zveličanja. V britkosti svoje duše se spominim pretečenih lét in terdno sklénem, od te ure svoje življenje poboljšati in ti do konca zvést ostati. **Gospod!** kaj hočesh, de storim? **Moje** sercé je perpravljeno, perpravljeno je moje sercé k vsimu, kar tebi dopade. **Oče** nebéški! darujem se ti z vsim, kar sim in kar imam; vsi moji počutki in vse moje močí naj bodo tebi posvečene. **Tebi** hočem služiti, tebe hočem moliti zdaj in vékomaj. **Ravnaj** z menoj, o **Gospod!** po svoji sveti volji. **Tebi** hočem delati in terpéti, tebi živéti in umréti: vzemi, o **Gospód!** moje teló in mojo dušo v dar za moje gréhe.

Tode kako pičlo in nepopolnoma je vse, kar ti zamorem darovati, ker

sim tako ubóg in révin, in ker nič dobriga nimam na sebi! Grem tedaj in poterkam na duri tvojiga bogatiga Sina, in prosim milošnje iz neskončniga zaklada njegoviga terpljenja, katero ti v vredin dar zamorem pernesti. Oče nebeški! poglej svojiga ljubiga Sina, nad katerim imaš svoje dopadajenje. Darujem ti njegovo neizrečeno žalost in smertno britkost za vse svoje gréhe in za šrafenge, ktere sim z grehi zaslužil. Darujem ti njegov kervav pot namesti solz, katerih moje kamnito serce ne more jokati. Darujem ti njegove mnoge in težavne déla, njegovo ojstro življenje, njegov trud, bolečine in terpéže, de se moja nepopolnoma grevenga z njegovim popolnim in preobilnim zadostenjem spopolni. Poglej, o nebeški Oče! z milostjo na ta prijetni dar, in dodéli mi po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina tudi gnado, moje gréšno življenje poboljšati in po poti

pravičnosti stanovitno do konca življenja hoditi. Amen.

Molitev pred spovedjo.

O Jezus, moj sladki Zveličar! jez ubogi grešnik, kteriga hudobije število mojih lás preséžejo, v globoki ponižnosti in žalovanji pred-te padem na kolena in prosim te, opéri me s svojo sveto kervjó, ktero si na križu v odpušenje gréhov pretil. Ako ravno imam obilno in velikih grehov, vender nad tvojo gnado in nad tvojim usmiljenjem ne obupam, ker ne želiš smerti grešnika, ampak, de se spokori in živi. Sej so bile tvoje svete noge zató na križ pribite, ker si potpežljivo mojiga spreobrnjenja čakal. Tvoje roke so razpéte, de bi mene sprejéle in objéle. Nagnjena je tvoja glava, de bi mi dal kušljeji mirú in de bi mojo molitev uslišal. Odperto mi je tvoje sercé, ki vse ljubi in k ljubezni vabi. Pridite k meni, kličeš,

ki ste revni in z gréhi obloženi, in jéz vas bom poživil! Zató pridem k tebi, moj Jezus! in položim bréme svojih grehov pred-te pod tvojim svétim križem in te serčno prosim, mojo dušo v morje svoje svete kervi pomočiti in v brezno svoje neskončne milosti vtopiti. **K** tvojimu namestniku, spovedniku, grem, se mu svojih grehov na **B**ožjim mestu spovedat in mu nič ne zamolčat, kar mi nepokoj dela. Spovednikovo odvezo, če sim je vredin, hočem tako sprejeti, kakor ko bi mi ti sam rékel: „Pojdi v miru! Tvoji gréhi so ti odpušeni!“

Sveta Marija, pribežališe grešnikov! prôsi za mene, de to spoved tako opravim, kakor ko bi bila poslednja mojiga življenja! Sveti angel varh, moj zvesti tovarš! spremi me k spovednici, opomni me mojih gréhov in prôsi **B**ogá za mene, de se odslej tako pokorim, de se zamoreš z vsimi angeli in svetniki v nebesih veseliti. Amen.

Pobožne premissljevanja pred spovedjo.

Spoznam svojo hudobijo! pred očmi mi je védno moj gréh!

Gospod! ne štrafuj me v svojim serdu! Ne tepi me v svoji jézi!

Glej, spočét sim bil v hudobijah; v grehah me je rodila moja mati.

O Gospod! ne hodi v sôdbo s svojim hlapcam; zakaj ni ga živiga pričo tebe pravičniga. Če hočeš hudobije štrafovati, o Gospod! kdo zamore obstati pred tebój?

Vender pri Gospodu je usmiljenje in obilno rešenje. On ne želi smerti grešnika, ampak de se spreoberne in živi.

Usmili se me, o Gospod! po velikosti svoje milosti se me usmili!

Moje hudobije mi čez glavo kipe, kakor težko brême na meni ležé.

Noč in dan zdihujem; s solzami močim svoje ležiše.

Iz globočine svoje revšine vpijem k tebi. **O Gospod!** o **Gospod!** usliši glas mojiga vpitja! oberni svoje obličje preč od mojih gréhov, izbrisi vse moje pregréhe!

Spominjam se pretečenih dni, in večnost stoji pred mojim duham.

Kadar ti prideš sodit, o **Gospod!** kaj ti bom odgovoril?

Usmili ze me, o **Bog!** zakaj slab sim. Ozdravi me, o **Gospod!** zakaj moje kosti se trésejo.

Spoznati hočem svojo hudobijo, in ti mi boš odpustil mojih grehov dolg.

Operi me, o **Gospod!** od moje hudobije, in čist bom. Operi me s kervjó svojiga **Sina**, in bolj bél bom, kakor snég.

Svoje roké stegujem k tebi, žalovanje in zdihovanje moje duše ti ni skrito.

Naj okusim tvoje usmiljenje; zakaj upam v tebe. Pokaži mi pót, po kateri naj hódim.

Oče! grešil sim; nisim vrédin
tvoj sin imenovan biti.

O Jagnje Božje, ki grehe svetá
odjemlješ!

Zanesi mi, o Gospod! — Usliši
me, o Gospod!

Usmili se me, o Gospod!

Molitev po spovedi.

Povikšuj moja duša Gospoda,
in vse, kar je v meni, hvali njegovo
sveto imé!

Povikšuj moja duša Gospoda,
in ne pozabi čudežev njegove milosti
in gnade.

Odpustil ti je vse tvoje hudo-
bije; ozdravil je tvoje rane.

Odréšil je od smerti tvojo dušo;
z dobrotami te je obsul, venčal te
je s svojo gnado.

Gospod je milostljiv in usmiljen,
poterpežljiv in ves dobrotljiv.

Ni ravnal z menoj po mojih gré-

hij, in mi ni povračeval po mojih hudobijah.

Kakor so nebesa visoko nad zemljo, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, kateri se ga bojé!

Kakor deleč je iz-hod od zahóda, je vzél moje grehe od mene.

Kakor se usmili óče svojih otrok, tako se Gospod usmili tistih, kateri se ga bojé.

Vé, de smo slabe stvari; vé, de smo prah.

Povikšujte Gospóda! zakaj, dober je.

Njegovo usmiljenje je véčno.

Le tvoja usmiljenost, o Bog! je meni moje prestopé odpustila, in dolg mojih grehov zbrisala. O Bog! ti si ljubézin, in usmiljenje je tvoje veselje. Nočéš smerti grešnika, ampak de se spreoberne in živi. O neizrečena ljubézin! užgi mojo dušo, de tudi jez tebe ljubim in iz ljubézni do tebe vse sovražim in studim, kar

je hudiga. **O**d té ure, o **O**če usmiljenosti! te hočem večno ljubiti in tvojo milost in tvoje prijateljstvo postaviti čez vse, kar bi me utegnilo k gréhu zapeljati. **V**rédin sad pokore hočem prinesiti. **M**noge križe téga življenja in težave svojiga stanú hočem k pokorjenju svojih gréhov voljno nositi. **D**o konca svojiga življenja hočem v tvoji službi, o kralj nebés in zemlje! ostati. **N**ič, nič me ne smé od tvoje ljubézni ločiti. — **G**ospod! v moje serce vidiš; vse reči véš, znano ti je, de resnično želim svoje življenje poboljšati. **P**a kaj zamore slabi človek s svojimi sklepi brez tebe? **O** pridi moji slabosti na pomoč, podpéraj me v bóju z gréham; oboroži me s svojo močjó, de nebésko kraljéstvo doséžem. — **O** Jezus! kateri si me po odvezi spovednikovi s svojo presvéto kervjó od mojih grehov očistil, daj mi svoj **B**ožji žégen, de grém v miru in nič več ne grešim. **A**men.

Od odpústka.

„Kar kóli bóte razvezali na zemlji, bo razvezano v nebésih.“ Mat. 18, 18.

Po zadobljeni veljavni odvézi per sv. spovedi je grešniku dolg z večno štrafengo sicer odpušen: časna štrafenga pa še ostane, ktero mora grešnik terpeti. Torej da duhoven grešniku pokoro, tode razun te pokóre mora človek še druge ojstre dela delati, de Božji pravičnosti po mogočosti zadosti. Kdor je tedaj velikrat in zlo grešil, utegne toliko za pokóro iméti, de bi mogel še v unim življenji terpéti, in če si svoje pregréhe in zaslužene štrafenge prav k sercu vzame, bi se utegnil v svoji gorečnosti, pokoriti se, tudi preojstro pokoriti. Tukaj naša ljuba mati katoljška cerkev človeški slabósti pomaga. Ker je namreč Jezus s svojim terpljenjem in s svojo smertjo za vse naše gréhe in štrafenge popolnoma zadostil, nam cerkev (če se resnično pokorimo in ker smo slabi) v Jezusovim iménu iz obilnosti njegovih zasluženj odpustek daje, to se pravi, spregleda nam nekaj časnih štrafeng ali pa vse, ktere bi za svoje storjene gréhe v tém življenji ali pa v vicah še terpéti

iméli. Tudi zasluženja Marije in svetnikov nam pomagajo, ker smo z njimi po Kristusu v zvezi. — Odpušenje vsih časnih štrafeng se imenuje popolna ma odpustek; če nam jih je le nekaj odpušenih, se imenuje pa nepopolna ma odpustek; taki odpustki so za 40 dni, za eno leto ali več lét. Zakaj v prvih časih keršanske cerkve so dobivali kristjani za nektore gréhe ojstre dela v pokoro za toliko in toliko dni ali lét. Če se je tedaj gréšnik prav spokórniga pokazal, mu je bil čas pokóre okrajšan za več dni ali lét.

Z odpustki se gréhi ne odpušajo; s spovedjo morajo že poprej zbrisani biti. Kdor ima tedaj kak velik gréh na sebi, se mora poprej s skesanim sercam spovedati, de odpustek zadobi. Z odpustki se časne štrafenge in déla pokóre odpušajo, tode samo tistim, kteri si prav prizadevajo, se spokoriti in poboljšati. Za mlačniga in lenôbniga ni odpustkov; ta móra ves svoj dolg spláčati. — Kakor katoljški kristjani spoznamo, kar odpustke vtiče, dva člena vére; prvič, de ima cerkev od Kristusa oblast, odpustke dajati, in drugič, de so odpustki vernim koristni in

zveličavni. — Oblast, odpustke dajati, ima v katoljški cérkvi rimski papež, za posamezne škofije pa tudi škofi po svojih cerkvenih postavah.

De se odpustki zadobijo, so zapovedane mnoge molitve, post, milošnja, obiskovanje nekterih cerkva, in (posebno de se popolnoma odpustki zadobijo) tudi spoved in sveto obhajilo. Kdor ima pa lépo navado, se vsacih osem dni spovedati in obhajati, ni dolžan posebne spovedi opraviti, de bi odpustek dobil. De bi se popolnoma odpustka deležniga stóril, mora katoljški kristjan (razun zapovedanih molitev) v namen papeža in cerkve kako posebno molitev moliti. Ta namen se pa imenuje to, kar sveti materi cerkvi in njeni vidni glavi papežu posebno na sercu leží; namreč razširjanje katoljške vére, zatéranje nevére in krivoverstva, mir in edinost keršanskih oblastnikov, spreobrnjenje grešnikov in druge reči po okoljšinah časov. Sveta mati katoljška cerkev je nektere djanja pobožnosti in molitve, ki jih zavoljo njih koristnosti razširiti želi, z odpustki obdarila. Postavim: kdór zjutraj, opoldné in zvečer, kadar zvoni, angelsko češenje s skesanim sercam

in klečé móli — kdor ob petkih, kadar v spomin Jezusove smerti zvoni, klečé ō Očenašev in Češenasimarij pobóžno móli in pri tém Bogá prosi za spreobrnjenje gréšnikov — kdor slednji dan tri Božje čednosti: vero, upanje in ljubezin obudi — kdor se lepiga pozdravljenja: Hvaljen bódi Jezus Kristus! z odgovoram: Amen vse večne čase! posluži — kdor litanije od presladkiga iména Jezusoviga ali lavretanske litanije moli, zadobi razne odpustke. Tudi v osminah praznikov presvétiga iména Jezusoviga in Marije! potem v Leopoldinski bratovšini za podpéranje misionarjev v Ameriki, in še po mnogotero se zamorejo odpustki dobiti.

Molitev za odpustke.

O Bog ljubézni in usmiljenja! upam od tvoje neskončne milosti, de si mi gréhe in večno štrafengo, ktero sim zavoljo njih zaslužil, odpustil. Hvala ti bódi, o usmiljeni Oče! de nisi po svoji ojstrósti z menoj ravnal,

ampak po svoji milosti. Vém pa tudi, de si pravičin Bog, kateri grešnike vsaj s časnimi štrafengami tépe in vrédin sad pokóre térja. Oh, kako hudo in kako dolgo bi se mogel pokoriti za svoje mnoge in velike gréhe! Gospod, če hočesh hudobije tepsti, kdo bo obstal pred teboj? Zató perbežim k neizmérnimu zakladu zasluženja in zadostenja svojiga Zveličarja Jezusa Kristusa, in prosim te, o Bog! mene, skesaniga, pa slabiga grešnika svétiga opustka deležniga storiti, kteriga tvoj naméstnik na zemlji iz zaklada svete cérkve deli. Darujem ti iz téga namena molitve in déla, ktere so v zadobljenje odpustkov zapovedane, in sklénem jih s terpljenjem in s smertjo tvojiga Božjiga Sina, z zasluženjem prečiste Device Marije in vsih svetnikov v zadostenje svojih gréhov.

Perporočim ti tudi, o nebéški Oče! svéto rimsko katoljško cérkev

in prosim, de jo v njenih velikih potrebah, milostljivo uslišiš:

1. O Bog! nar vikši pastir in Oče vsih vérnih, kateri si po svojim edinorojenim Sinu Jezusu Kristusu veličastvo svojiga iména vesoljni zemlji oznanil: ohrani in vladaj svojo sveto cerkev, povikšaj in poveličaj jo med vsimi narodi, in dodéli, de se po vsi zemlji razširi. — Oče naš i. t. d.

2. Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika in naméstnika na zemlji, rimskiga papeža, kakor tudi vsih škofov in duhovnov. Vodi jih po svoji milosti po poti večniga zveličanja, de, kar tebi dopade, s tvojo gnado želé in z vso goréčnostjo dopolnijo. — Oče naš i. t. d.

3. O Bog! kateri daš mir in edinost žegnaš, dodeli vsim keršanskim kraljem mir in pravo edinost, zvéži njih serca s sveto vezjo ljubezni, de združeni v tvojo čast in

v blagor keršanstva délati zamorejo.
— Oče naš i. t. d.

4. Vsigamogočni večni Bog, kateri hočeš vse osréciti, ki v tvoje imé verujejo in tvojo sveto cerkev poslušajo; poglej milostljivo na duše nevérnih in krivovércov, in dodéli, de svojo slepôto spoznajo in de se vsi naródi brez razpóra in krivih naukov združijo v naróčji katoljške cérkve. — Oče naš i. t. d.

5. Prósím te tudi, o Bog! spreoberni vse gréšnike in reši vse mertve kristjane. Dodéli, o Bog! dušam svojih služabnikov in služabnic odpúšenje vsih gréhov in véčno življenje. — Oče naš i. t. d. Verujem i. t. d.

Od svetiga obhajila.

„Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.“ Jan. 6, 52.

Presvétí zakrament réšnjiga Telésa je Jezus zadnji večer pred svojim ter-

pljenjem postavil, ko je kruh v svoje svete roke vzel ter rekel: „To je moje teló“ in kelih z vinom rekóč: „To je moja kri.“ S témi vsigamogočnimi besedami, ktere tudi mašnik per sveti maši v Jezusovím iménu izgovori, se kruh in vino spremenita v pravo mesó in pravo kri Jezusa Kristusa. — O kristjan! veseli se tega veliciga čudeža! Jezus je per nas! Vedno prebiva med nami v svetim tabernakelju, kakor Bog in človek. Mizo nam je perpravil, per kateri nas nasiti s svojim lastnim mėsam in s svojo lastno kervjó! O sladka dušna hrana! zakaj te zdaj kristjani tako redko uživajo? Slednji dan jejo in pijejo za teló, za dušo pak samo o veliki noči! O merzlôta, o nehvaléžnost! Ali tako Kristusu ljubezin povračujemo! Pervi kristjani so se v nekterih krajih vsak dan obhajali, vsaj slednjo nedeljo; tudi zdaj cerkev želi, de bi se per vsaki maši obhajali, ne samo mašnik, ampak vsi verni. Pristópi tedaj večkrat k mizi Gospodovi, vsaj o večih praznikih. Vari se pa tudi v tisto krivo pobožnost zabrêsti, kateri je večkratno obhajanje iz nečimernosti in duhovniga napuha navada, brez skerbi za pravo keršansko

čednost. — Glej, de se k svetimu obhajilu prav dobro pripraviš. Kdor nevredno ta kruh jé, si sodbo jé; jed ostrupení tistimu, kteri ima kak smertni gréh na sebi. Očisti tedaj poprej svojo vest s sveto spovedjo od smertnih gréhov in obudi pred svétim obhajilam popolnoma grevengo. Pomisli in vervaj terdno: Jezus je tvoj Gospod in Bog, tvoj rešenik in sodnik, kteriga zavžiješ. Nikár ne hodi s sovražtvam v sercu k večérji ljubezni. — Kadar duhoven sveto hostijo pokaže, moli svojiga Gospoda in Bogá, ponižaj se pred njim v prahu in rêci poln strahú Božjiga: „Gospód! nisim vredin, de greš pod mojo strého, ampak rêci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša!“ — Žé tisti večér pred svetim obhajilam se perpravljáj z molitvijo, z branjem kakih dobrih bukev (postavim dvanajst bukev Tomaža Kempčana) in s premišljevanjem. Tudi moraš od polnoči teš biti, in tudi ne vode ne zdravil piti. Obhajilni dan vstani bolj zgodaj, kakor sicer, in serčno željo po Jezusu obudi. Pojdi z veseljem v cerkev, zakaj Jezus se hoče s teboj skleniti. — Koj po obhajilu se globoko perklôni, v svojim sercu Bogá moli in ne

hiti kój od altarja. Tudi se ne posluži koj molitvinih bukev, ampak tvoje serce naj govori z Jezusam. Drugi čas kój po svétim obhajilu dobro obrni; zakaj takrat ti ne bo Jezus nič odrékel, česar ga boš v svoje zveličanje prosil. Prosi ga posebno pomoči zoper svojo poglavitno strast (ali nagnjenje). Mòli tudi za spreobrnjenje nevernikov in grešnikov in za uboge duše. Svéto obhajilo smeš tudi za druge darovati, ali svetnikom v čast ali za kaj družiga, kar ti je per sercu. — Vari se dan svetiga obhajila kój razmišljen bit ali posvetniga veselja iskati; tvoje veselje bodi z Jezusam govoriti, kteriga si prejél, in kličí: „Ne zapusti me, o Gospod, Jezus nar sladkejši!“

Obhajilne molitve.

Pred svétim obhajilam.

Djanje ponižnosti.

Bog svitlosti in veličastva! sveti, močni, neumerjóci Bog! Ali ti hočes k meni priti? Ti, kteriga nebésa ne morejo obséci, se hočes v moje tesno

serce vseliti? **O** kralj nebés in zemlje! Vsigamogočni, neizrekljivi, neskončni! Kaj je človek, de se ga spomniš? Kaj sim posebno jez, de me obišeš! Sami angeli in nebéske moči niso nič memo tebe; jez pa bi si upal, tebi, o veliki **Bog!** se bližati! Ako bi bil tudi tako svet, kakor je bil sveti **Janez Kerstnik**, bi vender ne bil take gnade vrédin; kako zaslužim tedaj, ki sim tako ubóg gréšnik, tebe nar svetejšiga prejéti? Še to bi bila meni revnihu prevelika gnada, ko bi me le pred svojimi nogami terpel, in ko bi mi pustil drobtinice od tvoje mize pobirati. Sadaj me pa še k sebi povabiš, me posadiš k svoji mizi med svoje otrôke in me hočeš nasitati s svojim lastnim mesam in s svojo lastno kervjó? Še vredin nisim, de se mene spomniš in na mene misliš, in v moje serce hočeš priti? **O Gospod!** nisim vrédin! nisim vrédin!

Djanje pokóršine.

Pa ti sam kličeš svoje otrôke: „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jez vas bom poživil!“ Ali smem temu klicanju zoperstaviti se, ki sim ves slab in utrujen, in pred vsim drugim potrebujem tvoje pomoči in oživljenja? Pridem tedaj k tebi, o Jezus! ker me sam vabiš; k tebi pridem, ker sim slab, de mi moč daš; ker sim utrujen, de me oživiš; ker sim ubóg in potrebin, de me obogatiš. Sam si rékel: Ako ne bote jédli mesá in pili kervi Sinu človékoviga, ne bóte iméli življenja v sebi. Pridem tedaj, pokórin tvojim besédam, k tebi, o premili Zveličar! in prosim te, de sam pripraviš moje serce, do bo vredno prebivališe tvoje.

Djanje vére.

Daj mi živo véro v tvojo pričujóčnost v podobah kruha in vina.

O Jezus! verujem, de si pričujoč v presvetim zakramentu resnično in vestisti **Bog** in človek, kteriga je **Marija**, prečista **Devica**, z močjo svetiga **Duha** spočela in rodila, kteri je za nas na križu terpel in umerl, in zdaj po svojim veličastnim vstajenji in vnebohodu sedi na desnici **Očetovi**, kakor prihodnji sodnik živih in mertvih. **Terdno** in živo verujem to, ker si ti sam, večna resnica, rékel: „Vzemite in jejte: to je moje teló! Pite, to je moja kri!“ Verujem, o Jezus! pomagaj mi verovati!

Djanje upanje.

Zbudi v meni, **Božji Zveličar!** tudi terdno upanje v tvojo neskončno milost in dobróto. **O Jezus**, vir vsiga dobriga, začétek vse milosti, kteri si v tem zakramentu pričujoč! česar bi ne upal od tebe, ki se mi hočes sam dati, ker si neskončno dobrotljiv? **Blagor** mu, kdor v tebe upa! osra-

moten ne bo. **O Gospod, upam! Po-**
terdi moje upanje!

Djanje ljubezni.

Užgi v meni, o **Gospod!** ljubé-
zin z večérjo ljubezni, ktero si pred
mojim obličjem pripravil. **O Jezus!**
kako bi te ne ljubil? Ni ti bilo dosti,
iz nebeške svetlobe na zemljo priti,
podobo služabnika na-se vzéti, vse
težave in terpljenje, celó britko smert
na križu zavoljo mojiga zveličanja
terpéti, tudi ta zakrament ljubezni si
hotel postaviti, de bi se vsiga meni
dal in se z menoj revnim in nehva-
léžnim prav natanko sklénil. **O ne-**
skončna ljubezin! kako vredin si tudi
ljubljen biti? Ljubiti te tedaj hočem,
o preljubeznjiva in narvikši dobróta!
Kaj me bo ločilo od **Kristusove lju-**
bezni?

Djanje obžalovanje.

Eno je, kar mi veselje ljubezni
kali — de tako pozno začnem tebe

spoznovati, tebe ljubiti. **O Jezus,** moja ljubezin! de bi te nikoli ne bil razžalil! Ali skesaniga in stertiga serca ti ne zaničuješ. Glej, o Gospod! spoznam svojo hudobijo, obžalujem svoj gréh. Obtožim se tebi in tvojimu naméstniku, spovedniku, in upam zavoljo zasluženja tvojiga terpljenja in tvoje smerti odpušenja svojih gréhov. Ker je pa človeško sercé nezapopadljivo brezno, ktero ti sam previdiš, te próšim, očisti me od vsih, tudi skrivnih gréhov, de te vredno prejeti zamorem — ne v sodbo in pogubljenje, ampak v poveličanje in večno življenje.

Djanje hrepenenja.

O Jezus! kako goréče želi moja duša tebe prejéti! Kakor jelen po potóku koperni, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog! Utrudil sim se na poti gréhov; pa svét ni nasitil mojiga serca. Samo ti, moj Bog!

si moj pokoj, si moje nasitenje, moje veselje. Pridi tedaj, o moj Zveličar! in ne mudi se dalje! Pridi, o moja ljubézin, moja tolažba, moja terdnost, moje narvéči veselje! Pred vratmi mojiga serca žé stojiš in terkaš. Blizo si, o Gospod! slišim tvoj glas. Pridi, o Jezus! pridi kmalo! —

Klicanje.

Pridi, Devica, od Bogá vredna spoznana, Jezusa Kristusa v svojim prečistim naročji spočéti in nositi, sprôsi mi gnado, de ga tudi jez v tej nar svetejši skrivnosti prejéti in v svoje sercé vzéti zamorem. — Sveti angel varh! prôsi za mene, de nebeški kruh v zveličanje svoje duše povžijem. — Vsi svetniki Božji, kateri obličje v obličje gledate tistiga, kteriga v podobah kruha in vina skritiga prejamem, pomagajte mi s svojo prošnjo, de v tej dolini solz Jezusa vredno vžijem in se v njegovim posestvu enkrat véčno veselim.

Darovanje.

Moj Bog! darujem ti to sveto obhajilo v počesenje tvojiga nar vikišiga veličastva, v spomin britkiga terpljenja in smerti svojiga Zveličarja, v zahvaljenje za vse gnade meni in vsim vérnim podeljene, v odpušenje svojih grehov in zaslužene štrafenge, v svoje zveličanje in v zveličanje svojih žlahtnikov in znancov, v tolažbo mertvih, za ktere mi je pred družimi moliti. Posebno ti darujem, de se gréhu **I.** odpovém, kteriga tolikrat storim, in de čednost **I.** zadbim, ktero tako močno pogréšam, de v tvoji gnadi slednji dan rastem in se védno terdnejši s tebój združim. Stori mene in vse, za ktere to sveto obhajilo darujem, tistiga svetiga sadú delézne, kteriga ima ta sveti zakrament po naménu tvoje neskončne ljubezni pernesti za zdaj in vekomaj. Amen.

* * *

Zdaj perstopim k altarju, bolnik k tolažbi življenja, grešnik k viru usmiljenosti, slépec k luči večne svetlobe, ubožec in revež k Gospódu nebés in zemlje. **O Jezus!** daj, de z vero **Petra** in z upanjem **Pavla**, in z ljubéznijo **Janeza** tvoje svéto mesó in kri zavžijem. **Amen.**

Glej, moja duša, tvoj žénin pride, pojdi mu napróti! — Moj **Gospod** in moj **Bog!** **O Jagnje Božje,** ki grehe svetá odjemplješ! — **Gospod!** nisim vredin, de grész pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša!

Po svetim obhajilu.

Pobožni zdihljeji.

Per meni si, o **Jezus!** zdaj. — **O** daj se mi objéti! — **O ljubézin!** ne zapusti me, — per meni ubogim ostani!

Ostani pri meni, žénin moje duše! — Tebi se vsiga darujem. — Ostani pri meni, Jagnje Božje! — Tebi samimu hočem živeti!

Preljubi! brez tebe ni veselja na svetu. — Ako me ti, o Jezus! zapustiš, kaj bo z menoj?

Moje serce bodi sedež tvoje ljubezni. O kralj čistih duš! S tebój, o Božji Sin, se hočem večno zaročiti.

Ti si nar lepši. — S tabo se hočem večno zaročiti. — Ne zaverzi svoje nevéste. — Ne zapusti je, ker ti je zvesta!

O ko bi gôri per tebi bil, v lepim nebeškem domu! — Zakaj vse žalostno je tukaj na zemlji.

Pa vender, če moja prošnja kaj zamore, ne loči se od mene; — per tebi ne čutim ne bolečin, ne težav; per tebi je terpljenje veselje.

Zvést ti hočem ostati do černe jame, in zavoljo posvetne nečimernosti mi ne smé ljubezin do tebe nikoli ugasniti.

Tvoj sim, o Jezus! večno tvoj; tebe ljubim pred vsimi družimi; — daj mi vedno čisto živéti in tebi dopasti.

Daj, de v poterpežljivosti in obžalovanji svojih grehov umerjem, o sladki Jezus! Moja poslednja beseda bodi tvoje imé, de pridem k tebi v svéti raj!

M o l i t e v.

Veselje.

Našel sim ga, kteriga moja duša ljubi! Terdno ga deržim in ne spustim ga več iz svojiga serca. Moja duša povikšuje Gospoda, in moj duh se razveseljuje v Bogu, mojim Zveličarju. Na mojo revšino je poglédal, veliko je storil nad menoj. Živim, tode ne toliko jez, ampak Kristus živi v meni. Zdaj, o Jezus! pusti svojiga služabnika v miru se ločiti, zakaj moje oči so vidile Zveličarja. **O Bog, moj Bog!** ko bi

mogel zdaj, ko te v svojim srcu imam, v tvoji ljubézni umréti!

Djanje ponižnosti in čéšenja.

Bog ljubézni! vir gnade in svetlobe! v meni si — v meni ubógim grešniku! Od kodi mi pride gnada, de me Kralj vsih kraljev obiše? V nar globokejši ponižnosti padem prédte v prah. Moj Gospod in moj Bog! bódi večno čéšen in hvaljen. Hvalite, Gospóda, moja duša in vse moje moči; hvalite njegovo sveto imé!

Djanje zahvale.

Kako se ti zamorem zadosti zahvaliti, o Jezus! za gnado, de si to jutro k meni prišel, in de si se mi dal sam vžiti! Kjé je pastir, kteri svoje ovce nasiti s svojim mesam in napoji s svojo kervjó? Ti si dobri pastir, ki daš svoje življenje za svoje ovce, in ki si nam perpravil Božjo jed. S čim ti hočem poverniti vse, o Gospod! kar si mi storil?

Darovanje.

Premili Zveličar! ker si se vsiga za mene daroval in si se z menoj sklenil, se ti hočem tudi vsiga darovati. Darujem ti svoje telo in svojo dušo, vse svoje čutljeje in moči. Daj mi, de le iz ljubezni do tebe in po tvoji volji delam in terpim. Za mene si umerl in v meni zdaj živiš; tudi jez hočem tebi živeti in umreti!

Prošnja.

Bog svetósti, kateri si zdaj v mojim gréšnim sercu sédež svoje milosti zvolil, dodéli mi, de grehu, svétu in sam sebi védno bolj in bolj odmerjem! Daj, de stariga človeka sléčem, posebno tega greha (tukaj se imenuje greh) več ne storim! Napolni me s svojim Duham in posvéti moje misli, moje želje, besede in déla, de ti dopadem. Daj mi ponižnost v sréci, poterpežljivost v nesréci, stanovitnost v skušnjavah, resničnost v govorjenji,

zvestôbo v djanji, ljubézin v obhoji z bližnjim. Ustvari v meni čisto sercé in ohrani moje telo v spodobnosti in čistosti. Dodéli mi, o Bog ljubézni! vse gnade, kterih za časnost in večnost potrebujem. — Ravno tega te prosim tudi za vse, za ktere mi je moliti, in za ktere sim posebno to sveto obhajilo daroval. Daj nam vsim svojo gnado, nevérníkam luč vére, gréšnikam spreobrnjenje, dušam mertvih pa večni mir in pokoj!

S k l e p.

Požégnaj me, o Jezus! kakor si pred svojim vnebohodam svoje učénce požegnal. Požégnaj moje déla, moje veselje in terpljenje! Požégnaj vse moje življenje, posebno pa mojo smertno uro. Daj, de nebéški kruh, kteriga sim ravno kar vžil, za popót-nico v večnost prejamem, in v ob-jetji tvojiga križa in v tvoji ljubezni umerjem. Amen.

Od presvete Trojice.

„Trije so, ktéri pričujejo v nebesih: Oče, Beséda in sveti Duh; in ti trije so eno.“ 1. Jan. 5, 7.

En Bog je v tréh osébah (persónah). Oče je Bog, Sin je Bog, svéti Duh je Bog; pa vender niso trije Bogovi, ampak en sam Bog. — Bog Oče ne iz-haja iz nikogar, ampak sam od sebe je in vse je od njega; Bog Sin je od Očéta rojen od vekomaj, svéti Duh pa iz-haja od Očéta in od Sina od vekomaj. Oče ni Sin, svéti Duh ni ne Oče ne Sin; zakaj razni so v osebah, pa eno v Božjim bitji. Vse tri osebe so enako večne in vsigamogočne, enako neskončne in veličastne; in vender je le en sam Večni in Vsigamogočni, en sam Neskončni in en sam Gospod, ker je en sam Bog. — To veliko skrivnost zapopasti si prizadevati, bi bila napčna izvedoželjnost. Tukaj nam je samo moliti in ponižno verovati. Kar je Božje in brezkončno, slabi človeški um zapopasti ne more. Ko bi naša véra ne imela več nezapopadljivih skrivnost, bi ne bila Božja. — Brez vére v presvéto Trojico ni mogoče kristjan biti. Zakaj

Kristus, po katerim imamo imé kristjani, je druga Božja oseba in Sin Božji, ki se je za nas včlovečil in je nas na križu odréšil. Ta Sin Božji nam je tudi svetiga Duhá od Očéta poslal. Naše ustvarjenje, odrešenje in posvečenje je délo tréh Božjih oseb. Zahvalimo se za te dobrote Trojediniu, kolikorkrat svéti križ naredimo! — Na imé tréh Božjih oseb smo tudi keršeni. Spomnimo se večkrat obljube per svétim kerstu storjene, posebno v praznik presvéte Trojice, rojstni dan in o svojim godu, kadar svéte zakramente prejemljemo i. t. d. — Sploh je vsaka nedelja časti presvéte Trojice posebno posvečena.

Molitev k presvéti Trojici.

Presvéta Trojica! Bog Oče, Bog Sin, Bog svéti Duh! edina v bitji, trojna v osebah! molim te in sklenem svojo molitev s hvalnim petjem nebeških trum, ktere tebi neprenehama kličejo: Svet, svet, svet si Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvojiga veličastva!

O nebeški **Oče!** verujem, de si tudi moj oče, ker me nisi samo ustvaril, ampak po svoji gnadi tudi za svojiga otrôka vzél. Hvaljen in zahvaljen bodi, de si me iz nič izlekel in po svoji podobi ustvaril ter k pravi veri poklical!

O Sin Božji, edinorojeni od **Očeta** od vekomaj! verujem, de si se v spolnjenim času včlovečil, de si ljudi odrešil. Hvaljen in zahvaljen bodi, de si tudi mene iz sužnosti greha otel in mojo dušo s svojo kervjo odkupil!

O sveti Duh! ki od **Očeta** in **Sina** iz-hajaš! verujem, de si me v svetim kerstu posvetil in me pre-naredil v tempel **Božji.** Hvaljen in zahvaljen bodi, de si z ognjem svoje ljubezni mojo dušo očistil, razsvetil in unel, de bi ne živel več grehu, ampak **Bogu!**

Trojedini Bog! **Oče,** **Sin** in **sveti Duh!** v tebe verujem, v tebe

upam, tebe ljubim iz vsiga svojiga serca. Daj moč meni slabimu in žegnaj mojo voljo, de ti zvesto služim na zemlji in de se enkrat v nebesih tvojiga obličja veselim. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Od angelskiga róženkranca.

Moli se v čast presvéte Trojice in tudi v počesenje presvétiga réšnjiga Tělésa. Moli se prvič véra in potem Očenaš in Češenasimarija: potem se ponavlja tridesetkrat angelsko hvalno petje: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot, ves svét je poln njegoviga veličastva! Čast bodi Bogú Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Kadar se to angelsko pétje desétkrat réče, se moli Očenaš in Češenasimarija, tako de se vse v tri dele razdelí.

Molitev pred roženkrancam.

Bog Oče v nebesih, usmili se nas! —

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam **Bog**, usmili se nas!

Vsigamogočni, večni, neizrekljivi **Bog! Oče, Sin in sveti Duh!** nerazdeljiva edina **Trojica!** nar vikši **Gospod** nebes in zemlje, pred katerim vsi **Kerubi** in **Serafi**, in vse moči angelov s straham in trepetam stojé: če pomislimo tvoje **Božje** veličastvo in svojo ničlôbo, se nam je po pravici ustrašiti. **Zakaj**, o moj **Bog!** kaj smo li družiga, kakor stvari k hudimu nagnjene? In mi bi tebe, **Kralja** vsih kraljev, večniga **Bogá**, nar veči dobroto ogovarjali in z vsimi angeli molili? **Pademo** tedaj pred-te,

ubogi grešniki pred svojiga sodnika, kakor dolžni podložniki pred svojiga stvarnika. Poglej serca svojih služabnikov in služabnic, s kterimi bi te radi hvalili in povikševali, kakor te hvalijo in povikšujejo vsi angeli in svetniki v nebesih. Ti pak, o presveta Devica in Mati Božja, Marija, in vi, vsi svetniki Božji, nam pomagajte, svojiga veliciga Bogá in Gospóda moliti, de bomo enkrat z vami deležni njegove svitlosti in veselja v nebesih! Amen.

Molitev po roženkrancu.

Hvalimó Očéta in Sina s svetim Duham!

Hvalimo in povikšujmo ga v vse večne čase!

Vsigamogočni, večni Bog! kteri si dal svojim služabnikom gnado, z lučjo prave vére spoznati veličastvo večne Trojice in v nji edinost tvoje večne nature moliti: dodeli, de smo

po terdnosti té vére vselej v vsih zoper-
nostih poterjéni.

Usmili se tudi, presveta Trojica!
svojiga služabnika našiga cesarja I.,
vse katoljske cerkve in vsih svojih
služabnikov in služabnic. Usliši njih
prošnje, odpusti jim vse njih grehe,
stegni svojo Božjo rôko, de jih varu-
ješ in zveličaš. Po našim Gospódu
Jezusu Kristusu, svojim edinim Sinu,
ki s tabo živi in kraljuje v edinosti
svetiga Duha, Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

Ponovljenje kerstne obljube.

Presveta Trojica! En Bog v
treh osehah, na čigar imé sim ker-
šen! Kako se ti hočem zadosti za-
hvaliti, ker si me izmed toliko mili-
jonov, kateri v tamôti neverstva ali
krivoverstva tapajo, k pravi, edino
zveličavni véri poklical, od madeža
perviga greha očistil, me za svojiga
otrôka vzel in sveti rimski katoljski

cerkvi pridružil! **O**, de bi nikoli ne bil svoje svete vere zatajil, ne z besedo ne z delam! **D**e bi nikoli ne bil beliga oblačila nedolžnosti po kerstu s smertnim greham omadeževal! — **O** Bog! is serca mi je žal, de sim te tolikrat po svetim kerstu razžalil, in de sim tako nevredno nosil ime kristjana. **T**erdno tedaj ponovim zavezo, katero sim per svetim kerstu s teboj storil, in obljube ponovim, ktere sim takrat naredil. **P**ričo svojiga svetiga angela varha in svetiga patrona, kakor tudi v obličji katoljske cerkve terdno obljubim:

Odpovedati se hudiču in njegovimu napuhu, in vsim njegovim delam. — **O**dpovedati se svetu, njegovi nečimernosti in njegovim zapeljivim naukam. — **O**dpovedati se mesu in njegovi poželjivosti in vsim greham. — **B**ogú samimu hočem služiti in prav keršansko živeti, kakor sveti evangeli uči. **B**og, uterdi moj sklep

s svojo gnado! — Verujem v troje-
diniga Boga Očeta in Sina in sve-
tiga Duha. Verujem v Jezusa Kri-
stusa, edinorojeniga od Očeta, kateri
je Bog in človek, ki je s svojo smertjo
na križu človeški rod odrešil. — Ve-
rujem vse, kar je Bog razodel, kar
je Jezus Kristus učil, kar so apo-
steljni pridigovali in kar sveta rimska
katolijska cerkev verovati zapove. V
tej sveti veri hočem živeti in umreti.

Požegnaj me, Bog Oče, Bog
Sin in Bog sveti Duh, de tej kerstni
zavezi zvest ostanem do konca svo-
jiga življenja in večno zveličanje za-
dobim. Amen.

Od presvétiga rešnjiga Telésa.

„Mojo dušo žeja po močnim, živim Bogu; kadaj bom prišel in se perkazal pred obličje Božje?“

Ps. 41.

Sveto rešnje Telo pridno obiskovati in častiti, je ravno tako velika dolžnost katoljškiga kristjana, kakor veliko k pobožnosti pomaga. Če imaš kje kakšniga dobriga prijatla, ga večkrat obišeš na njegovim domu, de se z njim pogovarjaš in kratek čas imaš. In svojiga nar boljšiga prijatla, svojiga nar ljubeznjivšiga Océta, svoje nar véci dobrote bi ne obiskoval? Ali bi ti pred Božjim sedežem smelo dolgočasno biti? O koliko časa so svetniki pred svetim rešnjim Telésam doprinesli? Kolikrat so ponoči vstali, de so v svetišé šli! Tam sedi Bog, kakor

na sedežu usmiljenja, tam poslušá svoje otrôke, tam deli gnade verh gnad. Obiši tedaj večkrat sveto rešnje Teló. Kolkokrat v cerkev prideš, pred tabernakelnam poklekni in môli kaj časa pre-sveto rešnje Teló; ravno tako stori, preden iz cerkve gréš. — Hodi pridno k popoldanskimu žegnu in módi tam, kjer je sveto rešnje Teló v čášenju izpostavljeno. De bi verne k čášenju svetiga rešnjiga Telesa unemali, so v Milanu (ali Majlandu na Laškim) v letu 1534 štirideseturno molitev vpeljali, v spomin 40 ur, ktérjih je Jezusovo telo v grobu počivalo. — Spremljaj sveto rešnje Teló tudi k bolnikam. — Ne hodi memo nobene cerkve, de bi vsaj s kratko gorečo molitvico svetiga rešnjiga Telesa ne počastil. — Oberni tudi domá včasi svoje oči proti božji véži in hvali in môli v sercu skritiga Bogá v tabernakelnu. — Pridite, molimo!

M o l i t e v

pred svetim rešnjim Telésam.

Molim te, skriti Bog v podobi kruha! in padem na svoje kolena v

práh pred sedežem tvojiga neskončniga veličastva, ktero vsi angeli in svetniki neprenehama častijo. Svet, svet, svet si ti, **Gospod Bog!** Jezus, moj **Bog** in moj **Zveličar!** Verujem, de si v tej skrivnosti presvetiga zakramenta ves in resnično pričujoč. Ti sam si tukaj, z mesam in s kervjo, s telesam in z dušo, kakor **Bog** in človek. **Terdno** in **zvesto** verujem to, ako ravno tega z očmi ne morem viditi. **Sej** si sam rekel: **Blagor** jim, kateri ne vidiijo in vendar verujejo! **zató** padem na kolena pred tebe in kličem: **Moj Gospod** in **moj Bog!**

O Jezus, moj **Bog** in moj odrešenik! de bi imel zadosti moči in gorečnosti, te vsim narodam zemlje oznaniti, vse nevernike, kateri te v tem prečastitljivim zakramentu zaničujejo, spreoberniti, vse, kar te žaliga zadene, vse nespodóbnosti in zaničevanje odvrácati! **Le** slabo te

zamorem hvaliti in častiti, ker sim umerljiva stvar in ubog grešnik. Oh, presunjen od žalosti spoznam svoje grehe in te prosim odpušenja. Ne perpusti, de bi še kadaj razžalil tebe, o Bog ljubezni, Oče usmiljenja, kateri me s tolikimi gnadami okladaš. Ne spomni se, o Gospod! mojih hudobij in moje nehvaležnosti, s katero sim ti tvojo veliko ljubezin povračal. Glej, darujem ti svoje telo in svojo dušo, svoje čutljeje in svoje moči, vse, kar sim in kar imam, v tvojo čast in tvojo hvalo. Gospodari, o moj Bog! gospodari me po svoji presveti volji!

Jezus! ti ljubezin vsih duš, kateri vsim svojim vernim réčeš: Pridite k meni, kateri ste utrujeni in s težavami obloženi; jez vas bom oživil! ne zaverzi prošnje svoje nar nevrednejši stvari, ki pred sedežem tvoje usmiljenosti na kolenih kleči. Dovolj mi, o sladki Jezus! de svoje serce pred tabo spraznim in ti potožim svojo

nadlogo. Usliši me posebno v tej nadlogi, reši me iz te sile, če je v zveličanje moje duše. To upam od tebe, ker si Bog ljubezni, in ker si ta presveti zakrament postavil v spomin svoje ljubezni. O Bog! ne pusti me osramoteti v svojim upanji!

Jezus, moja ljubezin! dodeli mi gnado, tebe bolj in bolj ljubiti. O nar večji, nar ljubeznjivši dobrotal! Kdo bi te ne ljubil? Iz ljubezni do ljudi imaš svoj sedež podnevi in ponoči v svetim tabernakelnu, vedno pripravljeno, gnade deliti in z Božjim kruham duše nasitati. Zato te hočem iz serca ljubiti, tebe samiga ljubiti, ki si zgolj ljubezin, zato samo hočem živeti, da te ljubim. Res je, o večno stara in večno nova ljubezin! da te pozno začnem ljubiti. Zato te pa hočem s toliko večji gorečnostjo ljubiti, o Bog mojiga serca! moje življenje in moja ljubezin! Kdo me bo ločil od tvoje ljubezni?

M o l i t e v

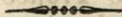
k Božjemu sercu Jezusovimu.

(Od svete Jéderti.)

Molim te, o Božje serce Jezusovo, večno obilni vir vsiga usmiljenja in gnade, nar večí čudež vsigamogóčnosti, dobrote in modrosti Božje, sedež svete ljubezni, edini vredni dar, kateri zamore nas z narveči pravičnostjo spraviti! V globoki ponižnosti svojiga serca padem pred-te na kolena, spoznam tvojo nar večí visokost, ktero vsi nebeški duhovi molijo, in se z njimi sklenem, tebe hvaliti in iz cele duše povikševati. O presveto serce mojiga odrešenika, ktero si z večno Besedo nerazvezljivo sklenjeno, in ktero imaš vse njegove večne in neizrekljive popolnamosti v sebi, in ktero si zovoljo tega ljubezin in veselje presvete Trojice; k tebi zdihujem, tebi se darujem, tvoji slavi in tvoji časti posvetim vse, kar sim in

kar imam, zdaj in vselej. Dodeli mi, o presladko serce! besede, vredno tebe hvaliti, daj mi serce, vredno tebe ljubiti, in vzemi me milostljivo v žgavni dar, kateri naj v živim plamenu ljubezni tebi gori od vekomaj do vekomaj. Amen.

V čast božjiga serca Jezusoviga je čerkev poseben praznik postavila, kateri se v osmini, to je, drugi pétik po presvetim rešnjim Telesu praznuje. Tudi bratovšina od presvetiga serca Jezusoviga je, ktere udje ali bratje vsak dan en očenaš, eno češenasmarijo in vero molijo, verh tega pa še zdihnejo: „O presladko sercé mojiga Jezusa! daj, de te vedno bolj ljubim!“ — Posebni namen te pobožne bratovšine je, Bogu s češenjem presvetiga serca Jezusoviga za nečast in razžaljenje zadostiti, ktero se mu v presvetim zakramentu rešnjiga Telesa z nevrednim obhajilam in z drugimi grehi dela.

Kristusovo terpljenje.

„Vsi, kateri po potu memo gréste, pogledjte in preudarite, če je ktera bolečina enaka moji bolečini.“ Žalostna pésem 1, 12.

Kako ostudin je gréh, nar bolj iz tega razvidimo, ker je Sin Božji zavoljo njega take bolečine mogel terpéti. Zató je premišljevanje Kristusoviga terpljenja že veliko grešnikov spreobernilo in v svetnike premenilo. Pogledjte vender križaniga Jezusa, kako svoje roké na križu steguje, de bi vse grešnike k sebi potegn timer! Pogledjte glavo s ternjem kronano, roke in noge prebodene, téló s šibami razmesarjeno — oh! kdo je Gospod Jezusa tako martral? — To smo mi greš-

niki storili. O padimo tedaj z grešnico
 Magdaleno pod križ, in kušujmo s ske-
 sanim sercam nogé svojiga Zveličarja!
 Mešajmo svoje solzé s kervjó križaniga
 Jezusa, de speremo svoj dolg, svoj velik
 dolg. Ne obupajmo, ako smo še tako
 zlo grešili; zakaj križani Jezus nam je
 sprava naših gréhov. — O kristjani!
 premišlujte pridno Kristusovo terpljenje!
 Kako žalostno je, de se današnji dan v
 kristjanskih hišah tako redko podoba
 križaniga Kristusa vidi! — Cerkev nas
 ob čertkih zvečer Kristusove smertne
 britkosti, in ob petkih njegove smerti z
 zvonjenjem opominja. Ne pozabimo takrat
 moliti! — Koliko kristjanov je z veli-
 kimi težavami v sveto deželo rómalo,
 de so vse kraje obiskali, kjer je Jezus
 živel, terpel in umerl! Namésti tega
 romanja je pozneje ranjki Leonard od
 Portu Mavricio obiskovanje križeviga
 póta razširil, kteriga je več papežev
 poterdilo, ki so z njim odpustke podelili,
 kterih so se pobožni romarji vdeležili.
 Ni samo v cerkvi mogoče, se teh od-
 pustkov vdeležiti: tudi domá (kadar ni
 mogoče cerkve obiskati), če kdo pred
 štirnajstimi štacioni, ktere je kak duho-
 ven iz réda svetiga Franciška žegnal,

Kristusovo terpljenje premišljuje in kako molitev po svoji volji opravi. — Opravljaj večkrat te svete in zveličavne opravila, posebno ob pétkih in v postnim času. Hôdi pa tudi na poti poterpežljivosti za Kristusam, de boš tudi po tej poti za njim v nebesa prišel!

Sveti križev pot.

Moj Bog! moj Odrašenik! glej me tukaj pred tvojimi nogami. Žal so mi iz vsiga serca vsi moji grehi, ker sim z njimi tebe, nar veči dobroto, razžalil. Raji hočem umreti, kakor še kadaj tebe razžaliti.

Pervi štacion.

Jezusa v smert obsódijo.

Molimo te, o Jezus! in hvalimo te; zakaj s svojim svetim križem si svet odrešil.

Premišluj, kako je Pilat nedolžniga Jezusa v smert odsodil, in kako se je tvoj Zveličar smertni obsoji vdal, de boš od večne smerti réšen.

O Jezus! zahvalim se ti za veliko ljubezin in prosim te, ne obsodi me k večni smerti, ktero sim zaslužil, de bom vredin večniga življenja.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Drugi Štacion.

Jezusu križ naložijo.

Molimo te i. t. d. kakor gori.

Premišluj, kako je Jezus križ, kteriga so tvoji grehi tako zlo obtežili, na svojo ramo vzel.

O Jezus! daj mi gnado, de tvojiga križa še bolj ne obtežim z novimi grehi, in de svojiga z resnično spokornostjo serčno nosim.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Tretji Štacion.

Jezus prvi pôt pade.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako je Jezus pod svojim križem padel, ker bremena, ktera so mu naložili; več ni mogel nositi, od truda in bolečin potlačen.

O Jezus! moji grehi so krivi, de si padel. Dodeli mi gnado, de ne ponovim tvojih bolečin z novimi grehi. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Četerti štacion.

Jezus sreča svojo presveto mater.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kakošna bolečina je Jezusovo serce presunila, ko je Marijo zagledal, in serce Marije, ko jo je Jezus srečal. Tvoji gréhi so Sinove in materne žalosti krivi.

O Jezus! obudi v meni po prošnji Marije živo bolečino zavoljo mojih grehov, de jih v vsim svojim življenji objokujem in v smertni uri milost od tebe zadobim.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Peti Štacion.

Simon iz Cirene je prisiljen Kristusov križ nesti.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako so Judje, ko so vidili, da nima več moči, križ nositi, Jezusu s hlinjenim usmiljenjem križ odvezeli.

O Jezus! meni se spodobi križ nositi, ker sim grešil. Stori, da te vsaj na križevim potu spremim in iz ljubezni do tebe križ nadlog nosim.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Šesti štacion.

Sveta Veronika Jezusu obraz obriše.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako si je ta sveta žena prizadela, Jezusu terpljenje olajšati, in kako ji je Jezus to prizadevanje plačati hotel, ker je svoj obraz v ruto, katero je v rokah imela, vtisnjen pustil.

O Jezus! dodeli mi gnado, svojo dušo od vsih madežev očistiti; vtisni svoje sveto terpljenje v mojo dušo in v moje serce. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Sedmi Štacion.

Jezus drugi pót pade.

Molimo te i. t. d.

Pomisli Jezusovo terpljenje, ko je drugi pót padel. Ti si mu ga s svojimi gréhi kriv, v ktere zmiraj zopet padaš.

O Jezus! kako osramoten stojim pred téboj! Daj mi gnado, iz svojih grehov tako vstati, de več va-nje ne padem. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Osmi Štacion.

Jezus sreča Jeruzalemske žene.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako Jezus te žene opominja, ne nad njim, ampak nad samimi seboj jokati, de te poduči, se bolj nad svojimi grehi jokati, kakor nad njegovim terpljenjem.

O Jezus! daj mi solzé prave grevenge, de je sočutje, ktero nad tvojimi bolečinami imam, meni v zaslužnje. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Deveti Štacion.

Jezus tretji pót pade.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako Jezus z ravno tolikimi bolečinami tretji pót pade; kakor prva dva póta. Tega je tvoja terdovratnost kriva, s katero vedno v nove grehe padaš.

O Jezus! terdno sim zdaj sklenil, se svojimu grešnemu življenju za zmiraj odpovedati, de tebi tvoje terpljenje olajšam. Uterdi me v mojim sklepu in daj mi moč s svojo gnado.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Deseti Štacion.

Jezusa sléčejo in mu dajo želčca piti.

Molimo te i. t. d. *omilost*

Premisli osramotenje, ktero je Jezus prestal, ko so ga do naziga slékli, in britkost, ktero je čutil, ko so mu podali vino z želčem zmešano. Tako terpi za tvojo nesramnost in sladnost.

Ó Jezus! obžalujem grešno veselje, ktero si perpustim, in nezmernost, kteri sim se vdal. Terdno sklenem, s tvojo pomočjó nikoli več tvojiga osramotenja in bolečin ponoviti, in prihodnje lepo in zmerno živeti. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Enajsti Štacion.

Jezusa na križ perbijejo.

Molimo te i. t. d.

Premisli neizrečene bolečine, **kt**ere je Jezus terpel, ko so Judje njegovo vse okervavljeno telo na križ razpeli, njegove presvete roké in nogé prederli in z žebli na križ perbili.

O Jezus! vse to zavoljo mene terpiš, jez pa bi zavoljo tebe nič ne terpel? Perbij mojo oporno voljo na svoj križ. Terno sklenem, nikoli več te ne razžaliti in iz ljubezni do tebe vse terpeti.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Dvanajsti štacion.

Jezus na križu umerje.

Molimo te i. t. d.

Premisli, de je tvoj odrešenik, ko je tri ure smertne britkosti terpel, na križi umerl, tebe zveličati.

O Jezus! ker si svoje življenje za mene daroval, se mi spodobi, ostanek svojiga življenja tudi tebi darovati. To je moj terdin sklep. Prosim te pomoči, ta svoj sklep dopolniti, po zasluženji tvoje svete smerti.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Trinajsti štacion.

Jezusovo telo s križa snamejo.

Molimo te i. t. d.

Premisli žalost matere Božje, ko je blédo, kervavo in mertvo telo svojiga Božjiga Sina v svoje naročje vzéla.

O presveta Devica! sprosi mi milost, de več ne bom Jezusa s svojimi grehi križal, temuč ga z djanjem keršanskih čednost vedno živiga v sebi ohranim. —

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Štirnajsti štacion.

Jezusovo telo v grob položijo.

Molimo te i. t. d.

Premisli, kako so presveto telo Jezusovo z vso častjo v nov za-nj perpravljen grob položili.

O Jezus! zahvalim se ti za vse, kar si za moje odrešenje terpel, in prosim te, daj, de se perpravim, s sveto večerjo tvoje telo vredno prejeti, kteriga si za mene v smert dal. Pridi v mojo dušo prebivat.

Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Sklep svetiga križeviga pota.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas, o Gospod! kateri si hotel znamenje svetiga križa z drago kervjo svojiga Sina posvetiti, prosim te, dodeli, de se bomo vsi tvojiga varstva obveselili, kakor se časti svetiga križa veselimo; po ravno tistim Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

Duše vernih mertvih kristjanov naj po milosti Božji v miru počivajo. Amen.

Šestkrat očenaš, češena si in čast bodi i. t. d. (poslédnji očenaš v namen rimskiga papeža).

P e s e m

pri svetim križevim potu.

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte, se godí!

On, ki nas vse žíví,

Strašno za nas terpí!

1. Štacion.

Razgajžlan, zapljevan,
 In kronan, zasram'van,
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

2. Štacion.

Gléj, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh Jagnje Božje gré
 In nese vsih dolgé.

3. Štacion.

Opešal je v močéh,
 Podre ga križ, naš greh;
 Vtopljen v svetá dolgéh
 Leži potert na tléh.

4. Štacion.

Oh žalostni spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. Štacion.

Omagal Jezus je
 Od težo križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se.

6. Štacion.

S pertam Veronika
 Obrisé Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

7. Štacion.

Slabosti vès prevzet
 Pod križem pade spet:
 O jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklet.

8. Štacion.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Me;
 Tožite za-se le
 Spokornih serc solzé.

9. Štacion.

Oh! Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží,
 Naj vender se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. Štacion.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó,
 Ostudno in grenkó.

11. Štacion.

Na križ ga položé,
 Razpnó roké, nogé;
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. Štacion.

Na križi tam visi,
 Oh, sveta teče Krí!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. Štacion.

Marija, k' Teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinú častim,
 Z vama, dokler živim
 Rad jokam in terpim.

14. Štacion.

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga sercá.

* * *

O Jezus hvala zdej
 Ti bodi in vselej;
 Skoz tvojo smert nam daj
 Te ljubiti vekomaj.

M o l i t e v

v spomin Kristusove smertne
 britkosti ob četertkih.

Jezus jc šel s svojimi aposteljni
 na Oljsko goro in je začel žalovati in

otožen prihajati. Rekel je: **Moja duša je žalostna do smerti.** —

Oče naš i. t. d.

Potem je padel na svoja kolena in je molil.

Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih, pa vender ne kakor jez hočem, ampak kakor ti! —

Oče naš i. t. d.

In ko je umiral, je tekel njegov pot na zémľjo, kakor kapljice kervi. In prišel je angel z nebes in ga je poterdil. —

Oče naš i. t. d.

Gospod, usmili se nas! Kriste usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

O Jezus! kateri si zavoljo naših grehov umiral in kervav pot potil, prosimo te, dodeli nam gnado, de vdani v **Božjo voljo** vse zopernosti prestanemo in posebno v smertni uri po tvojim svetim angelu moč zadbimo. **Amen.**

M o l i t e v

v spomin **Kristusove smerti ob petkih.**

Od šeste ure se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. —

Oče naš i. t. d.

Okoli devete ure je Jezus z velikim glasam vpil, rekoč: **Moj Bog, moj Bog!** zakaj si me zapustil? —

Oče naš i. t. d.

Jezus je zavpil z velikim glasam: **Oče!** v tvoje roke zročim svojo dušo. In je nagnil svojo glavo in umerl.

Oče naš i. t. d.

Prosimo te, o **Gospod!** poglej milostljivo na keršansko ljudstvo, za katero se je tvoj edinorojeni **Sin Jezus Kristus** v roke dal in je v strašnih bolečinah na križu umerl. Dodeli nam, de bomo s ponižnostjo in s poterpežljivostjo po njegovih stopinjah hodili, in de bomo neskončniga zaslужenja njegoviga terpljenja in njegove smerti deležni in vredni večniga življenja. **Amen.**

Gospodovi prazniki.

in

sveti časi.

Advent.

Beseda Advent pomeni prihod našiga Gospoda Jezusa Kristusa. Štirje adventni tedni nas opomnijo 4000 lét, ktere so ljudje na rojstvo Zveličarja čakali. — Š kakošnim hrepenjenjem so sveti očaki in preroki obljubljeniga Odrešenika perčakovali in so rekli: Ve, nebesa, ga rosite, ti ga nam dežuj, oblák! — Obudi tudi ti željo po Jezusu, de se ti v sercu rodi in v tebi začne živéti. — Posti se v zapovedanih postnih dneh;

zakaj advent je čas pokore. Uči se premagovati sebe in pertergovati si, de boš o Božiču novorojenimu Zveličarju tudi kaj darovati in v rojstni dar pernesti zamogel. Varuj se bolj skerbno gréhov; zakaj Jezus pusti samo čistiga k svojim jaslim. — Môli več, posebno v čast prečiste Device, kakor nji v čast tudi cerkev v adventu zôrnje maše bêre. Kolikor bolji se perpraviš k prazniku Kristusoviga rojstva, toliko veči bodo tudi gnade, ktere boš prejel.

M o l i t e v.

V tem svetim času, o Bog! hočem svojo dušo zbrati, de se v tih pobožnosti na gnade polno rojstvo tvojiga Sina perpravim. Pridi, o moj Zveličar, večna resnica! in razsvitli me. Pridi, o večna ljubezin! in ogrej me. Po tebi so moje želje, o Presveti, kakor so bile želje prerokov in patrijarhov po tebi. Iz celiga serca kličem z njimi: Ve, nebesa, ga rosite, in vi, oblaki, pravičniga dežujte!

Zemlja, odpri se, in pernesi odrešeni-
nika! **O** kralj miru! tvoje kraljestvo
pridi k nam, kraljestvo pravice, res-
nice in miru! **Kaj** zamore svet brez
Jezusa? **Vse** je nečimerno; samo
tebe spoznati, ljubiti, v tebi se večno
veseliti, veljá. **Pridi, Gospod Jezus!**
moje serce je perpravljeno, tebe pre-
jeti je perpravljeno moje serce. **Zvoli**
v mojim sercu jaslice, o sladki Je-
zus! ostani večno per meni! **Amen.**

Kvaterni dnevi.

Cerkvi je na dobrih duhovnih ve-
liko ležeče. **Nar** veči žegen pernesejo
vernim soséskam. **Zato** nam zapoveduje
cerkev v kvaternih dnevih, v katerih so
bili duhovni žegnani, postiti se in Go-
spoda dobrih duhovnov prositi.

M o l i t e v.

O Jezus! sveti nedolžni, neo-
madeževani vikši duhoven noviga za-
kona! **Razsvetli** škofe svoje svete

cerkve, de samo vredne može za duhovne posvetijo, de nihče ne stopi v tvoje svetišče, kteriga ti nisi k temu poklical. Daj, de vsi, kateri žegne prejemajo, resnično premislijo, kam se podajo. Pošlji pridne, pobožne, do tvojiga duha razsvetljene delavce v svoj vinograd; daj jim modro gorečnost, serčno ljubezin do tebe in do bližnjiga, ohrani njih serca čiste od grehov; daj, de brez graje hodi-jo pred tabo in pred tvojim ljudstvom; po tvojim zgledu naj z besedo in z zgledam k zveličanju duš ravnajo, de pastirji in ovce tebi dopadejo. Amen.

B o ž i č.

Danas obhaja cerkev praznik rojstva Jezusa Kristusa. Kako češenja vredna je skrivnost: Bog leži kakor otrok v jasliah! Veseli se, o človek! de je Bog tvoj brat postal. Toliko je storila ljubezin do tebe! Reci s posebno pobožnostjo: Beseda se je učlovečila in je med nami prebivala! — Zahvali se Bogú za včlovečenje, ktero je začetek našiga poveličanja. Pojdi prosto tje k Jezusu, kakor blagi pastirji, in prosi ga njegoviga žegna. Otroci se dajo lahko sprostiti. Daruj Jezusu svoje serce. Spo-

štuj in podpiraj posebno ta dan uboge; zakaj Jezus je zavoljo nas revšino nase vzel. Podučí tudi otroke in k jaslim jih pelji. Veseli se ta dan, tode v Gospodu!

M o l i t e v.

Novorojeni Zveličar svetá! Sin nar visokejšiga in po človeški naturi naš brat! pred tvojimi jaslimi perpognem svoje kolena v nar globokejši ponižnosti, in te z živo vero in z gorečo ljubeznijo molim, kakor svojiga Gospoda in Boga, kakor sta te molila Marija in Jožef, kakor so te molili Betlehemiški pastirji in modri iz jutrove dežele. Prosim te zavoljo tvoje neskončne ljubezni, ktera te je v človeško revšino perpeljala: usmili se me in žegnaj me, kakor si svoje perve častivce požegnal. Veselo z angeli petje zapojem, s kterim so tvoje milosti polno rojstvo obhajali: Čast bodi Bogu na višavah in mir na zemlji ljudem svete volje! Amen.

Poslednji dan léta.

Pomisli danas nečimernost svetá in kratkost življenja. Kakor senca zginje in kakor dim, kteriga sapa razžene, kakor cvetlica, ktera v jutru cvetè, na večer pa zvène. Ne vdajaj serca rečem, ktere tako kmalo minejo. Uči se svoje dni šteti, pomisli grehe, ktere si v letu storil, in moli za odpušenje, zahvali se tudi za prejete dobrote in gnade, posebno, de te Bog v sredi tvojih grehov zapaniga ni odtod poklical, kakor je več tvojih znancov v tem létu umerlo.

M o l i t e v.

O Bog, kteri si nad menoj nar ne vrednejšim svojo prečudno dobroto razodel, odpusti mi po svoji neskončni ljubezni moje grehe, s kterimi si te v tem létu razžalil, in dodeli mi gnado, de velike dobrote, ktere mi skazuješ, prav spoznam, cenim in se z njih dobrim obračanjem tvoje Božje ljubezni vredniga skažem. Amen.

Novoletni dan,

in praznik Kristusoviga obrezovanja.

Danas začneš novo léto, morebiti je poslednje tvojiga življenja. Bog ti ga da k tvojimu poboljšanju. Pomisli svoje grehe, katerih še nisi opustil, in delaj dobre sklepe. Prosi Boga njegoviga žegnana. Začni v imenu **Jezusa**, katero je bilo današnji dan Božjemu otroku dano. Jezus pomeni zveličanje, pravo srečo. Ako tedaj hočeš sebi in drugim srečo vošiti, voši, de bi vsi Jezusa spoznali, ga ljubili in po njem zveličanje dosegli. Glej, danas je pervo kri za tebe per obrezovanji pretil. Obreži tudi ti svoje serce od hudih nagibov, de samo Jezus v njem živi.

M o l i t e v.

S teboj in v tvojim imenu, o Jezus! začnem to léto. Daj, de mi bo léto poveličanja. Bodi mi, o Jezus! kar tvoje ime pravi, pomočnik, odrešenik, zveličar. Bodi moja terdnost, kadar me slabost nahaja, moj pomočnik, kadar terpim, in moj zve-

ličar, kadar umerjem — moja nar
veči dobrota, moje edino in vse. Zato
v novim letu ponovim sveto zavezo:
Ako živim, tebi živim; ako umerjem,
tebi umerjem; tvoj, o Jezus! sim
zmiraj in večno. Amen.

Razglašenje Gospodovo
ali praznik svetih treh kraljev.

Ta praznik se imenuje razgla-
šenje Gospodovo, ker cerkev ta
dan tri prigodbe obhaja, s katerimi je
bil Jezus kakor obljubljeni odrešenik
12*

sveta razglašen; namreč: modri so Jezusa molili, Jezus je bil v Jordanu od Janeza keršen, in Jezus je prvi čudež storil v Kani, kjer je vodo v vino spremenil. — Zvezda, ktera se je modrim v jutrovi deželi perkazala, naj ti pomeni luč vere. Zahvali se Bogu, de si k pravi veri poklican. Obudi tri Božje čednosti. Ponovi kerstno obljubo. Daruj se Bogu in daj mu v dar zlato ljubezni, kadilo molitve in miro poterpežljivosti v terpljenji.

M o l i t e v.

O Bog, kteri si današnji dan svojiga edinorojeniga Sina ajdam po zvezdi razodel, dodeli nam, de bomo, kteri smo te v luči vere že spoznali, po tebi k gledanju tvojiga veličastva perpeljani! Po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Praznik presvetiga imena Jezusoviga.

Drugo nedeljo po svetih tréh kraljih in naslednih sedem dní zadobe tisti

popolnoma odpustek, kateri po dobro opravljeni spovedi in vredno prejetim obhajilu k veliki maši pridejo in svojo molitev po misli cerkve pobožno opravijo. Dobro si zapiši v serce imé Jezus. Sveto imé je, ker se mu vse kolena vklanяти morajo; izgovori ga vselej s pobožnostjo. Mogočno imé je; kliči ga v vsaki skušnjavi in v vsaki sili na pomoč. Vse, česar bomo Očeta v Jezusovim imenu prosili, nam bo dal. Sladko imé je; ljubi ga in nosi ga vedno v svojim sercu. Jezus naj živi!

M o l i t e v.

O Bog, kateri si svojiga edino-rojeniga Sina v zveličarja človeškiga rodu namenil in zapovedal, ga Jezusa imenovati: dodeli nam milostljivo, de, kateri njegovo sveto imé na zemlji častimo, svoje imena v nebesih v bukvah zvoljenih zapisane najdemo in Jezusovo obličje večno gledamo. Amen.

Sveti postni čas.

Zdaj je čas gnade, zdaj so dnevi povečanja! Cerkev potrese tvojo glavo s pepelam in te opominja: Spomni se, o človek! de si prah in de boš zopet prah. — Začni se tedaj resnično pokoriti. Moli bolj pogostama, posti se v zapovedanim postu, poglej večkrat v dnevu na križaniga Jezusa, in premišluj trpljenje. Vari se gréha, zakaj greh je Jezusa križal. Hodi pridno k pridigam in pripravljaj se dobro k velikonočni spovedi.

Molitev na pepelnico.

O Bog! kdor se pred tabo poniža, dobi gnado per tebi, in kdor se za svoje grehe pokori, vtolaži tvojo jezo. Usliši naše prošnje in izlij nad svoje služabnike, kateri zdaj s pepelam svoje glave potresti dajo, obilni žegen svoje gnade. Napolni nas z duham žalovanja in pokore in odpusti nam naše grehe. Uterdi, o Bog! svoje verne, de sveti post vre-

dno začnemo in v svoje zveličanje končamo, po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v veliki četertik.

Nar dobrotljivši Jezus! kateri si nam s postavljenjem presvetiga zakramenta živo znamnje svoje ljubezni in terdin spomin svojiga terpljenja zapustil; daj, de nikoli skrivnost tvojiga telesa in tvoje kervi ne vžijemo, in de bi ne bili od hvaležne ljubezni in voljne pokoršine do tvojih zapoved uneti. Daj, de nam sveti nauki tvojiga evangelija, ktere si s svojo kervjo zapečatil, po vrednim vžitji te dušne jedi dober sad prinesejo. Daj nam nazadnje gnado, de nam vžitje te večerje ljubezni ne bo k strahovavni sodbi in k zaverženju, ampak k zveličanju in k večnimu življenju. Amen.

Molitev v veliki petik.

Tukaj vidim les svetiga križa, na katerim je moj odrešenik visel, tukaj vidim vikšiga duhovna noviga zakona, kateri nas z razserdenim Očetam spravlja. **S** kakšnim zaupanjem, o Jezus! se smem k sedežu tvoje milosti bližati? Ako so ravno moji grehi tako veliki, mi jih vender odpustiš, ko te z skesanim sercam prosim. **Ti** si Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ. **Pobožno** kušnem tvoje roke, ktere so me ustvarile, branile in žegnale; kušnem tvoje noge, s kterimi si me v mojih zmotah tako dolgo iskal; kušnem tvojo sveto stran, ktero si prebosti dal, de morem v tvoje ljubezni polno serce viditi. **Molim** te, o Gospod Jezus Kristus! in hvalim te, zakaj s tvojim svetim križem si svet odrešil. **Moj Bog!** moj odrešenik! bodi mi ubogimu grešniku milostljiv! **V tvo-**

je na križi prebodene roke izročim svojo dušo. Amen.

Molitev pred božjim grobam.

O Jezus, odrešenik svetá! kteriga telo, ko je smertne bolečine prestalo, v grobu počiva in bližnjiga vstajenja perčakuje; zahvalim se ti za vse dobro, kar si mi v mojim življenji na zemlji skazal, in za vse terpljenje, ktero si za odrešenje človeškiga rodu prestal. Daj mi voljo in moč, po tvojih stopinjah hoditi in tukaj tako živeti, de mi smert in grob ne bota strašna, ampak ko prestop ali pot v boljši življenje prijetna.

Velikonočni praznik.

Danas praznuj s serčnim veseljem spomin veličastniga vstajenja Jezusoviga. S svitlostjo in z veličastvam je današnji dan iz groba k novimu življenju vstal, kakor je sam od sebe prerokoval. Njegovo prerokovanje se je spolnilo, Sin Božji je resnično naš odrešenik, kateri nas je s svojo smertjo od grehov odkupil, in kateri nam je s svojim vstajenjem porok, de bodo tudi naše telesa enkrat vstale. Hvali Božjiga srednika za vse te gnade in veseli se, de je

smert in grob premagal. Vstani iz svojih grehov z vredno velikonočno spovedjo in začni novo življenje.

M o l i t e v.

Vstal si, o Jezus! kako vesela je ta resnica za mene! Tudi jez ne bom v grobu večno ostal. Vstal bom in v tvoji svetlobi bom prebival, ko se zdaj tvojiga terpljenja vdeležim. To si mi obljubil in to obljubo si s svojim vstajenjem poterdil. Verujem to in veselim se v tej veri. — Veličastni Jezus! bodi moj izgled. Kakor si ti smert premagal in v novim, večnim življenji živiš: tako hočem tudi jez stariga človeka, to je, nag-njenje k grehu križati, in novo po-božno življenje začeti. O Jezus! pre-magovavec smerti in pekla! daj mi k temu svojo pomoč. Amen.

Velikonočni praznik.

spo
S s
dan
kak
gov
Bož
nas
kup
njer
enk

*Jesus pohlevni in iz
serca ponižni stori
serce moji kakor je
Serce Troje.*

300 dni odp. tudi za duše v.

za vse te gnade in veseli se, de je

eljem
viga.
ašnji
vstal,
Nje-
Sin
kteri
od-
taje-
elesa
lnika

smert in grob premagal. Vstani iz svojih grehov z vredno velikonočno spovedjo in začni novo življenje.

M o l i t e v.

Vstal si, o Jezus! kako vesela je ta resnica za mene! Tudi jez ne bom v grobu večno ostal. Vstal bom in v tvoji svetlobi bom prebival, ko se zdaj tvojiga terpljenja vdeležim. To si mi obljubil in to obljubo si s svojim vstajenjem poterdil. Verujem to in veselim se v tej veri. — Velicastni Jezus! bodi moj izgled. Kakor si ti smert premagal in v novim, večnim življenji živiš: tako hočem tudi jez stariga človeka, to je, nagnjenje k grehu križati, in novo pobožno življenje začeti. O Jezus! premagovavec smerti in pekla! daj mi k temu svojo pomoč. Amen.

Velikonočni praznik.

Danas praznuj s serčnim veseljem spomin veličastniga vstajenja Jezusoviga. S svitlostjo in z veličastvam je današnji dan iz groba k novimu življenju vstal, kakor je sam od sebe prerokoval. Njegovo prerokovanje se je spolnilo, Sin Božji je resnično naš odrešenik, kateri nas je s svojo smertjo od grehov odkupil, in kateri nam je s svojim vstajenjem porok, de bodo tudi naše telesa enkrat vstale. Hvali Božjiga srednika za vse te gnade in veseli se, de je

smert in grob premagal. Vstani iz svojih grehov z vredno velikonočno spovedjo in začni novo življenje.

M o l i t e v.

Vstal si, o Jezus! kako vesela je ta resnica za mene! Tudi jez ne bom v grobu večno ostal. Vstal bom in v tvoji svetlobi bom prebival, ko se zdaj tvojiga terpljenja vdeležim. To si mi obljubil in to obljubo si s svojim vstajenjem poterdil. Verujem to in veselim se v tej veri. — Ve-

ličastni
kor si
večnim
tudi je
njenje
božno
magov
k temu

Križev teden.

Tri dni pred Kristusovim vnebohodom je cerkev k molitvi posebno odločila. Sveti vienéski škòf Mamert na Francoskim je v šestim stolétji po Kristusu te molitve vpeljal, ker so takrat oginj in potresi, kakor tudi divje zverine veliko nezgóde in strahú delale. Volja cerkve je, de te dni duhá pokore obudimo; per procesijah se molijo litanije vsih svetnikov, in prosi se za rodovitnost poljá.

M o l i t e v.

Nebeški Oče! oči tvojih otrok gledajo na tebe, de jim daš živeža v pravim času. Dobrotljivi Bog! v tebi je vse naše upanje. Ti nam daš vsakdanji kruh; svojo milo roko stegneš in vse je polno tvojiga žegna. Kar noben človek ne more dati, ti zamoreš. Vsigamogočni! daj nam tedaj, prosimo te, vlažne rose, rodovitniga dežja, topliga solnca v pravim

času. Odverni po svoji milostni modrosti vsako nevarnost od našiga polja in od naših vinogradov, de nam dajo obilno sadú. Kar nam boš dal, hočemo zadovoljni in zmérni vživati, svojim bratom milostljivo podeliti in se s pobožnim življenjem tebi hvaléžne skazati. Amen.

Kristusov vnebohod.

Kristus je šel v nebesa. Glej kakor aposteljni z očmi ljubezni in hrepenjenja za njim. Nebesa so tvoj dom, nebesa so tvoja prava domačija. Kristus je šel pred teboj, ti tam mesto pripravit. O kako lepe so nebesa! Glej, de si jih zaslužiš. Nebesa silo terpe, in kateri si silo delajo, jih na-se potegnejo. Odtargaj svoje serce od posvetnih reči, in iši, kar je gori, kjer Kristus sedi na desnici Očetovi.

M o l i t e v.

Slavni premagovavec greha, smerti in pekla! vidim te danas s

častjo v nebesa iti, ktere si z za-
 služanjem svojiga terpljenja in svoje
 smerti grešnim ljudem zopet odperl.
Z oljske gore se v prebivališče več-
 niga veselja vzdigneš, s tiste gore,
 na kateri si smertne britkosti terpel in
 kervav pot potil. **K**ako lepo me s
 svojim izgledam učiš, de samo terp-
 ljenja in križa pot v nebesa pelje.
Pred menoj si šel, za teboj hočem
 hoditi in se ne nobeniga truda, no-
 bene zopernosti bati, de nebeško ve-
 selje dosežem. **Z**daj že hočem v
 duhu po nebesih hoditi in to želeti,
 kar je gori, kjer ti, **G**ospod Jezus
Kristus! na desnici **O**četa sediš,
 živiš in kraljuješ vekomaj. **A**men.

Binkoštni praznik.

Današnji dan je prišel sveti Duh nad aposteljne in jih je razsvetlil, posvetil in uterdil, de bi sv. evangeli vsim narodam popolnoma in brez zmote ozna- novali, in božje kraljestvo na zemlji uterdili. Danas je tedaj rojstni dan ker- šanske cerkve; zakaj po prvi pridigi svetiga Petra, ktero je po prihodu sve- tiga Duha pridigal, se je prva ker- šanska občina ali gmajna zbrala. Za- hvali se Bogu, de si tudi ti ud keršanske

cerkve, in prosi svetiga Duha, de te razsvetli v veri, uterdi v upanji, posveti v ljubezni. Ponovi gnado, katero si per birmi prejel, in prosi, de sveti Duh vse duhovne in vse verne, kateri posebno to léto sv. birmo prejamejo, s svojo gnado napolni.

M o l i t e v.

Pridi, o sveti Duh! napolni moje serce s svojimi darovi, de bo tebi posvečeno, tvoje prebivališe in tvoj tempelj. Duh resnice! uči me poti Gospodove, pokaži mi njegovo sveto voljo. Duh luči! obvari me pred vsako zmoto, pred vsim oslepljenjem od svojeljubnosti. Duh pobožnosti! moli ti sam v meni z neizgovorljivimi zdihljeji. Duh moči! opaši me s svojo gnado, de ne omagam v skušnjavi k grehu. Duh posvečenja! zbriši v meni greh in obleci mojo dušo s pravičnostjo. Duh tolažbe! daj mi moč v terpljenji: daj mi mir, kteriga svet ne more dati. Duh bogoljubnosti!

oberni moje oči in moje serce od
 zemlje proč proti nebesam, de išem,
 kar je večno in neminljivo. Duh lju-
 bezni! daj, de hočem in storim samo,
 kar je dobro. Amen.

Praznik presvete Trojice.

Glej spredej: „Od presvete Trojice“ stran 151.

Praznik presv. rešnjiga Telesa.

Veliki četertik se obhaja postavljenje presvetiga rešnjiga Telesa v tihi žalosti, ker se praznuje kakor zadnja večerja, od katere je šel Jezus v svoje terpljenje. Današnji dan pa obhaja cerkev vse svoje veselje in kaže v procesii presveto rešnje Telo, ktero po ulicah mest in po travnikih in po polji nesejo. — Bodi iz pobožnosti, ne iz zijačnosti per procesii, zahvali se Bogu za postavljenje presvetiga rešnjiga Telesa in maštva; prosi Boga odpušenja vsiga, s čimur ga ljudje v tem zakramentu razžalijo, in obiši tisti teden po tem prazniku

večkrat presveto rešnje Telo in moli ga. — Glej spredej: „Od presvetiga rešnjiga Telesa“ stran 160.

Cerkveno žegnanje.

Premisli obilnost gnad, ktere se ti v Božji veži delijo. Tukaj slišiš Božjo besedo; tukaj si per daritvi svete maše; tu zadobivaš odpušenje grehov, tu vži-vaš Jezusovo meso in kri. Obžaluj, de teh nešteti gnad prav ne obračaš. — Stopi ves ponižin v cerkev; zakaj živi Bog, Jezus Kristus, je tukaj resnično pričujoč, ne samo kakor Bog, ampak tudi v svoji sveti človeški naturi. — Spomni se, de je tudi tvoje telo tempelj Božji, in vari se, ga s kakim smertnim greham oskruniti.

M o l i t e v.

O Bog! kteri nam vsako léto dan posvečenja tega svojiga tempeljana ponavljaš, in nas svojih svetih skrivnost z veseljem deležne delaš: usliši prošnje svojiga ljudstva in dodeli, de se vsi, kteri v ta tempelj tvojih gnad prosit pridejo, milostiviga uslišanja obveselé. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sveta Marija, mati Božja,
prosi za nas!

Češenje

presvete Device in matere Božje

MARIJE

„Glej tvoja mati!“ Jan. 19, 27.

Tako je rekel umirajoči Zveličar Janezu, pa tudi nam jo je mater dal in mi vsi smo otroci Marije postali. O blagor nam, kateri imamo tako dobro, tako mogočno mater! Kdo bi Marije ne častil visoko, ktero je Bog sam tako počastil, de jo je Mater svojimu Sinu izvolil? — Mati Božja — to je nezrečena čast! Marija je polna gnad, mati Božja in devica — devica pred rojstvom, v rojstvu in po rojstvu svojiga Sina — brez greha spočeta, brez greha v življenji, žegnana med vsimi ženami, imenitna pred vsimi stvarmi, lepši in slavniji kakor angeli, kraljica nebes in zemlje. K komu zamoremo za Bogam z večjim zaupanjem perbežati, kakor k Marii? Kaj bo Sin Božji odrekel materi Božji, na ktere proš-

njo je prvi čudež storil v Kani Galileji? Kdo zamore vse čudeže šteti, kateri so bili od začetka cerkve po prošnji presvete Device storjeni? Ne ve se, pravi sv. Bernard, de bi kdo ne bil pomoči dobil od Marije, če jo je z zaupanjem prosil. — O kristjan! kako dobro boš storil, če se Marii posebno v varstvo perporočiš in jo kakor mater častiš! Počasti jo slednji dan, kadar angeljsko češenje zvoni, posvečuj sabote in Mariine praznike s posebnimi molitvami, s postam, in s sv. spovedjo; moli tudi večkrat Mariin roženkranc. Pred vsim pa premišluj lepe čednosti Marije, in glej, de jih posnemaš. Perzadeni si posebno po svojim stanu čisto živeti, zakaj prečista Devica more samo tiste ljubiti, kateri čisto živé.

M o l i t e v

v čast čistiga spočetja.

Češena si Marija, polna gnade!
 Češena si ti izvoljena, ktero je stvarnik od ure tvojiga spočetja od vsiga madeža greha čisto obvaroval! Vsa

čista si, vsa lepa, ni ga madeža na tebi. **O** prečista Devica! ponižaj se in obrni svoje milostljive oči na mene uboziga grešnika. Nisim samo v grehah spočet, tudi po prejeti kerstni čistosti sim svojo dušo z mnogimi grehi zopet omadeževal. **O** perbežališe grešnikov! sprosi mi gnado od Boga, de madeže svoje duše z drago kervjo Jezusa Kristusa in solzami svoje žalosti zbrišem in belo obleko izvoljenih zopet oblečem, de se enkrat v nji z veseljem in zaupanjem pred Bogam zamorem perkazati. Amen.

M o l i t e v

v čast sedem žalost Mariinih.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Čast bodi Očetu i. t. d.

1. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo žalosti, ktero je tvoje blago serce per Simeonovim prerokovanji občutilo. **O**

ljuba mati! zavoljo svojiga žalosti polniga serca mi sprosi čednost ponižnosti in dar strahu Božjiga. — Češena si Marija i. t. d.

2. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo britkosti, katero je tvoje materno serce takrat občutilo, ko si v Egipt bežala in tam prebivala. O ljuba mati! zavoljo britkosti svojiga serca mi sprosi čednost radodarnosti, posebno do ubozih, in dar pobožnosti. — Češena si i. t. d.

3. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo žalosti, katero je tvoje skerbno serce občutilo, ko si svojiga Jezusa zgubila. O ljuba mati! zavoljo svojiga prepadeniga serca mi sprosi čednost čistosti in dar učenosti. — Češena si i. t. d.

4. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo groze, ktera je tvoje ljubezni polno

serce spreletela, ko si Jezusa s križem srečala. **O** ljuba mati! zavoljo svojiga od strahu oterpnjeniga serca mi sprosi čednost poterpežljivosti in dar moči. — Češena si i. t. d.

5. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo terpljenja, ktero je tvoje terdno serce prestalo, ko so Jezusa križali in ko je umerl. **O** ljuba mati! zavoljo svojiga v britkostih vtopljeniga serca mi sprosi čednost zmernosti in dar svéta. — Češena si i. t. d.

6. Serčno usmiljenje imam s teboj, o prežalostna mati! zavoljo globokih ran, ktere je tvoje usmiljeno serce takrat prejelo, ko so Jezusovo stran presunili. **O** ljuba mati! zavoljo svojiga od bolečin razterganiga serca mi sprosi čednost ljubezni do bližnjiga in dar umnosti. — Češena si i. t. d.

7. Serčno usmiljenje imam s te-

boj, o prežalostna mati! zavoljo tihе žalosti, katero je tvoje od terpljenja omagano serce per Jezusovim pogrebu terpelo. O ljuba mati! zavoljo svojiga na vso moč žaljeniga serca mi sprosi čednost stanovitnosti in dar modrosti. — Češena si i. t. d.

V. Prosi za nas, o prežalostna mati!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

O Marija, prežalostna mati, kraljica marternikov! vzemi milostljivo to mojo molitev, v kateri sim tvoje neizrečene britkosti premišljeval, in sprosi mi gnado prave žalosti in odpušjenja mojih grehov. Spoznam, de so moji grehi tvojimu Božjimu Sinu tako globoke rane vsekali in tvoje materno serce z mečem bolečin presunili. O mati usmiljenja, o perbežališe grešnikov! ne serdi se nad nevredno stvarjo, ktera ti je toliko serčne žalosti storila, ktera se pa zdaj spokoriti in poboljšati želi. Da-

ruj zasluženje svojih britkost za-me uboziga grešnika, de se odsihmal pošteno pokorim in vsak telesni in dušni križ, kteriga mi bo Bog v svoji milosti poslal, poterpežljivo nosim, k odpušenju svojih grehov in k zadobljenju večniga življenja. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga serca Marije.

O serce Marije, matere Božje in naše, preljubeznjivo serce, nad kterim ima presveta Trojica svoje dopadajenje, vredno, de te angeli in ljudje častijo in ljubijo, serce nar bolj podobno Jezusovimu sercu, kteriga nar bolj popolnoma podoba si ti, serce polno dobrote in usmiljenja z našo revšino! otajaj led naših serc in stori, de se vse vernejo k sercu našiga Božjiga Zveličarja. Navdaj jih z ljubeznijo do tvojih čednost, unemi jih s tistim nebeškim ognjem, od kte-

riga si ti vedno uneta bila. Objemi s svojim srcem sveto keršansko cerkev, vari jo in bodi ji vedno sladko prebivališče in nepremagljiv tabor zoper vsak naklep njenih sovražnikov. Bodi naša pot do Jezusa, in besednica, po kateri prejamemo vse gnade, katerih nam je treba k zveličanju. Bodi naša pomoč v stiskah, naše olajšanje v težavah, naša moč v skušnjavah, naše perbežališe v preganjanji, posebno v našim poslednjim vojskovanji življenja v smertni uri, kadar se bo ves pekel zoper nas vzdignil, de bi naše duše vzal, v tisti ostri uri, ko nam bo šlo za našo večnost. O takrat, premilostna Devica! nam pokaži sladkost svojiga materniga serca in moč svoje prošnje per Jezusu, de nam gotovo perbežališe odpreš k temu viru usmiljenosti, od kodar zamoremo tje priti, ga s teboj v raju hvalit vekomaj. Amen.

Molitev

za varstvo Marije.

Presveta Devica in Božja porodnica! jez I., ako ravno nevredin v število tvojih služabnikov vzeti biti, te vendar poln zaupanja v tvojo preveliko milost in usmiljenost danas pričo svojiga angela in vsih svetnikov nebeških za svojo pomočnico in preljubo mater zvolim. Terdno sklenem ti pokorno služiti in te kot otrok častiti. Perzadeti si hočem tudi, kolikor morem, de te bodo drugi spodobno častili. Zato te, o gnade polna mati! po presveti kervi tvojiga preljubiga Sina Jezusa Kristusa ponižno prosim, de me v število svojih služabnikov in otrok vzameš in mi od Boga gnado sprosiš, de se v mislih, besedah in delih vedno tako zadržim, de bom Bogu in tebi ves dopadel in de se enkrat s srečno smertjo iz tega življenja ločim. Amen.

Mari n roženkranc.

Rože, iz katerih pobožni kristjani Marii venec ali krancelj spletajo, je večkrat po versti ponovljena Češena si Marija, v kateri se po besedi „Jezus“ razni izreki perstavlajo, kateri življenje, terpljenje in poveličanje Kristusa

in Marije zadevajo. Ti predstavljene v-
mesni izreki se imenujejo skrivnosti.
Začne se rožnikranc z: Verujem v
Boga Očeta, potem se moli en Očenaš
in Češena si Marija petdesetkrat.
Po vsaki deseti Češena si Marija
se moli Očenaš, s katerim se rožen-
kranc v pet razstavkov razdeli; skriv-
nosti, ki se v razne razstavke za bese-
do: Jezus — devajo, so te le:

I. V veselim delu.

1. *Kteriga si Devica spočela.*
2. *Kteriga si Devica v obiskanji
Elizabete nosila.*
3. *Kteriga si Devica rodila.*
4. *Kteriga si Devica v tempeljnu
darovala.*
5. *Kteriga si Devica v tempeljnu
našla.*

II. V žalostnim delu.

1. *Kteri je za nas kervav pot
potil.*
2. *Kteri je za nas gajžlan bil.*

3. *Kteri je za nas s ternjem kronan bil.*
4. *Kteri je za nas težki križ nesel.*
5. *Kteri je za nas križan bil.*

III. V častitim delu.

1. *Kteri je od smerti vstal.*
2. *Kteri je v nebesa šel.*
3. *Kteri je svetiga Duha poslal.*
4. *Kteri te je v nebesa vzel.*
5. *Kteri te je v nebesih kronal.*

Vsi trije roženkranci imajo 150 čenasi marij, ktere se zato Mariin psalter imenujejo, ker ima Davidov psalter 150 psalmov ali duhovnih pesem. Ne sramuj se, roženkranca (ali pater-noštra) v roko vzeti in nanj moliti. Ravno ta molitev je neučenim in učenim enako perpravna, ker je silno lahka in ker je s perstavljenimi skrivnostmi, ktere naj se premišljujejo, prav polna naukov in lepa. Kar je sveti Dominik to molitev vpeljal, ga ni svetnika, kteri bi je ne bil molil.

Molitev ob praznikih Marije.

Poleg svetiga Efrema.

O Marija, čista in neomadež-
vana Devica, mati našiga Boga! Ti
si kraljica nebes in zemlje, upanje
v vsakim upanji, naša pomočnica,
polna časti, polna čednost in gnad.
Čez vse si, kar nebesa obsežejo.
Svitloba te obdaja, lepši kakor soln-
ca luč Ti si bila edino za-
upanje naših očakov, slava prerokov,
hvala aposteljnov, krona vsih devic
in svetnikov. Ti si tista mladika Jese,
ktera je nar lepši cvetlico obrodila.
Ta cvetlica je tvoj Sin, kateri je Bog
in človek; in ti, ktera si njegova
mati, si tudi devica, — devica pred
rojstvam, v rojstvu, po rojstvu svo-
jiga Božjiga Sina, vselej neomade-
ževana, vselej čista. — **O** deviška
mati! po tebi je prišel odrešenik k
nam, kateri nas je z Bogam spravil;

po tebi smo zadobili vse zveličanje, vso gnado. Ti ſi zaupanje grešnikov, perbežaliſe revnih, pomoč bolnikov, tolažba žalostnih, ti si veselje vsiga sveta. Vari nas pod senco perut svoje matrne ljubezni; usmili se nas! V grehu in velicah revſinah kopernimo; pomagaj nam, o pomočnica kristjanov! V tebe zaupamo, o milosti polna Devica! s solznimi očmi te prosimo, prosi milostljivo za nas, de nas tvoj Sin ne zaverže zavoljo naših grehov, in nas ne poseka, kakor nerodovitne drevesa, temuč nam čas in gnado da k pokori. Eja, naša srednica, naša pomočnica! spravi nas s svojim Sinom, perporoči nas svojimu Sinu, postavi nas enkrat po nadlogah tega življenja pred svojiga Sina, de se z njim in s teboj veselimo. Amen.

Češenje svetih angelov.

„V obličji angelov ti hočem hvalo peti, o moj Bog!“ Psalm 37.

Angeli so čisti duhovi, kateri imajo bolj popolnoma in boljši voljo, kot človek, telesa pa ne: zato imajo tudi slavne imena. Sveti Pavel imenuje te nebeške duhove Kerube, Serafe, Trone, Gosposke, Moči, Oblasti, Vojvodstva, Arhangele in Angele. Devet verst angelov je tedaj, po redu njih posebnih lastnost in služb. Od Boga so ustvarjeni, de ga molijo in mu služijo, in s tem

večno zveličanje uživajo. Njih število je neskončno veliko. Ker imajo angeli prosto voljo, so imeli tudi svoje skušnje od Boga. Veliko njih se je zoper Boga vzdignilo, in zavoljo svojiga napuha so bili v štrafengo večno v pekel verženi; imenujejo se hudi duhovi ali hudiči. Ti-sti pa, kateri so Bogu zvesti ostali, se zdaj Božjiga obličja v nebesih večno vesele in spolnujejo z vso pokoršino njegovo sveto voljo. Ti dobri angeli so Božji posli ali poti do ljudi, in tudi njih varhi. Vsak verni kristjan ima svojiga angela varha, ki ga opominja, poučuje, svari, tolaži, na duši in na telesu varuje. — Prosi vsak dan svojiga svetiga angela varha, de je povsod per tebi, de te povsod vidi, in slušaj ga, kar ti v serce daje; zakaj njegov glas je Božji glas. — Časti tudi posebno svetiga arhangela Mihaela; zakaj on je varh vse cerkve, bramovec vere in sprem-ljevavec izvoljenih duš, katerim v smertni uri pomaga, zoper hudiga sovražnika se vojskovati in ga premagati.

M o l i t e v

k svetimu angelu varhu.

Sveti angel, moj zvesti prijatelj in tovarš na poti tega življenja, od nebeškiga Očeta meni za varha poslan! zahvalim se ti za vso ljubezin in skerbno, s katero nad mojo dušo čuješ. Kličem in prosim te, prosi za mene pred sedežem Božjim. Obvari me vsih dušnih in telesnih nevarnost; brani me zoper sovražnike mojega življenja; sprosi mi gnado, de vedno v strahu in pričujočnosti Božji hodim; stori me pazljiviga in previdniga, de v nikakoršim greh ne dovolim. Pomagaj mi vse skušnjave premagati; daj mi moč v vsih križih in težavah, posebno v zadnjim vojskovanji s smertjo, in pelji mojo dušo k Bogu, njeni-mu začetku in koncu. Amen.

M o l i t e v

k svetimu arhangelu Mihaelu.

O ti od Boga izvoljeni knez nebeških moči, sveti Mihael, kateri si napuhnjeniga Luciferja z njegovo derhalijo v pekel pahnil, varh in brambovec cerkve, ktera se vojskuje, in spremljevavec vsih duš, ktere se iz tega življenja v gnadi Božji ločijo! Pridi Božjemu ljudstvu na pomoč, brani katoljško cerkev, ktera ti je perporočena, zoper vse naklepe sovražnikov, ohrani in uterdi pravo vero, bodi naš škit v življenji in v smerti. Odverni od nas hudiga duha, kateri neprenehama po naših dušah streže, in pomagaj nam, de ga premagamo v vojski zadnje ure svojiga življenja. Pelji nas nazadnje k trumi izveličanih, de bomo prepevali hvalo Bogu s teboj in z vsimi ljubimi angeli vekomaj. Amen.

Češenje svetnikov.

„Hvalite Boga v njegovih svetnikih!“ Psalm 150.

Poglej, o kristjan! v nebesa in preišluj nešteto množico svetnikov od vsih narodov in časov in rodov, s krono svetosti na glavi in z vencam premage v roki, ker so na zemlji veliko žalosti prestali, v nedolžnosti živeli ali se oistro pokorili. Zdaj vživajo plačilo svojiga terpljenja — večno zveličanje! Povej sam: Ali niso vredne nebesa, zanje kaj prestati? Vzemi si tedaj svetnike v izgled; slabi človeki so bili, kakor ti. Ravnaj z Božjo gnado, kakor svetniki, in tako čast zamoreš doseči. Izvoli si

posebno nektele izmed svetnikov v izgled, kateri se tvojimu stanu podajo, in posnemaj jih. Beri večkrat življenje svetnikov, de spoznaš, koliko so si perzadeli, in kako malo si ti perzade-neš. — Prosi svetnike tudi, de za-te per Bogu prosijo, zakaj oni zamorejo veliko v nebesih. Izvoli si svoje patrone, to je, varhe. Tudi njih podobe časti in njih svete telesa ali druge ostanke od njih.

M o l i t e v

v čast svetiga Jožefa.

Bodi počešen, mož po volji Božji, sveti Jožef! Tebe je ljubi Bog pravičniga našel na zemlji, in te je zvolil ženina gnade polne device, in rednika svojiga preljubiga Sina. Veliko gnad si od Boga prejel, veliko veselja si vžil v Jezusovi in Mariini družini, pa tudi revšino, skerbi in terpljenje si z njima zvesto delil. Zakaj ti si hotel, kakor je Bog hotel, in Božja previdnost je bila tvoje zaupanje v

zopernostih tega življenja. Zato reši
 tudi mojo dušo! o sveti rednik Jožef!
 skerbi z ljubeznijo za-njo, pelji jo
 na pot vere k njenemu namenu. Sprosi
 mi otročjo vero in terdno zaupanje,
 zvestobo in pridnost v mojim poklicu,
 mirno voljnost in poterpežljivost v
 križih, in vedno čistost telesa in duše.
 Posebno v zadnji uri bodi moj varh,
 in mi pridi na pomoč z Jezusam in
 Marijo, de pričo vas, o Jezus, Ma-
 rija in Jožef! svojo dušo dobrotlji-
 vemu stvarniku izročim. Amen.

V dan svetiga Marka.

Ta dan, 25. maliga Travnja, je pro-
 cesija za odvernjenje raznih nesreč in
 deželnih nadlog od Boga sprostiti. V letu
 580 je reka Tibera veliko povodinj
 naredila, po kateri so hude bolezni prišle.
 Zato so papež Gregor, Veliki z imenam,
 ta dan molitve in pokore zapovedali.
 Moli ta dan litanije vsih svetnikov, obudi
 žalost čez svoje grehe in prosi za od-
 vernjenje vsih časnih in večnih zlegov.

M o l i t e v

v čast svetiga Janeza Nep.

Sveti Janez Nepomučan, kateri si zavoljo zvestiga molčanja spovedne skrivnosti nar. strašnejši martre in tudi smert stanovitno prestal, sprosi nam gnado, z jezikam se ne pregrešiti, temuč ob pravim času govoriti in molčati, de bomo enkrat s teboj, o serčni oznanovavec evangelija in častiti marternik molčečnosti! v nebeškim veselji združeni. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Alojzja Goncaga.

V čast tega angelskiga mladenča, kateri je bil ob perložnosti, ko so ga Papež med svetnike perštetiga izrekli, mladosti za patrona perporočen, se šestnedeljska pobožnost obhaja, v spomin šestih let, ktere je v redu svete družbe Jezusove preživel. Papež Klemenž XII. so dodelili popolnoma odpu-

stek za vsako šestih nedelj, ktere se ali ravno pred njegovim godam (21tiga rožniga cveta) ali pa ob kakim drugim času (tode zaporedama) v čast tega svetnika obhajajo, če se vsako teh šestih nedelj po dobro opravljene spovedi sveto obhajilo prejame in druge pobožne djanja opravljajo (postavim premišljevanja, molitve ali druge keršanske dela). — Sv. Alojzi je izgledni učenik in patron čistosti.

O sveti Alojzi, angelski mladenec! tvoj nar nevredniši častivec ti čistost svoje duše in svojiga telesa posebno priporočim. Prosim te za voljo tvoje angelske čistosti, perporoči me neomadeževanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi materi, devici vsih devic, in vari me vsakiga smertniga greha. Ne perpusti mi, se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč odverni, kadar me v skušnjavi ali v nevarnosti greha vidiš, vse nečiste misli in želje od mojiga serca; obudi v meni spomin večnosti in križaniga Jezusa; vtisni globoko v mojo

dušo sveti strah Božji; ogrej me z Božjo ljubeznijo, de tvoj izgled na zemlji posnemajoč zaslužim s teboj per Bogu v nebesih se veseliti. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Janeza Kerstnika.

Sveti predhajnik Jezusa Kristusa, Janez, kateri si bil posvečen že pred svojim rojstvom in kateri si z izgledam svojiga ojstriga življenja kakor tudi z močjo svojih pridig veliko ljudi spreobernal: prosi za mene per Bogu duha vere in pokore, de po poti večniga zveličanja hodim, opran v kervi Božjiga Jagnjeta, kateriga si s perstam kazal. Amen.

M o l i t e v

v čast svetih aposteljnov Petra in Pavla.

Sveta pervaka aposteljnov Peter in Pavel, ktera sta evangeli toliko na-

rodam oznanovala in ga nazadnje s smertjo marternikov v Rimu poterdila: varujta milostljivo cerkev, ktera se na zemlji vojskuje, in pomagajta ji s svojimi močnimi prošnjami njene sovražnike premagati. Posebno sveti Peter, skala, na katero je Jezus svojo cerkev zidal, vari rimski stol, na katerim si enkrat sedel, in žegnaj svojiga naslednika papeža, kteriga kakor vidniga poglavarja cerkve in kakor občinskiga Očeta vsih kristjanov častimo. Žegnaj ga, de modro pase čedo, ktera mu je izročena, in ji z izgledam svetosti sveti. Amen.

M o l i t e v

v čast svete Ane.

Češena bodi, sveta Ana, mati presvete Božje porodnice in stara mati Jezusa Kristusa! Kako velika je mogla tvoja svetost na zemlji biti, ker te je Bog vredno našel, nar svetejši

stvar, nar čistejši devico in mater Božjo spočeti in roditi! Kako velika mora tvoja čast v nebesih biti, kjer si v družbi svojiga Božjiga vnuka Jezusa in svoje visoko žegnane hčere, kraljice nebeške Marije! Zato, o mila mati Ana! te prosim poln zaupanja, moli sa mene, in prosim te, sprosi mi v vsih mojih dušnih in telesnih potrebah želeno pomoč. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Leopolda.

Ta svetnik je v našim cesarstvu patron tako imenovane Leopoldinske bratovšine, ktere bratje ubogim oznanovavcam prave vere v Ameriki pomagajo, in vsak mesec popolnoma odpustek zadobiti zamorejo, če razun majhniga darú en mesec vsak dan en Očenaš in eno Češenasimarijo s pristavkam: „Sveti Leopold! prosi za nas!“ molijo in če sveto spoved in obhajilo opravijo; — ravno tako v dan svetiga Leopolda in čistiga spočetja Marije.

Sveti Leopold, kateri si nekda j svojo ljubo domačijo v modrosti in v Božjim strahu vladal, in jo zdaj v nebesih s svojimi prošnjami varuješ: požegnaj našiga cesarja rodovino in vari jo pred vsimi sovražniki; požegnaj tudi vse cesarske dežele in ohrani sveto vero v njih, kakor tudi terdno zvestobo do cesarja, de se bodo prave sreče veselile zdaj in vekomaj. Amen.

M o l i t e v

v čast svetiga Štefana.

Sveti Štefan, prvi marternik, kateri si še umirajoč za svoje sovražnike molil: sprosi mi gnado od Boga, vsim svojim sovražnikom iz serca odpustiti, de Bog tudi meni moje grehe odpusti in de v sveti ljubezni umerjem. Amen.

Molitev

v čast svojiga svetiga patrona.

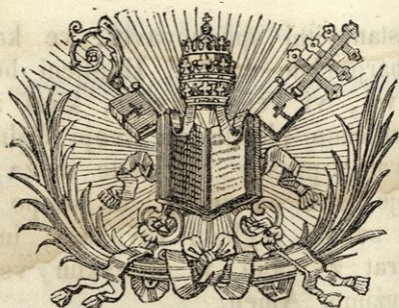
K tebi, o sveti I., kateri si mi bil per svetim kerstu za patrona dan, perbežim in te prosim, vzemi me za svojiga rejca in ne zapusti me nikoli. Vodi me po poti svojih čednost in sprosi mi od Boga gnado, de po dolžnostih svojiga stanu po-bežno živim; odverni od mene vso dušno in telesno nevarnost; pomagaj mi vsaki čas, posebno v moji smertni uri, de s teboj pridem pred obličje Božje. Amen.

V praznik vsih svetnikov.

Izvoljeni prijatli Božji, nešteti svetniki iz vsih narodov, stanov, spolov in časov! češen bodi ta vaš dan! Češeni bodite, vi sveti očaki in preroki, vi častitljivi aposteljni in učenci Jezusovi, vi slavni marterniki,

vi stanovitni spoznovavci, ve kakor
limbarji čiste device! Hvaljeni bodi-
te vsi, vi večno srečni, kateri zdaj
neizrečeno plačilo za svoje čednosti
vživata; prosite za mene in za vse
svoje brate na zemlji, de se po va-
šim svetim izgledu ravnamo, in se
enkrat z vami v nebeškem veselji
združimo. Amen.

M o l i t v e

za razne osebe in potrebe.

I. Za sveto cerkev.

Gospod Jezus Kristus, kateri si v zveličanje vsih ljudi sveto cerkev postavil, in nas po svoji neskončni usmiljenosti ude te cerkve naredil, prosimo te, vari jo s svojo močjo zoper vse njene sovražnike in razširi jo po vsi zemlji, de se vsi narodi resnici podveržejo in združeni v veri večno zveličanje dosežejo. Amen.

2. Za svetiga očeta papeža.

O Jezus, nevidna glava cerkve, ktero si na Petra, t. j. na skalo postavil, vari in vodi svojiga namestnika na zemlji, rimskiga papeža, de po izgledu svetiga aposteljna Petra, kteriga naslednik je, stanovitno vero s terdno serčnostjo in s sveto gorečnostjo tvojo čerkev vlada, in kakor zvest vikši pastir s svojo čedo v večno življenje pride. Amen.

3. Za škofa.

Jezus, pastir in škof naših duš! prosimo te za škofa te škofije, de ga s svojim duham napolniš, z vsimi čednostmi dobriga pastirja ozaljšaš in mu zveste sodelavce perdružiš, de z njimi netrudama v tvojo čast dela, sebi in nam, svojim ovčicam, pa večno zveličanje doseže. Amen.

4. Za dušne pastirje in vse duhovne.

O Bog, kateri si duhovnam oznanovanje svoje besede, opravilo svete maše in deljenje zakramentov izročil: daj vsim duhovnam, posebno našim dušnim pastirjem gnado, de svoje dolžnosti zvesto spolnujejo, nam z izgledam pobožnosti svetijo in za zveličanje svojih in naših duš skerbe. Amen.

5. Za spovednika.

O Bog, kateri si meni v mojim spovedniku vidniga angela in vodnika na poti zveličanja dal, razsvetli ga s svojim duham in vodi njegov jezik, de mi oestro in z ljubeznijo pot tvojih zapoved kaže. Požegnaj njegovo pobožno perzadevanje in stori, de ga tvojiga namestnika spoštujem in mu kot otrok zaupam, in de me s tvojo gando v večno zveličanje pelje. Amen.

6. Za cesarja.

Nar vikši **G**ospod nebes in zemlje! **K**ralj vsih kraljev in **G**ospod vsih oblastnikov! prosimo te za srečo tvojiga izvoljenca, našiga cesarja in vse njegove rodovine. Nagni njegovo serce k spolnovanju tvoje svete postave in k varovanju katolijske cerkve; de pravo srečo svojih podložnih s pravo vero in straham **B**ožjim, in z modrimi in pravičnimi postavami povikša in po dolгим, srečnim vladanji posvetno krona premenja s krono nebeškiga kraljestva. Amen.

7. Za vse deželske gosposke.

O **B**og, od kteriga iz-haja vsa oblast v nebesih in na zemlji, žegnaj naše gosposke in dodeli, de nas s keršansko ljubeznijo in pravičnostjo vodijo, in de mi pokorno in v miru živimo v njih modrim vodstvu. Amen.

8. Molitev otrok za starše.

O Bog, kateri si časno in večno srečo obljubil otrokam, kateri svoje starše spoštujejo, daj mi gnado, da jih vedno razveselujem s spoštovanjem, s pokoršino in z ljubeznijo. Požegnaj jih in poverni jim vse dobro, kar imam od njih. Daj jim dolgo in srečno življenje, obilnost v vsim dobrim, po smerti pa nebeško veselje. Amen.

9. Molitev staršev za otroke.

O Bog! bodi oče mojim otrokam. Tebi jih izročim, ker sim jih iz tvojih rok v dar prejel in ker si mi jih ti zaupal. Daj mi moč, da jih v tvojim strahu in v vsim dobrim zredim. Navdaj jih z ostudnostjo pred vsim graham, ohrani jih v pravi veri in vari jih pred vsako skušnjavo. Daj jim tudi toliko posvetniga, koli-

kor v zveličanje duše potrebujejo, po smerti pa meni in njim večno veselje v nebesih. Amen.

10. Žegen čez otroke.

Otrok moj! imej vsak dan svojega življenja Boga pred očmi in ne prelomi njegovih zapoved. Požegnaj te vsigamogočni Bog in te vari vsiga hudiga na duši in na telesu, Oče, Sin † in sveti Duh. Amen.

11. Za zakonske.

O Bog, kateri si sveti zakon postavil in v zakrament povzdignil, daj nama gnado, de se v terdni zvestobi ljubiva, s keršanskim gospodarstvom svoji družini zgled dajeva, potrpežljivost in edinost ohraniva in po tvoji sveti volji v vsih rečeh živiva, de se, kakor sva na zemlji sklenjena, tudi v nebesih enkrat najti zamoreva. Amen.

12. Za žlahtnike.

O Bog! prosim te za tvoje služabnike in služabnice, kateri so s kervjo z menoj bolj zvezani; požegnaj jih in dodeli jim vse, kar jim je na duši in na telesu k pridu, posebno, de tebi, o **Gospod!** v pravi veri in v zvesti ljubezni služijo, in po težavah tega življenja enkrat v nebesa pridejo. Amen.

13. Za prijatle in dobrotnike.

Oče nebeški, kateri ljubezin posvečuješ in vse dobro plačuješ, poglej milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, požegnaj in ohrani jih, in poverni jim dobrote, katere mi skazujejo, s časnim in večnim plačilam. Amen.

14. Za sovražnike.

O Jezus, kateri si na križu za svoje sovražnike molil! prosim te,

odpusti vsim, kateri so me razžalili, in poboljšaj jih s svojo gnado. Vzemij iz mojiga serca vse sovraštvo in britkost, in daj mi moč, de hudo z dobrim povernem in tako tudi od tebe odpušenje grehov zadobim. Amen.

15. Za spreobrnjenje nevernih in grešnikov.

Vsigamogočni, večni Bog, kateri hočeš, de so vsi zveličani in resnico spoznajo! poglej milostljivo na duše nevernih in krivovercov, de svojo slepoto spoznajo in se v naročji katolijske cerkve združijo. Daj tudi, o Oče usmiljenja! vsim, kateri so v smertnih grehah, gnado prave žalosti in spreobrnjenja zavoljo zasluženja svojiga edinorojeniga Sina, kateri s teboj in s svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

16. Za bolnike.

Gospod Jezus! tvoj služabnik, kteriga ljubiš, je bolan. Ne daj, de bi mu bolezin v smert bila, ampak v tvojo čast in njegovo posvečenje. Daj mu poterpežljivost v terpljenji, vsim pa, kteri mu strežejo, pravo ljubezin, de imajo s to boleznijo on in drugi priložnost si nebesa zaslužiti. Amen.

17. Za umirajoče.

Gospod življenja in smerti! stvarnik vsih ljudi! usmili se umirajočiga, pošlji mu pomoč v njegovim zadnjim vojskovanji, odpusti mu njegove grehe, daj mu v tvoji gnadi umreti, in plačaj ga po terpljenji tega življenja z večnim veseljem v nebesih. Amen.

18. Per volitvi stanu.

Moj Bog in moj Oče! veš, de hočem zveličan biti in perpravljen sim

za zveličanje svoje duše vse darovati. **Gospod!** kaj hočeš, de storim? Daj mi tvojo sveto voljo spoznati. Pokaži mi stan, de ga zvolim. Razsvitli me in daj mi pomoč, de se ne deržim svojiga nagnjenja ali posvetnih reči, temuč de tvojo sveto voljo spolnim in to zvolim, kar mi je v zveličanje. **Amen.**

19. Ob času žalosti.

Gospod! tvoja roka me zlo teži. Tode ne mermram zoper tebe, ki si pravičin v svojih sklepih, in poln usmiljenja v svojih sodbah. Grešil sim in rad se pokorim za svoje grehe. Tvoja volja se izidi! Daj mi le potpežljivost in moč v terpljenji, de v prid svoje duše terpim in reši me iz moje revšine, ako je tvoja volja. Spomni se, o **Gospod!** moje slabosti, in bodi mi milostljiv, de tvoje ime s hvalo prepevam in tvojo usmiljenost povikšujem vekomaj. **Amen.**

20. Popotni žegen.

Žegnaj te vsigamogočni Bog in ti daj svojiga svetiga angela za vodnika in tovarša, de zdrav in srečin prideš, kamor je Božja volja. Pojdi v miru v imenu Očeta, in Sina † in svetiga Duha. Amen.

M o l i t v e

za

bolnike in umirajoče.

„Vsakimu človeku je namenjeno, enkrat umreti.“
Hebr. 9, 27.

Umreti moramo, in le enkrat bomo umerli, pa ta ena smert bo čez vso večnost razločila. Vse naše življenje naj bo tedaj perpravljajanje k smerti. „Čujte, govori Kristus, zakaj ne veste ne dneva ne ure!“ Zato se ne perpravljajmo še le v boleznii k smerti, ampak že v dnevih zdravja. Zivimo pobožno, de sveto umerjemo; odtergajmo že zdaj svoje serce od poželenja po časnih

rečeh, ker moramo po smerti vse zapustiti. Sprašujmo vsak dan svojo vest in prejmemo večkrat svete zakramente, ker nam v smertni uri morebiti ne bo mogoče se spovedati; prosimo večkrat Boga srečne smertne ure; obiskujmo svoje bolne prijatelje in druge, in pomagajmo umirajočim, de se iz premišljevanja smerti učimo srečno umreti! tudi v dnevih zdravja poravnajmo svoje posvetne reči in testament naredimo, de se bomo v bolezni samo z Bogom pečati zamogli. — Kadar res zbolimo, vzemimo boleznin z mirno voljnostjo iz Božjih rok; naj nam bo k dušnemu pridu; terpimo jo poterpežljivo in perpravljeni bodimo k vsimu, kar pride. Prejmemo pred ko je mogoče, svete zakramente in tudi svetiga poslednjiga olja ne odlašajmo do zadnjiga. Kteri so per bolniku, imajo ojestro dolžnost na vesti, skerbeti, de se bolnik do časa previdi. Po prejetih svetih zakramentih ne sme bolnik družih misel imeti, kakor od vere; Bogu naj se izroči, svoje terpljenje naj z Jezusovim združi in stori na tanko vse, kar mu zdravnik veleva; to je Bogu prav prijetna pokora. Svojim sovražnikom naj

iz serca odpusti, in tudi s tistimi naj bo poln ljubezni, kateri mu strežejo. S praznim žlobodranjem, z nepotrebnim in pogostim obiskanjem bolnika ne nadlegovati; samo bogaboječi ljudje, posebno spovednik, naj pridejo večkrat k bolniku. Bolnik naj si da od časa do časa Kristusovo terpljenje brati, in litanije od presladkiga imena Jezusoviga, od prečiste Device Marije in od vsih svetnikov naj se mu molijo; prav perpravne za bolnika so zdihovavne molitvice. Kadar se zadnja ura bliža, se mora bolnik opominjati, s toliko veči gorečnostjo in zaupanjem na križaniga Zveličarja pogledovati, križ naj se mu v roko da, posebno tak, na kateriga je odpustek za smertno uro dan; večkrat naj se s žegnano vodo pokropi, in opomniti ga je, vero, upanje, ljubezin, grevengo čez svoje grehe, poterpežljivost in voljnost obuditi. Kadar v zadnjih zdihljejih živi, se naj mu večkrat presveto imé Jezus in Marija izgovarja.

M o l i t e v

za srečno smert.

O Bog! človeku je namenjeno enkrat umreti. Tvoj sklep je pravičin! tvoja volja se izidi! Samo te gnade te prosim, de me smert, kakor tat ponoči, neperpravljeniga ne zalazi, temuč čujočiga v molitvi najde. Ne pokliči me poprej iz življenja, predin se ne spokorim; strašno bi bilo, brez pokore tebi v roke pasti. Daj, de nikoli ne pozabim, de je za srečno smert pobožne molitve treba. Daj, de pravičin pred tvojim obličjem hodim, tvojo voljo spolnjujem in se tako k ojstri smertni uri perpravim. —

Trojedini Bog! daj mi srečno umreti. Oče, daj mi smertni strah srečno premagati. Jezus! bodi na križu umirajoč pred mojimi očmi, in daj mi slišati besede: Danas še boš per meni v raj. — Sveti Duh! raz-

svitli in uterdi me, de v svoji veri stanovitin ostanem, se vsim skušnjavam zoper njo ubranim in kakor ud rimske katoljške cerkve umerjem. — Sveta Marija! mati usmiljenosti, mati Božja, kraljica nebes in zemlje, angelov in ljudi, posebna besednica in za Bogam perbežališe grešnikov, pomoč kristjanov, hči Očeta, mati Sina, nevesta svetiga Duha! poglej na mene uboziga grešnika. **K** tebi vpijem: Bodi mi tisto uro v pomoči, na kateri je toliko ležeče, in zavoljo ktere sim te vsaki čas klical. — Sveti Jožef! prosi za mene, de kakor pravični umerjem. Sveti angel varh! vari me in ne zapusti me, dokler do konca svojiga popotovanja ne pridem. Amen.

Duhovni testament.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen. Jez I. dam svojo dušo Bogu, svojimu stvarniku,

in svoje telo zemlji, iz ktere je narajeno. Prostovoljno zapustim vse veselje tega življenja in vse posvetne reči. Grehe obžalujem vse iz celiga serca. Zaveržem in sovražim jih vse, ker jih ti, o nar ljubeznjivši Bog! sovražiš. Iz ljubezni do tebe odpuštim vsim sovražnikom iz dna svojiga serca. Verujem v trojedniga Boga Očeta, Sina in svetiga Duha, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca, svojiga neskončno mogočniga, dobrotljiviga in modriga Boga in Gospoda. Verujem terdno, kar mi prava katoljška cerkev verovati zapoveduje. Zvesto upam od Božje dobrote odpušenje svojih grehov, gna-do k dobrimu in večno življenje. Ljubim Boga iz celiga serca, iz vse duše in iz vse svoje moči. Podveržem se vsiga in popolnoma nar sve-tejši, nar modrejši in nar bolj častit-ljivi Božji volji. Perpravljen sim vse od tebe vzeti, o Bog! bolezin ali zdravje,

življenje ali smert, kar tebi dopade, tvoja volja se izidi nad menoj. Amen.

Svoje telo in svojo dušo perporočim prošnji prečastite Device Marije, svoje ljube matere, svetiga Jožefa, svojiga svetiga angela varha in vsih svetnikov, ktere zdaj ves ponižin prosim, de bi mi pomagali v moji smertni uri. Moje zadnje besede naj bodo: „Jezus, Marija, Jožef! v vaših rokah hočem živeti in umreti!“ — O moj Bog! v tvoje roke, v tvoje svete rane, ktere si iz ljubezni do mene, uboziga grešnika, na svojim svetim telesu prejel, izročim svojo dušo, svoje serce in svoje telo. O Bog! bodi mi ubogimu grešniku milostljiv! Amen.

Poslednji zdihljeji umirajočiga.

Molim te, o živi, resnični Bog!
Verujem v tebe, o večna resnica!
Upam v tebe, o neskončno usmiljenje!

Iz ljubezni do tebe, hočem umreti,
o Jezus! kateri si iz ljubezni do mene
umerl.

O dobrotljivi Bog! ne prepusti,
de te zgubim! O neskončna dobrota!
ljubim te iz celiga svojiga serca.

Iz ljubezni do tebe, o neskončna
dobrota! mi je žal, de sim te kdaj
razžalil. Nikoli več vse večne čase
nočem grešiti.

O Jezus! v kratkim bom stal
pred teboj, svojim sodnikam; oh,
usmili se me!

O Jezus! bodi moj odrešenik in
reši me!

O Jezus! tebe živim, tebi umer-
jem, tvoj sim živ in mertev. Amen.

V tvoje roke izročim svojo dušo.
Amen.

Umerjem, o Jezus! de tebe vidim.
Marija, mati Božja! prosi Je-
zusa za mene!

O Devica Marija! o ne odverni
svojih usmiljenih oči od mene, in po-

kaži mi Jezusa, žegnani sad svojiga telesa. **O** dobrotljiva, o usmiljena, o sladka Devica Marija! prosi za mene!

O Marija! skaži se mi mater!

O Marija! ne zapusti me, svojiga otroka, v nar večji sili!

O lepe nebesa, moja večna domačija! kdaj vas bom vidil?

O preljubi Bog! kdaj te bom popolnoma ljubil in gledal od obličja do obličja?

O Jezus! kdaj si bom svest, te nikoli več ne zgubiti?

Moj Bog in moje vse!

Vse rad zgubim, če le tebe, moj Bog! dobim.

O moj Bog! imej usmiljenje z menoj zavolj Jezusa, mojiga odrešenika!

Vse rad terpim, tudi vice voljno pre stojim, ako le tebe, moj Bog! večno ljubiti smem.

Usmili se, o Jezus! svojiga slu-

žabnika, kteriga si s svojo drago kervjo odrešil.

Moja ljubezin je križani Jezus!
Gospod! hiti me otet; Gospod!
teci mi pomagat!

Oh! kmalo upam v nebesa priti.
Jezus! tebi izročim svojo dušo,
ktero si odrešil.

Sveti arhangel Mihael! vojskuj
se za mene.

Sveti Jožef! pridi mi pomagat!

Sveti angel varh! ne zapusti me!
Vsi svetniki Božji! pomagajte mi in
prosite za mene!

O Jezus! umerjem v zaupanji v
tvoje neskončno zasluženje.

O Jezus! svoje grehe obžalu-
jem.

O Jezus! v tvojih svetih rokah
hočem umreti.

O Jezus! v tvoje presveto milo
serce izročim svojo dušo.

Pridi, o Jezus! reši me.

Pridi, o Jezus! uterdi me.

Pridi, o Jezus! in pelji me v nebesa!

O Jezus, Marija in Jožef! pomagajte mi in usmilite se moje uboge duše.

Umreti hočem, o Jezus! v pokoro za svoje grehe.

Umreti hočem, o Jezus! ker si ti za mene umerl.

Umreti hočem, o Jezus! de zamorem tebe viditi in te večno ljubiti.

Jezus, Marija in Jožef, vselej v mojim sercu!

Jezus, Marija in Jožef, vselej v mojih mislih!

Jezus, Marija in Jožef, vselej na mojim jeziku!

Jezus! Marija in Jožef, moja poslednja misel, moj poslednji zdih-ljej!

Jezus, Marija in Jožef, vaš sim živ!

Jezus, Marija in Jožef, vaš sim mertev!

Jezus! verujem v tebe; Jezus!
upam v tebe; Jezus! ljubim te čez
vse!

Jezus! bodi meni, ubogimu greš-
niku, milostljiv: Jezus! Jezus! Jezus!

Jezus! v tvoje roke izročim svojo
dušo.

Jezus, Marija in Jožef! v vaše
roke izročim svojo dušo!

Po smerti.

Pridite na pomoč, svetniki Božji!

Pridite naproti, angeli Gospo-
dovi! Sprejmite to dušo in peljite jo
pred obličje Narvikšiga! Naj te sprej-
me Kristus, kateri te je poklical, in
angeli naj te neso v Abrahamovo
naročje.

Gospod! usmili se!

Kriste! usmili se!

Gospod! usmili se!

Oče naš i. t. d.

Gospod, usliši mojo molitev!

In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i t e v.

Tebi, o Gospod! perporočimo dušo tvojiga služabnika (tvoje služabnice) I., de, ker je svetu odmerl (odmerla), tebi živi, in kar je po človeški slabosti v življenji grešil (grešila), ti po svoji neskončni milosti in dobroti odpusti in zbriši. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Gospod! daj mu (ji) večni mir in pokoj!

In večna luč naj mu (ji) sveti! Amen.

Molitve za mertve.

„Blagor mertvim, kateri so v Gospodu umerli.“
Skrivno razod. 14, 13.

Sveta in zveličavna misel je, za mertve moliti, de bodo od svojih grehov odrešeni. S temi besedami nas že sv. pismo stariga zakona opominja, ubozih duš se pogosto spominjati in jim z molitvijo, postam, milošino in dobrimi deli pomagati. Posebno svete maše in odpustki jim veliko pomagajo, ktere se za-nje darujejo. Oh ne zamujuj, ubogim dušam pomagati! zakaj njih terpljenje je veliko. Vse bolečine življenja na zemlji, pravijo sveti očetje, niso tako velike, kakor je terpljenje duš v vicah. Učimo se tedaj iz tega, grehe sovražiti, pa ne samo smertnih grehov, tudi male.

Nar manjši madež, kteriga ima duša per ločitvi od telesa na sebi, je ne pusti v nebesa, temuč jo obsodi v vice. Zakaj Božji svetosti je tudi nar manjši greh ostudin. Pokorimo se tedaj v tem življenji in očistimo se zdaj od svojih grehov, ko je še čas gnade, de ne pademo v roke neizprosljive pravičnosti Božje.

M o l i t e v

za mertve verne kristjane.

Pokrepčaj vas Bog Oče; odreši vas Bog Sin; potolaži vas Bog sveti Duh. Prosi za vas mati usmiljenosti; pomagajo naj vam vsi sveti angeli; pomagaj vam molitev vsih pravičnih na zemlji; pomagajo naj vam vse daritve svete maše, obhajila in odpustki; pomagajo naj vam vsi zdihljeji ubozih, jetnikov, bolnikov, revežev in umirajočih; pomagajo naj vam vsi sveti darovi usmiljenja in dobre dela vsih kristjanov; pomagajo naj vam vse molitve nedolžnih otro-

čičev; pomagaj vam čistost, pokoršina in pokora menihov in vsih pobožnih; pomagaj vam včlovečenje, terpljenje in smert Jezusa Kristusa; pomagaj vam moje serčno želenje, de bote kmalo rešeni. To daj in vas vzemi v nebesa presveta Trojica. Vi pa hvalite Gospoda v mojim imenu in mi pomagajte v moji smertni uri. Amen.

M o l i t e v za rajnke starše.

O Oče našiga Gospoda Jezusa Kristusa! s prostim zaupanjem pridem, te prosit odrešenja mojih staršev, kterih duše se morebiti še v hudih vicah čistijo. **O** nar dobrotljivši Oče! odpusti jim njih grehe, kterih so morebiti več zavoljo mene storili. Darujem ti vso otročjo ljubezin in zvestobo, ktero ti je tvoj pokorni Sin na zemlji skazal, in vse, s čimur je svoji ljubi materi postregel. Zavoljo

tega daru odreši duše mojiga očeta in moje matere od hudih štrafing in vzemi jih v svojo nebeško svitlobo. Amen.

M o l i t e v

za rajnke žlahtnike in dobrotnike.

O Bog! kateri si v naše serca vsadil ljubezin do naših žlahtnikov; ponižno te prosim, de, ko bi še kateri mojih žlahtnikov v vicah terpeti utegnili, jih po svoji milosti iz njih rešiš. Tudi tega te prosim, de duše mojih dobrotnikov z večnim življenjem plačas. Darujem ti vso ljubezin, katero je tvoj Božji Sin svoji žlahti skazal, in vse usmiljenje, katero je z njimi na križu imel. Ravno tako ti darujem veliko zasluženje vsih telesnih in dušnih dél usmiljenja, ktere je Jezus na zemlji skazoval, in prosim, de vse te obilne dela k dobrimu zarajtaš dušam, ktere v vicah terpé. Amen.

L i t a n i j e

od presvetiga imena Jezusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živiga Boga,

Jezus, nar mogočniši,

Jezus, nar močnejši,

Jezus, nar popolniši,

Jezus, nar častitljivši,

usmili se nas!

Jezus, nar čudniši,
 Jezus, nar veselejši,
 Jezus, nar ljubeznjivši,
 Jezus, čisteji kakor solnce,
 Jezus, lepši kakor luna,
 Jezus, sivtlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vredin,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar ubožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežljivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, prijatelj miru,
 Jezus, naša ljubezin,
 Jezus, ogledalo življenja,
 Jezus, zgled čednost,
 Jezus, lepota pobožniga zadržanja,
 Jezus, gorečnost duš,
 Jezus, naše perbežališe,
 Jezus, Oče ubozih,
 Jezus, tolažba žalostnih,
 Jezus, žlahtni kamen,
 Jezus, bramba popolnamosti,
 Jezus, dober pastir ovčic,
 Jezus, morska zvezda,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,

usmili se nas!

Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj patriarhov,
 Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, vižar aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin devic,
 Jezus, krona svetnikov,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od prelomljenja tvojih zapoved,
 Od nevarnosti vsiga hudiga,
 Skozi skrivnost svojiga svetiga
 včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoje obrezovanje,
 Skozi svoje bolečine,
 Skozi svoje gajžlanje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Skozi svojo nebeško čast,
 Skozi svojo nar ljubeznivši mater, }
 Skozi prošnjo vsih svojih svetni- }
 kov, } o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

O Bog, kateri si svojiga edino-
 rojeniga Sina za zveličarja člove-
 škiga rodu namenil in ga Jezusa ime-
 novati ukazal, dodeli milostljivo, de,
 kateri njegovo sveto ime na zemlji
 častimo, svoje imena v nebesih v
 bukvah zvoljenih zapisane najdemo,
 in se obličja Jezusoviga večno ve-

selimo, po ravno tistim Gospodu našim Jezusu Kristusu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog!

Jezus, kateri si ponižno v Jeruzalem šel,

Jezus, kateri si svojim učencam noge umival,

Jezus, kateri nam kakor živi kruh moč daješ,

usmili se nas!

Jezus, kteri nas s svojo sveto ker-
 vjo razsvitljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov pro-
 dan,
 Jezus, na svoji duši do smerti ža-
 lostin,
 Jezus, kteri si na vertu Getzemanu
 kervav pot potil,
 Jezus, na oljski gôri po angelu po-
 terjen,
 Jezus, od Juda Iškarjota izdan,
 Jezus, z vervmi in ketinami zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapušen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postav-
 ljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu iz-
 dan,
 Jezus, per Pilatu krivično tožen,
 Jezus, v belim oblačilu zaničevan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Bará-
 ba obrajtan,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan in raz-
 tepen,
 Jezus, v škerlatast plajš zaničljivo
 oblečen,

usmili se nas!

Jezus, s ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljevan,
 Jezus, s terstam po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judam v oblast
 dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno Jagnje k
 smerti peljan,
 Jezus, na gôri Kalvarii do naziga
 slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ pri-
 bit,
 Jezus, kateri si na križu za sovraž-
 nike prosil,
 Jezus, na križu od Judov zaniče-
 van,
 Jezus, od leviga hudodelnika na kri-
 žu preklinjan,
 Jezus, kateri si desnemu hudodelniku,
 ki se je spreobernal, sveti raj
 obljubil,
 Jezus, kateri si na križu svojo žalost-
 no mater učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križu z jesiham in želčem
 napojen,
 Jezus, kateri si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,

Jezus, svojimu nebeškemu Očetu do
 smerti pokorin,
 Jezus, kateri si na križu svojo dušo
 v roke svojiga nebeškiga Očeta
 izročil,
 Jezus, kateri si na križu z nagnjeno
 glavo umerl,
 Jezus, na križu s sulico v serce pre-
 boden,
 Jezus, s častjo s križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,
 Jezus, v nov grob položen,
 Jezus, kateri si očake iz tamnic rešil,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

Gospod Jezus Kristus! kateri si
 s svojo smertjo na križu svet, pekel

in smert premagal, prosim te, dodeli, de skozi tvoje bitko terpljenje in smert kakor v življenji tako tudi posebno v smerti svoje sovražnike premagam, in de moja duša iz te doline nadlog od tvojih svetih angelov spremljena enkrat v nebeško domačijo, v večno veselje pride. Amen.

Lavretanske litanije

v čast prečiste Device Marije.

(Ob praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

} usmili
se nas!

} za nas Boga
prosi!

Sv. devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,

za nas Boga prosi!

Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirniga
 greha spočeta,

za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češena si Marija
 i. t. d.

Pétim lavretanskim litanijam

se namest: „za nas Boga prosi!“ odpeva tako le:

Sveta Marija, sladko imé!

K Tebi zdihuje naše sercé!

Roža duhovna,

Milosti polna!

Prosi za nas grešnike vse.

ali pa:

Sveta Mati Božja, prosi Boga za nas!

Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!

Le prosi, le prosi, Marija za nas!

ali pa:

O Marija, Božja mati!

Prosi za nas Jezusa!

Daj nam vselej pomagati,

O Devica zvoljena!

ali pa:

O Marija gnadjiva!

Ljuba mati usmiljena!

Pros'mo te usmil' se nas!

Pros' Boga za nas.

M o l i t v e.

1. K presvetimu rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj. Amen.

2. K sveti devici, materi Marii.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverži naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevar-

nost. **O** častitljiva in žegnana devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. **S** svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas perporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, **Gospod Bog!** de vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in de bomo po častitih prošnjah pre-svete Marije vselej device od sadanjne žalosti rešeni, in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od I. adventne nedelje do Božiča.

Usmiljena mati **Zveličarjeva**, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja da-

nica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njegga terpljenji in krizu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od Božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in

potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo; po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četertika.

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o .

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošinj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do I. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o .

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od I. nedelje po binkoštih do

I. adventne nedelje.

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! **K** tebi vpijemo zapušeni **E**vini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. **O**h, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica **Marija!**

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni večni **Bog!** ki si dušo in telo častite device matere **Marije,** de bi vredno prebivališe tvojiga **Sina** biti zaslužila, s pripomočjo

svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetimu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših gre-

hov vezi, in ohrani po prošnjah svoje
 izvoljene matere, ljube device Marije,
 in vsih svojih svetnikov nas, svoje
 služabnike, naše dobrotnike in naše
 pohištvo v vsi svetosti, tudi očisti
 vso našo rodovino in naše prijatle
 od hudobe in grehov, in napolni jih
 z lepimi čednostmi. Dodeli nam mir in
 zdravje, odverni od nas vidne in ne-
 vidne sovražnike, in odženi vse hude
 želje; daj nam zdravo vreme in do-
 bro letino, skaži milost našim prija-
 tlam in neprijatlam, in obvari to faro
 z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge,
 lakote, vojske, ognja, potresa, po-
 vodnji, in dodeli milostljivo vsim ver-
 nim keršenikam, živim in mertvim,
 v nebeškem kraljestvu večno življenje,
 mir in pokoj. Obvari našiga papeža
 I., našiga škofa I., našiga svitliga
 cesarja I., in vso našo duhovsko in
 deželsko gosposko, in vse keršansko
 ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega.
 In tvoj žegen pridi z nebes doli

na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. (petkrat.)

Priporočevanje k Marii.

O Gospa moja! o mati moja! tebi se vsiga darujem; in de se tebi udaniga skazem, ti dansi posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsiga. Ker sim tedaj tvoj, o dobra mati! varuj me, brani me kakor svojo lastnino in posestvo.

Če boš to molitvico s pobožnim in skesanim sercam zjutrej in zvečer po angelskim češnji molil, boš zadobil vsak dan odpustke za 100 dni, in če v mesecu enkrat sv. zakramente vredno prejmeš, in navadne molitve za odpustke opraviš, popolnoma odpustke. (Pij IX. 5. vel. serp. 1851.)

Litanije

v s i h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

usmili za nas Boga
se nas! prositi!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakop,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakop,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,	}	za nas Boga prosite!
Sv. Lovrenc,		
Sv. Vincenc,		
Sv. Fabjan in Sebastjan,	}	za nas Boga prosite!
Sv. Janez in Pavel,		
Sv. Kozma in Damian,		
Sv. Gervazi in Protazi,		

za nas Boga prosite!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Hieronim,

Sv. Martin,

Sv. Miklavž,

za nas
Boga prosite!

Vsi sveti škofi in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. Frančišk,

za nas
Boga prosite!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

za nas
Boga
prosite!

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Go-
spod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od šibe potresa,

Od kuge, lakote in vojske,

Od večne smerti,

Skozi skrivnosti svojiga svetiga včlo-
večenja,

Skozi svoj prihod,

Skozi svoje rojstvo,

Skozi svoj kerst in sveti post,

Skozi svoj križ in svoje terpljenje,

Skozi svojo smert in svoj pokop,

Skozi svoje svete vstajenje,

Skozi svoj čudni vnebohod,

Skozi prihod Tolažnika sv. Duha,

V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,
 De sovražnike svete cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastni-
 kam mir in pravo enovoljnost
 daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinnost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi po-
 terdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 De duše naše in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov od večniga
 pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji,

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Molitve po litanijah

v dan svetiga Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jez pa sim revež in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik! Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik per nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobriga store.

- V. Molimo za verne mertve.
 O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj,
 in večna luč naj jim sveti.
 V. Naj počivajo v miru.
 O. Amen.
 V. Molimo za svoje brate, katerih ni
 tukaj.
 O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v
 te zaupajo, moj Bog!
 V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.
 O. In vari jih iz Siona.
 V. Gospod! usliši mojo molitev;
 O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže. Usliši, te prosimo, o **Bog!** našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo s svojim odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o **Gospod!** svojo neizrečeno milost, de

nas od vsih grehov odvežeš, in od šrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika **I.**, našiga papeža, in vodi ga po potu večniga zveličanja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti

bomo s čistim telesam služili, in z očiščenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim **Duham** naše djanje, in spremeljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsigamogočni, večni **Bog!** ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. **Po Gospodu**

našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim,
kteri s teboj živi in kraljuje v edi-
nosti svetiga Duha Bog vekomaj.
Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj
nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji
počivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah per popoldanji službi Božji
ob nedeljah in praznikih, kteri niso
matere Božje.

K svetimu rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečud-
nim zakramentu spomin svojiga ter-

pljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. **K**teri živiš in kraljuješ z **Bogam Očetam** v edinosti svetiga **Duha Bog** vekomaj. **Amen.**

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni, večni **Bog!** nebeški **Oče!** poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. **U**smili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni **Sin,** naš **Gospod** in **Zveličar Jezus Kristus,** voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa pretil. **Po tem Gospodu Jezusu** odverni, milostljivi **Oče!** zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobri službi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo pomoč, s ktero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočin.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to

napeljevale, kar zamore k tvoji Božji časti, ki našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Užgi v nas oginj svoje jubezni! Daj nam goreče želje po

vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otroci, v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. (petkrat.)

Molitev sv. Bernarda.

(Memorare.)

Spomni se, predobrotljiva in premilostljiva Devica Marija, Mati milosti in vse tolažbe, de od vekomaj se še ni slišalo, de bi bila koga, kateri je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči iskal in tvojim prošnjam se priporočeval, ti zapustila. Toraj s tacim zaupanjem poterjen k tebi, Devica devic, kraljica nebes in Gospa angelov, pribežim, k tebi, zvezda morja, pritečem, pred teboj ubog, zdihajoč in trepetaje stojim: nikar, o Kraljica vsiga svetá, nikar, Mati večniga Sinú, nikar ne zaničuj moje prošnje, ampak poslušaj me milostivo in usliši me uboziga, ki iz te doline solz k tebi kličem; usliši me zdaj in posebno ob uri moje smerti. O dobrotljiva, o sladka Devica Marija! —

SVETE PESMI.

I. Pesem per sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog! dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti
 (O človek, pomni to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teléta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glori ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,

Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš',
 Bod' hvala syetim' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangeliam.

1.

Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večin,
 Per Bogu ni laži,
 O srečin, trikrat srečin,
 Katér' se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas.
 Daj nam po tem veselje
 Seboj na večni čas.

H Kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,

Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To božje detice,
 Devištva ni zgubila,
 Ne pred, tud' potlej ne.
 Naš greh je njega umoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal On tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raju zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud' občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en' telo.
 Tud' grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj sončni sej;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo , kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj ,
 Zapijmo skupej zbrani :
 Svet , svet na vekomaj !
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč ;
 Nevercam , Bog ! pojemlji ,
 O vzem' jim uma noč !

2.

De sveto luč , katére
 Dozdaj ne vidijo ,
 Spoznajo , udje vere
 Z nam' tvoje bodejo :
 De čast mu skup pojemo ,
 K' nebo ga da med nas ,
 Hrup mu vesel ženemo ,
 Z angelci vsi v en glas !

Po povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga ,
 Oko ga ne razloči ,
 Pa vera znat' ga da ,
 Zdaj tukaj brez pogleda ,
 O Bog ! te vidimo .
 Zadosti je beseda ,
 De tebe vidimo .

2.

Na lesu nekdam križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previša,
 Je človek tud' se skril.
 Ta tar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morjé milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Nam enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz.

K zavšivanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud' vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečin, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,

Katero nam odvzame
 Tol'k grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduči,
 (Ljubèzni neizmera!)
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodemo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Katermu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo;
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje té kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba;
 De bodemo s taistim
 Na pot se vzdignili,
 In sercam pa iz čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite misa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angelci.
 Dopade naj mu djanje,
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' to darovanje,
 Nam dolžna, čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

II. Pesem per sveti maši.*Kirie.*

1.

Pred stolam tvoje milosti,
 Tvoj verni ljud kleči;
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tem, kater želé
 V solzah oprat lastne dolgé.

Odpusti Oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol' poglej.
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabost' svojih otrok
 Ti velki Gospodar.
 Za spravo zdej darujemo;
 Tvojiga Sinu zročujemo;
 O Bog, skoz Njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomaj
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.

V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet' evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vsih kristjanov um;
 Modrost nas sama víža,
 Resnica nas uci:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod pred tabo z trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjam
 Na tebe praviga Boga,
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha.
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškim cvetju je svetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz gol ljubezni,
 Ljudi nas spravil, Bog! s Tebo,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnim Tebi zdaj sedi:

De nas bo enkrat vse prevagal
Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
De bo do konca vedno žnjo.
De kdor se k njem' v solzah perbliža,
Od grehov spet očišen bo:
Zopet de enkrat bomo vstali,
Vsih svetih družbo sprosi nam,
De bomo skupaj vživali
Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
Gospod, leté dari,
Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
In s sercam kvišk puhti.
Čist kruh je ino vino
Za grehe naše dar,
K' tvojiga Sina spomino
Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog! leto darvanje,
Dobrotljiv Oče naš,
Omeči to zdihvanje,
De nam spet gnado daš.
Le smert in kri presveta
Tvojiga ljubga Sinu
Nam da trošt, de bo vzeta
Ta prošnja gor v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postavmo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgol ljubezni darovan:
 Za nas persojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj.
 On per Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli, vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus, omeči,
 De se ta Tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjeme,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vredin, (dvakrat.)
 Deb' tebe dans zavžil,
 Al reci, de bom vredin (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj, ženin naš presveti, (dvakrat.)
 De gnado zadobim.

Per koncu svete maše.

Ta ofer smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje z naših vez.
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Pred pridigo.

U Jezus, duša moja
 Je žejna slišat' te,
 Ker le beseda tvoja
 Resnica večna je;
 Oznani nam povelje
 Življenja večniga,
 Besedo, k' nam veselje,
 Neskončno srečo da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Duš naših razsvetli,
 In pameti slepôto
 Z resnico razjasni.
 Slep človek sam od sebe
 Ne vé, kaj je hudo,
 In dobriga brez tebe
 Spoznal nikol' ne bo.

Beseda tvoja kaže
 V nebesa pravo pot;
 Če naša pamet laže,
 Nas ona varje zmot.
 Le ona da spoznanje,
 De vidimo svetost,
 Odverne grešno djanje,
 Podpira nam slabost.

Oh, ojstra je, boleča,
 In dušo v živo skli,
 Ognjena je, goreča,
 Pa vender tud hladi;
 Poterdi vero našo,
 Oživljaj jo povsod;
 Daj vselej nam to pašo,
 Te prosimo, Gospod!

Je grešnik marskateri
 V nesrečo sam goljfan,
 Miru ne iše v veri,
 Tiči v pregreh' zaspan:
 Ti k duši greš zaspani,
 Ter grešnika zbudiš,
 Mu praviš: grešnik vstani,
 De večno ne zaspíš!

O de b' beseda tvoja
 Ne vtihnila nikdar.
 O daj, de duša moja
 Prejema ta tvoj dar;

Daj v križih, daj v skušnjavah,
 V skerbeh nam, Bog, ga daj,
 Nas veseli v težavah,
 Nas pelje v sveti raj.

Oznanjenje Marije Device.

Bod', Maria, počesena!
 Pravi angel k nji poslan,
 Z milostjo si obdarjena
 Dansi, ta tvoj velki dan!
 Milost Božja je zvolila
 Tebe izmed vsih stvari;
 Dvico te je posvetila,
 Med ženami take ni.

Kaj se boš, Marija, bala?
 Bog za tvojo čistost ve;
 Sina bodeš svetu dala,
 Jezus bo njegovo ime.
 Velik bo po celim svetu,
 Božji Sin se bo imenval;
 In po Davidu očetu
 Vekomaj bo kraljeval.

Kak se to zgoditi hoče?
 Mi, Marija, govoriš!
 Al pri Bog' je vse mogoče,
 Tud če dvica bit' želiš.

Lej, Marija, svojo teto,
 Dolgo ni bila vslišana,
 Le poglej Elizabeto,
 S sinam je požegnana.

Slišala je to povelje,
 Ostermelo je serce;
 Pa storit' ji je veselje,
 Kar Gospod ji zapové.
 Lej, Gospodova sim dekla,
 Kar želi, zgodi se naj!
 Je Devica čista rekla;
 Angel se poverne v raj.

Lej, Devica je spočela,
 Ohranila dviški cvet;
 Mater' božje čast prejela,
 In osrečila ves svet.
 Božje čuda zdaj molimo,
 Božjo skrivno premodrost,
 Njega milost zahvalimo,
 Predobroto in svetost.

Adventna.

(Iz nemškiga.)

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!

Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V greh in v tami ječali;
 Bog je bil zemljó preklel,
 Greh nebo človeku vzal.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tolko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 Dvico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je serce,
 Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,

De preide grehov noč,
In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
Svet apostel nas uči.
Ne nečisto, ne požrešno,
Nevošljivost naj beži;
Naj se vsak pred njim poniža,
Kterga prihod se nam bliža,
De bo s čistim srcam vsak
Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
De se spolni, kar želim,
O pernesi moč od zgorej,
De se čisto spokorim,
Ti pernesi mir nebeški,
De ga vživa duh človeški;
Daj, de pridem sodnji dan
Med ovce, na desno stran.

Sveti večer.

Poglejte, čudo se godi!
Kaj more nek' to biti?
Nebeški dan o polnoči!
To mora kaj pom'niti;
Lej angela pred nami stat'!
Luč svetla ga obsega,

Od groze moram trepetat',
Povejte, kaj bo 'z tega?

Tako pastirji govore,
Pa angel se oglasi:
Veselje oznanujem le,
O srečni, srečni časi!
Zveličar se nocoj rodi,
Ni treba nič se bati,
Je vbožin, v jaslicah leži,
Lahko ga je poznati.

Zaslišijo nebeških trum,
Častit' Boga na nebi,
Vesele mu ženejo šum,
De svet otme v potrebi.
Njih petja glas razlega se
Veselo po širjavah:
Mir vam, ki dobre volje ste,
Bogu čast po višavah.

Pastirji se razvesele,
Ko slišijo to novico,
Do Betlehema hrepene,
Spoznat' žele resnico.
Pogledat' pojdmu, pravijo,
Kar angeli so rekli;
Teko in se ne vstavijo,
De k jaslim so pritekli.

Tam Dete vgladajo lepo,
De ni se moč nagledat',

Tak ljubo in tak sveto!
 Žele mu dopovedat',
 De ljubijo ga iz serca,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, katere da,
 De bodo spolnovali.

Tud mi zdaj k jaslicam pojdemo,
 In bodmo ga veseli,
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 De smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod', Zveličar moj!
 Vsak reci sam per sebi,
 De si prišel do nas nocoj,
 De b' večno bli per tebi.

Postna.

I.

Tam na vertu oljske gore
 Izveličar naš kleči,
 Smertna žalost ga premore,
 Oh, kervavi pot potí.
 In le hujši so težave,
 Vidi strašno Golgato;
 Le učencov trudne glave,
 V terdnim spanj' počivajo.

2.

Že sovražni trop prihruje,
 Iškarjot ga sam peljá.
 Jezusa hinave kušuje
 In sovražnikam izdá.
 „Kaj vi išete“ — jim reče.
 Straha vsi popadajo;
 On se jim pa branit' neče:
 Rabeljni ga zvežejo.

3.

Iz ljubezni do Očeta,
 In do grešnih nas ljudi,
 Za dolgove vsiga sveta
 Božje Jagnje v smert hiti,
 Togoté se trinogavci
 Krotki Jezus le molči.
 Ljudstvo šuntajo hinavci:
 Križaj, kvižaj ga! kriči.

4.

Nejeverniki na sodniši
 Ga nedolžniga spozná,
 Judovstvo pa na dvoriši
 Se vtolažiti ne dá.
 „Jez ne najdem — Ponci vpije,
 „De bi smerti vreden bil.“
 Naj nad nas pa se razlije,
 Kliče ljudstvo, Njega kri!

II.

O, vi vsi, k' greste po poti!

Jezus z križa govori:

Tu stojte men' nasproti,

In povzdignite oči;

Glejte, moje so želje,

De si vtisnite v serce:

Je bolečina kdaj grozna tako,

Kakoršne so moje,

K' jih za grehe tvoje,

Grešnik, voljno terpim,

Za te visim?

Jezus ljubeznivi!

Mi smo zaničljivi;

Lej, sej spoznamo vsi dobro svoj greh.

Zdaj močno nad njim žalujemo,

K tvoji milosti zdihujemo:

Milost! milost! Zveličar naš!

'Z paradiza smo b'li djani,

Eve greh nas je prodal,

Z materjo na ptuje zgnani;

Kam bi se bil človek djal?

Ti pa, naš Gospod in Bog!

Nas odrešit iz nadlog

Le iz dobrote si prišel na svet;

Gôrel od ljubezni,

De bi nam bolezn

Duše ozdravil bil,

Kelih si pil

Težkiga življenja

Britkiga terpljenja;

Mi pa le z graham še žalimo te!

Zdaj močno i. t. d.

Po večerji je postavil
 Svoje smerti nam spomin,
 Našim dušam jed pripravil,
 Ljubeznivi božji Sin!
 Tri prijatle s sabo vzal,
 Trepetati ves začel:
 Oh, moja duša je žalostna vsa;
 Tukaj ostanite
 In z menoj molite
 Milo učencam djal,
 Proč se podal.
 Take imaš britkosti
 Za svetá slabosti!
 Mi pa le z greham še žalimo te!
 Zdaj močno i. t. d.

Oče! ako ni mogoče,
 Tolk' terpljenja mi odvzet',
 Molil si, tud' Sin t'ga noče
 Sej sim sam prišel terpet.
 Mora se tedaj zgodit',
 Mora svet odrešen bit';
 Moč ti prinese zdaj angel z nebes.
 Smertne se težave,
 Kapljice kervave
 Teb' po obraz' teko,
 Groza je to!
 Naša hudobija;
 Te na tla pobija;
 Mi pa le z greham še žalimo te!
 Zdaj močno i. t. d.

Judež, tvoj učenc nezvesti

Te za dnarje je prodal,

On, k' je smel pri Tebi jesti

Te izdati se ni bal.

Zdaj so pristopili,

Vsi na té planili

Kakor volkovi, usmiljenja ni;

Terdno te zvezali,

K Anazu peljali.

Tožen voljno terpiš

Ino molčiš.

Krivih prič najeli,

De b' te križat' smeli;

Mi pa le z greham še žalimo te!

Zdaj močno i. t. d.

Ker Pilatuž vid' pravico,

In spustiti te želi,

Judje hočejo krivico,

T'ga ne stori, vse kriči:

Jezus naj življenje da,

In Baraba naj ga ima,

Tak' so kričali in gnali svoj hrup.

Zdaj si bil zmesarjen,

Tolk' stokrat udarjen;

Vidijo se kosti,

Zdravga nič ni.

Oh, za nas uboge

To ni nič, ko proge;

Mi pa le z greham še žalimo te!

Zdaj močno i. t. d.

Krono so t' na glavo djali,
 Terst podali ti v roké,
 V plajš rudeč te zavijali,
 Kakor kralja te časté.
 Tak pred ljudstvo bil peljan,
 De b' se vstrašlo tvojih ran;
 Judje pa vpijejo : križan naj bo!
 Mora se zgoditi,
 Križan mora biti,
 Ako njega spustiš,
 Službo zgubiš.
 Zdaj te v smert obsodi,
 Tak' nedolžin bodi;
 Le zavolj greha ti moraš umret'!
 Zdaj močno i. t. d.

Zdaj si bil stепен in ranjen
 Z grešniki na križ razpet,
 De bi človek bil ohranjen,
 De bi bil odrešen svet.
 Tega ne pozab' tačas.
 Kadar prideš sodit nas
 Zavoljo grehov, katere stormo.
 Oh, naj bodo zmiti
 V tvoj' kervi preliti!
 Grešniki pros'mo zdaj,
 Milost nam daj!
 Serčno si nas ljubil,
 Paradiž obljubil,
 Če obžalujemo serčno svoj greh.
 Zdaj močno i. t. d.

III.

(Iz nemškiga.)

Daj mi, Jezus, de žalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.
 Jezus! daj, de tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
 Pred Očetam trikrat molil,
 Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te zvezali in peljali,
 Uklenili ti roke,
 Ktere celi svet deržé.
 Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj i. t. d.

Ternje bôde čelo tvoje,
 Za velike grehe moje,
 Tebi, Jezus, Kralj sveta!
 Žeslo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli!
 Oh, za nas si tolk' terpel!
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Žalostna Mati božja.

(Iz latinskiga.)

Žalostna je mati stala,
 Se pod križem mil' jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.

V žalost je serce vtopljeno,
 Vse pobito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta Mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostna stoji jokaje,
 Zdiha, gleda trepetaje,
 Kaj nje Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo vgloda biti
 U britkosti, ko je ta?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to Mater premisljuje,
 Ki terpeti tol'ko ima?

Grehe ljudstva na-se vzeti,
 Vidi Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.
 Gleda svojga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave!
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar.
 Sturi mi serce se vneti,
 In za Jezusa goreti,
 De mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati! to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim,
 Vtisni mi jih v serce.
 Naj te rane tvojga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tud mene v živo sklé.

Daj, de s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim;
 Poleg križa de prebivam,
 In s teboj solze prelivam,
 'Z celiga serca želim.

O devic vsih devica,
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, de jokam se s teboj;
 Smert de Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves unamem,
 Kristusu de bom udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati, v nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvojga Sina križ me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj,

Ko bo smert telo zadela,
 Daj, de bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Velikonočna.

(Iz nemškiga.)

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno Jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smert nima svojga zêla več.
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja!

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete,
 Častito jih pelja sebo
 V zaperto z greham pred nebo!
 Aleluja!

O, kak se svetjo rane
 Nevsmiljeno mu dane!
 Veselje angelsko verši,
 De smert je mertva, nas uči.
 Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera :
 Zveličar je od smerti vstal ;
 Tud nas ne bode grob končal.
 Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angel kmal' zatrobi ;
 Telo tud potlej popeljá
 Zveličar v raj, in smert nehá.
 Aleluja!

Dopolnit naše želje
 Perpraviti nam veselje
 Greš ti, Zveličar, pred menoj !
 Prišel bom, upam, tud za t'boj
 Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Očetu ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš.
 Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.
 Aleluja!

Aleluja! Aleluja!
 Aleluja! Aleluja!
 Po tvoje, Jezus, bratam brat,
 Daj tudi nam od smerti vstat'.
 Aleluja.

Križev teden.

(Iz nemškiga.)

Bog, kter' grešnike štrafuješ,
 In pravične zveseljuješ,
 V nebu ti nad nam' živiš,
 Žugaš, tepeš in krotiš.
 Sliši nas, stvari uboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan.

Slednji dan nas iz dobrote
 Preskerbiš lahko sirote;
 Si mogočin Gospodar,
 In skerbiš za vsako stvar.
 Sliši nas, i. t. d.

Ti daješ stvarjem živeti,
 De gre dež, in solnce sveti,
 De polje lepo cvete,
 Žito upanje daje.
 Sliši nas, i. t. d.

Če živali nam škodljive
 Pridejo na vert, na njive,
 Tvoja volja je tako,
 Služimo si z greham to.
 Sliši nas, i. t. d.

Če od neba le dežuje,
 De nam živež potonuje,

Pride to iz tvojih rok,
Zavolj spačenih otrok.
Sliši nas, i. t. d.

Če poleti za vročino
Vzame toča nam poljnino,
De zelen'ga vidit' ni,
Smo pregrešili sami.
Sliši nas, i. t. d.

Če gromi, se križem bliska,
De se vsak ostrašen stiska,
Grešnik tvojo moč spozna,
V svojih grehah trepeta.
Sliši nas, i. t. d.

Svojo moč prav pokazati
Hotel si Egiptu dati
Rodovitnost sedem let,
Ino sedem lakot spet.
Sliši nas, i. t. d.

Izraelce si posvaril,
Z dolgo sušo jih udaril,
Ko je Ahab kralj njih bil,
Dež tri leta ni rosil.
Sliši nas, i. t. d.

Je nebo zaperto bilo,
Polje ni dežja dobilo,
Izrael je malikval,
Ti pa, Bog! ga obiskal.
Sliši nas, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakoti ubranil,
 K' je zatirala strašno
 Celo Judovsko zemljo.
 Sliši nas, i. t. d.

Ker se ljudstvo spreoberne,
 Šibe tvoje si odverne,
 Ko Elija pros' za nje,
 Kmalo dost dežja dobé.
 Sliši nas, i. t. d.

O Bog, tudi nas se usmili!
 Ki smo te močno žalili,
 Kadar bodeš tepel nas,
 Vsliši prošnje tisti čas.
 Sliši nas, i. t. d.

Tebi v voljo se čmo zdati,
 Svoje polje obdelvati,
 Ti odpri roko, Gospod!
 In napolni nas dobrot.
 Sliši nas, i. t. d.

Sliši nas, stvari uboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan.
 Sliši nas, i. t. d.

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! apostelnam dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 De čuda božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo,
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.
 Prid', sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O, vòdi nas do večnosti;
 Perpelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto rešnje Telo.

(Iz latinskiga.)

Praznika svetiga

Dans veselimo se,
Prav iz unetiga
Serca naj hvala gre.

Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo

Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo,
Kako je božji Sin
Svoje prijatle zbral,
Jagnje jim jesti dal,
S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo

Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnje Telo prejet'.
Jesti jim ga daje,
Pa razdeli se ne;
Vsak posebej celga prejme.

Kadar prejamejo

Slabi njega Telo,
Se ga navzamejo,
Moč jim je prava to,

Kelih jim tud zroči,
 Da jim ga in veli:
 Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak je postavljeno
 Njega Telo u dar,
 Dušam perpravljeno,
 De ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé,
 De od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškiga
 Kruha naš duh živi,
 'Z kruha človeškiga
 Se nam prav Bog sturi.
 Čudi se, o kristjan,
 Jezus je vsim jed dan,
 Bod' si revin in zaničvan.

Dansi te prosimo,
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Vari nas vsih nadlog;
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj.

Pred sv. rešnjim Telesam.

(Iz nemškiga.)

Pridi molit, o kristjan,
Od ljubezni svete vžgan,
Kjer je Jezus v Zakramentu,
Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči;
Jezusa Telo in Kri;
Duša, ktera Njega vživa,
Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
V nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, Tebi zvestim
Varh in učenik.

Posvečuj nas Ti zares,
Čudapolni kruh z nebes!
Ti otmi nas vsih nevarnost,
Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov zbriši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen
Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
Vzemi dušo Ti v nebo,
De se bomo veselili
Vekomaj s Tebó.

Sveto Serce Jezusovo.

(Iz nemškiga.)

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškiga sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo serce
 Od vsih nas vedno bo.

Že préd nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj prosimo ga.
 Spoznano, i. t. d.

Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno Serce;
 Spokorno in razterto
 Tud milost upat' smé.
 Spoznano, i. t. d.

V serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to serce zakleniti
 Se hočmo zadnji čas,

K' bo hotel Jezus priti
 Še v Zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas serca tvojga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano, i. t. d.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časte,
 Vsi pravični te slave.

Češen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kolka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je bla duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, per nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stur',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, de sturmo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

Spokorna.

♥ ečno srečno je življenje,
 Če je greha zadolženje
 Ljubi Oče ti odvzel,
 Te otroka spet sprejel.
 Greha rane nam zaceli,
 Milost, o Gospod, dodeli;
 Milost prosi za dolge
 V grehah žalostno serce.

Oh, pogosto res sim padal,
 Vedno greh na greh nakladal;
 Grehov več ko las imam,
 Oh, grešil sim, sam spoznam.
 Greha rane i. t. d.

Žalost, groza me obhaja;
 Strah po udih me sprehaja;
 Mir je zginil iz serca,
 Greh veselja več ne da.
 Greha rane i. t. d.

Zginila tolažba moja,
 Ki jo da ljubezen tvoja,
 Ker sim se brez vsga strahu
 Tvojga imenoval Sinu.
 Greha rane i. t. d.

Al me hočeš tud zavreči,
 Če v ljubezni zdaj goreči
 Teb' moj duh obljubo stri,
 In se greha spokori?
 Greha rane i. t. d.

Ne pravičniga ozdravit,
 Le zgubljenja k seb' pripravit,
 Serčno najdenga objet
 Si prišel z nebes na svet.
 Greha rane i. t. d.

Magdaleno pred nogami
 Vidiš zdihovat' s solzami,
 Vidiš jokati tam na tleh,
 Odpustiš ji velik greh.
 Greha rane i. t. d.

Če jez serčno zdaj žalujem,
 Angelce razveseljujem,

Me v prijatla spet sprejmo,
 Če imam solzno oko.
 Greha rane i. t. d.

Strit' pokoro sim odlašal;
 Ti pa, Oče, si zanašal;
 Tvoji jezi de vbežim,
 Se poboljšat' prec želim.
 Greha rane i. t. d.

Dans je dan spoznati zmoto,
 Dans me vabiš grešno sroto;
 Dans tud kliče revna stvar,
 Ne zaverzi je nikar!
 Greha rane nam zaceli,
 Milost, o Gospod, dodeli;
 Milost prosi za dolge
 V grehlih žalostno serce.

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, terdno upam,
 Serčno ljubiti te želim.
 Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,
 Zmotam pa serce zapreti;
 Sej iz rok ljubezni tvoje,
 Je prišlo življenje moje.
 Vero, upanje povikšaj,
 De v ljubezni ves gorim.

Živo verjem i. t. d.
 Če-tud cel svet v zmote zajde,
 V tebi se resnica najde;
 Teb' ni skrit'ga, Bog presveti,
 Brez skerbi ti smem verjeti.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tri peršone so v skrivnosti,
 Le en Bog v svoj' svetosti,
 V bistvu so moči enake,
 Čudne dela so od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebe, Oče, na višavah
 Bom zaupal v težavah;
 Tvoja roka me podpera,
 Če me svet, pekel zatera.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me varje v pogubljenje,
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podperaj,
 Strah v sercu mi zateraj;
 De se vterjen ne preganem
 Živ ud Jezusov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, se veseliti,
 Tebe vekomaj častiti,
 V dobrih delih hočem rasti,
 Tebi v vsih rečeh dopasti.
 Veru, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tebi hočem zvest ostati,
 Svet naj žuga me končati,
 Le do tebe čem hiteti,
 In z veselim srcem peti:
 Ljubi Oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubiti hrepenim.

Živo verjem, i. t. d.
 Kadar ura mi odbije,
 In me tamni grob zakrije,
 Ko trohljivost ž'vot razdere,
 Naj se v mojim srcu bere:
 Ljubi Oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubiti hrepenim.

Poslednji dan.

Strašin dan bo dan plačila,
 Zemlja se bo v prah zdrobila,
 Priča David in Sibila.

Grozin strah bo svet obdajal,
 Kadar bo sodnik prihajal,
 K ojštri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela,
K božjimu Sodniku h'tela.

Bukve bodo pernešene,
Dela bodeš bral sturjene,
Dobre vse in nepoštene.

Bo Sodnik tedaj se vsedil,
Vse, karkol je kdo naredil,
Celi svet bo tiskrat zvedil.

Revež, kam se čem podati,
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili!
De so zame te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili.

Trudin hotel si hoditi,
Zame svojo kri preлити;
Daj k zveličanju to biti.

Daj te imeti Pomočnika,
Naših duš Odrešenika,
Preden vidmo te Sodnika.

De sim kriv, to sam pričujem,
 Sam pred sabo se sramujem,
 Pa zanesi, Bog, zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
 Tolovaja si zveselil,
 Meni upanje dodelil.

Nisim vredin odpušanja;
 Vender, Bog pomilovanja!
 Vari v oginj me jokanja.

Med ovcé me den' ovčico,
 Reši zmed kozlov srotico,
 In pokliči na desnico.

Ko zaveržene preklete
 Pahnil v oginj boš ujete,
 Deni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
 Dušo glej pobito, revno;
 Skerbi zame stvar nekrevno.

Dan jokanja, polin straha,
 Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
 Milost tvoja, Bog, omije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
 Večni pokoj, večni mir.

Pesmi v čast Marije.

Češena si Marija.

Ko v jasnim pasu primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se čuje milo že zvonjenje,
 Marii čast in počešenje;
 In z zlato zoro vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnčice,
 Vzdiguje se, na poldne gre,
 Se čuje zopet nam zvonjenje;
 Marii čast in počešenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija ti!“

In kadar solnčice ljubó
 Nam za goró žari slovó,
 Se glasno čuje še zvonjenje,
 Marii čast in počešenje; —
 V večernim hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do krajev dni,
 Naj vedno čuje se zvonjenje,
 Marii čast in počešenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

Počesenje Marii Devici. I.

O devica, bod' češena!
 Ti kraljica vsih nebes;
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila vsa.
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz.
 Vsa lepota svet'ga raja.
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušáš — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!

Vsi častite, vsi hvalite
 Mater božjo, čisto stvar:
 Nje svetosti, visokosti
 Ne presežete nikdar.

Torej pojmo, ne obstojmo,
 Povzdignimo slednji čas
 Čast Marije, de razlije
 Svojo milost zdej čez nas!

II.

Češena, kraljica!
 Češena mi bod';
 O čista Devica!
 Češena mi bod'.
 Ki tebi, Marija!
 Na goro hitim,
 Per tebi, Marija!
 Jest biti želim.

Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derži!
 O D'vica preblaga!
 Oh! greh me teži,
 Češena kraljica i. t. d.

Sim daleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe me strup!
 Češena kraljica i. t. d.

Kak' hočem ostati
 Brez tvoje moči?
 Usmil' se, o Mati!
 Ker greh me teži!
 Češena kraljica i. t. d.

Pomagaj, Marija!
 O, prosi za mé!
 Pomagaj, Marija!
 De pridem do te!
 Češena kraljica i t. d.

Vse upanje svoje
 Postavim na té,
 Le Dete ti svoje
 Poprosi za me!
 Češena kraljica i. t. d.

Kaj ne, o Devica!
 De upati znam;
 De tebe, kraljica!
 Za mater imam.
 Češena kraljica i. t. d.

Saj ti si, Devica!
 Preljuba usa,
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdam si bla.
 Zatorej, Marija!
 Češena mi bod'!
 Na veke Marija!
 Češena mi bod'!

Slava Marii.

Tebe, Marija! želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar;
 Sklenil sim zvesto te vselej ljubiti,
 O, ne zaverzi darilca nikdar.

Zgornji veršiček je limbarček beli,
 Čistiga serca podoba naj bo!
 Čistost darujem na duši ti celi,
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S sercam ponižnim, kot ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati te!
 Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak' svitlo naproti miglja,
 Tako zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, o Mati! iz moj'ga serca!

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si;
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo ti večno iz cele moči!
 V sreči, nesreči in britki težavi
 Tebe, o Mati, bom zmiraj častil;
 Upam pa tudi, de v rajski blišavi
 S tabo tam gori se bom veselil!

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih je oblakov se;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši kakor zvezde vse.

Clo stvarjenja kras nar večí
 Nje lepoti ni enak,
 Solnce žar svetlo goreči,
 Je prot' Nji le temen mrak.

Glej, Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja.
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v krasu rajskim se ;
 Bolj kot zlato solnce čista,
 Lepši kakor zvezde vse.

Solnce nekdam ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo ;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se nični vse bo to ;
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog ;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal :

Ti, Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v Večnimu spočeta
 Čista vsa brez madeža. —
 Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi,
 Je oblake gor pripel:

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Ko besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsot:
 Takrat ti pri Njem si bila,
 Z njim ravnala si že vse
 V Njem se vedno veselila
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad-te obilno zlil,
 Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz tebe je priknil:
 Torej vse te srečno števa,
 O velika ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih svetá.

Ljubezen do Marije. I.

Veš, o Marija;
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri tebi
 Hotel bi stati;
 Ljubljena Mati,
 Zverzi me ne!

Kaj pa ti hočeš,
 Moja Kraljica,
 Sladka Devica!
 De ti podam?
 Druziga nimam
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad ti ga dam.

Pa ti, Kraljica,
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudimu vbrani,
 Reši ga ti!

II.

Visto gospo in devico jest ljubim,
 Ktere serce je v ljubezni goreče,
 Ljubi vse duše po nji hrepeneče,
 Desi nevredne; jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona kraljica,
 Vender se milostljiva približuje
 Vsakimu, kateri v ljubezni zdihuje,
 Njeno nebeško lepoto časti.

Ta tako lepa in čista devica,
 Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
 Zvolil si mater in hčer in nevesto,
 Ta mi je vnela in vzela serce.

O, de bi mogel jest kdaj doživeti,
 De bi Marijo vse serca ljubile;
 Slišal, de bi vse trume častile
 Sveto in sladko Marije imé!

De bi se pela po zemlje pokrajnah
 Razlegajoč se vsih sere harmonija:
 Živi! oj živi Devica Marija!
 Živi tud' Jezus, k' jo ljubi tako!

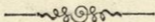
Čast Marije.

O Marija! lepši cvet,
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga zmed vsih si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jezusam stojiš,
 Grešnikam pomoč deliš.

Sveta mati vsih dobrot!
 Spomni se nas revnih srot.
 V sercu maternim nas nôsi,
 In pred Bogam za nas prosi;
 On z veseljem vse stori,
 Kar ga prosiš, Mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
 De poboljšamo se zdaj;
 Prosi božjiga sodnika,
 Njega milost je velika,
 De nam on odpustil bo,
 Storil milostno sodbo.

Grešnik! grehe objokuj,
 Vredno zanje zadostuj;
 Če se bomo spokorili,
 Ino Jezusa ljubili,
 Bo Marija zadnji čas
 Milost sklicala čez nas.

PRISTAVEK.

Prava vera.

„Brez vere ni mogoče Bogu dopasti.“ Hebr. 11.

„En Gospod, en Bog, en kerst, en Bog in Oče vsih!“ (Efež. 4.) zakaj nobeno drugo ime pod nebam ni dano ljudem, v katerim bi mogli zveličani biti, (Djanje apost. 4, 12.) kakor ime Jezus. Kakor je pa le en sam Jezus Kristus, tako je tudi ena sama prava keršanska cerkev, ktere vidna vikši glava je rimski papež, ki je naslednik svetiga Petra in namestnik Kristusov na zemlji. Tej cerkvi je Kristus obljubil, per nji ostati do konca sveta (Mat. 28, 20.), tej cerkvi je Kristus svetiga Duha obljubil, de jo uči „vso resnico.“ (Jan. 16, 13.) Ona je tedaj steber in terdnjava vse

resnice (2. Tim. 3, 15.) in sveti Krizostom pravi, de bo poprej oginj solnca ugasnil, kakor bo rimska katoljška cerkev od prave vere odstopila.

Veseli se tedaj, o katoljčan! de si ud prave, edino zveličavne cerkve, in reci večkrat s sveto Terezijo: **O**trok katoljške cerkve sim! — Vervaj terdno in nedvomljivo, kar katoljška cerkev zapoveduje verovati, naj bo v svetim pismu zapisano ali ne. Zakaj veliko reči apostelni niso zapisali, ker so jih samo z ustmi učili. Vervaj to vse, ne, ker to tvoja pamet zapopade, (zakaj kako malo božjih skrivnost zapopade slabi človek!) temuč zato, ker te uči katoljška cerkev, ktero sveti Duh vodi, de se ne more zmotiti. Ne premišljuj z ošabno vedoželjnostjo naukov svete vere; zakaj kdor veličastvo zapopasti hoče, pod njim omaga. (Pregov. 25, 17.) **Z** neverniki, s posvetnimi modrijani, z zaničevavci vere, ali s takimi, ki so

druge vere, se preveč ne pečaj, tudi taci bukev ne beri, ktere zoper katoljško vero uče. Hodi rajši h katoljškim duhovnam, in daj se jim podučiti — v šoli — v pridigah in keršanskih naukih — v spovednici. Zamo-rejo ti tudi lepih bukev nasvetovati, de jih bereš. Tudi se ne sramuj, včasi katekizem ponavljati, zakaj več dobriga in lepiga je v njem, kakor v sto posvetnih bukvah.

Greh je iz zanikernosti v naukih svete vere nevedin ostati. Gorje posebno staršem in gospodarjem, kteri, ki so sami nevedni, tudi svoje otroke in podložne v nevednosti pusté rasti! — Pa tudi ni zadosti katoljškiga nauka vediti in verovati; tudi pokazati se mora, to se pravi, očitno se mora pokazati in z deli vere, namreč s preje-manjem svetih zakramentov, z obisko-vanjem cerkve, z molitvijo in s pobož-nimi deli se mora katoljška vera na

znanje dajati. „Kakor je telo brez duše mrtvo, tako je tudi vera mrtva brez dobrih del.“ (Jak. 2, 26.)

Vsakimu človeku, kadar se pameti zave, je treba vediti in verovati, da bo zveličan:

1. De je en Bog.
2. De je Bog pravičin sodnik, kateri dobro plačuje in hudo štrafuje.
3. De so tri Božje osebe, eniga bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. De je Bog Sin, druga Božja oseba, človek postal, nas s svojo smertjo na križu odrešiti in večno zveličati.
5. De je človeška duša neumerjoča.
6. De je gnada Božja k zveličanju potrebna, in da brez gnade Božje človek nič za večno življenje zasluženja vredniga ne more storiti.

Dalje mora katoljški kristjan tudi te reči vediti, in velik greh bi bil, ko bi jih iz zanikernosti ne vedil, namreč:

1. Apostolsko vero.
2. Gospodovo molitev.
3. Deset Božjih zapoved in pet cerkvenih zapoved.
4. Sedem svetih zakramentov.

Apostolska vera se tako moli:

Verujem v Boga Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga ediniga, Gospoda našiga. Kteri je spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncjem Pilatam, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočniga. Od ondod bo prišel sodit žive in mertve.

— Verujem v svetiga Duha, sveto katoliško cerkev, gmajno svetnikov, odpušanje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Amen.

Gospodova molitev se tako moli:

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas od hudiga (od zlega). Amen.

Angelsko češenje se tako moli:

Češena si, Marija, gnade polna, Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Deset zapoved Božjih in pet cerkvenih zapoved

glej spredaj: Spraševanje vesti, kjer
jih najdeš stran 100 in 110.

Sveti zakramenti so:

1. Sveti kerst,
2. sv. birma,
3. sv. rešnje telo,
4. sv. pokora,
5. sv. poslednje olje,
6. sv. mašnikovo posvečenje,
7. sv. zakon.

De bi v veri celo nevedni ne ostali,
bi dobro bilo, ko bi starši in gospodarji
skerbili, de bi njih otroci in podložni
vsako jutro razun vere, očenaša in če-
šenasmarije, tudi deset Božjih in pet
cerkvenih zapoved in svete zakramente
glasno molili.

Postna zapoved.

Že pervima človekama v raj^vu je Bog postno zapoved dal, ker jima je zapovedal, sadú eniga drevesa ne jesti. Po storjenim grehu je bil post navadna pokora. Judje so imeli svoje postne dni; Jezus in apostelni so se postili. Pervi kristjani so se posebno o^vstro postili, pred vsimi pa tisti, kateri so se pokorili. Dan današnji je cerkev postno zapoved zlo olajšala; pa v^ender je ljudje ne spolnujejo. V marsikterih hišah pa nanjo malo ali še celo nič več ne porajtajo. Oh, ali so taki celo pozabili, de mora vse življenje kristjana pokora biti? Ali mar manj grešimo, kakor so prvi kristjani grešili? Ali smo morebiti preslabi, de bi nar manjšiga posta prestatⁱ ne mogli? Skušnja uči, de ne post, ampak nezmernost tako veliko ljudi pomori. — Jezus je mogel na križu tolikšno žejo terpeti, ti pa bi si ne hotel nič perter-

gati, kar se tvojimu gerlu perleže? O mehkužni človek! zakaj si tako močan v grehah, in tako slab v postu?

Nihče ne sme reči: To je le cerkvena zapoved; zakaj cerkev ima od Kristusa oblast, vernim več reči prepovedati ali pa zapovedati; kar tedaj zapove, stori v Božjim imenu. „Kdor vas posluša, je rekel Jezus apostelnam, mene posluša, in kdor vas zaničuje, mene zaničuje.“ In na drugim kraju govori Kristus; „Kdor cerkve ne posluša, ga imej kakor ajda in colnarja.“ Gorje tistim staršem, gorje tistim gospodarjem in gospodinjam, kateri iz nemarljivosti ali zaničevanja po ajdovsko gospodarijo, in ne pogublajo samo sebe, ampak tudi duše svojih otrok, žlahtnikov in podložnih! Gorje vsim, kateri s prelomljenjem postne zapovedi celo družim očitno pohujšanje dajo in cerkev zaničujejo! Kdor ne more cele postne zapovedi spol-

niti, kakor je postavljena, mora saj toliko storiti, kolikor zamore, in druge pobožne dela mora opravljati (molitve, dela ljubezni, milošino), ktere mu spovednik naloži. Tudi se kristjanu spodobi, vsak postni dan si kaj pritergati, in usta, ktere le po dobrih in zvoljenih jedeh mika, s tem premagovati, de je z neimenitno in manj dišečo jedjo zadovoljin. S tem telesnim postam se mora tudi dušni post združiti, namreč, hude nagnjenja in strasti se morajo zaterati, jeza, jezičnost, oči se morajo berzdati, z eno besedo, greha se je varovati.

Duhovne orožja.

Pomočki zoper greh sploh so:

1. Večkrat in dobro svojimu spovedniku grehov se spovedati in dušo s svetim obhajilam uterditi.

2. Slednji dan svojo vest sprašati in popolnoma grevengo obuditi.

3. Postopanja in hudih družin se varovati.

4. Pridigo pazljivo poslušati.

5. Duhovne bukve brati.

6. Pridno moliti in tudi podnevi Boga večkrat klicati.

7. Pričujočnosti Božje in svetiga angela varha se pridno spominovati.

9. Na štiri poslednje reči: smert, sodbo, pekel in nebesa se večkrat zmisliti.

9. Kristusovo terpljenje premišljevati, ali vsaj križaniga Zveličarja večkrat pobožno pogledati.

10. Postiti in premagovati se, oči, ušesa, jezik, roke dobro varovati.

11. Dela ljubezni in usmiljenja opravljati.

12. Skušnjavam koj v začetku zoperstati.

Posebni pomočki zoper nečistost, která se vedno bolj po zemlji razširja, so:

Zatri koj nečiste misli in želje;

zakaj te so že velik greh, če jih rado-
voljno imaš. Kadar te taka skušnjava
obide, poglej v nebo, in reci sam sebi:
Nič nečistiga ne more v nebesa priti.
Ne, ne! rajši čem umreti, kakor grešiti!
Jezus, Marija, pridita mi na pomoč! —
Vari svoje oči, de se ne ozerajo pre-
derzno in poželjivo; vari svoje ušesa,
de ne poslušajo nečistih pogovorov;
vari svoj jezik, de nič nespodobniga
ne govori; vari svoje roke, de nič
hudiga ne store! Zakaj nečisti pogledi,
pogovori, poljubki (kušljeji), dotikljeji,
objemki so že greh in kmalo v veči
grehe zapeljejo. — Ne poj dvoumnih,
nespodobnih pesem, ne beri gerdih bu-
kev, ne hodi na ples, zakaj tukaj piješ
sladki strup, ki tvojo dušo umori. —

Z osebam i družiga spola bodi mo-
driga, resnobniga in sramožljiviga za-
deržanja; zakaj Bog je per tebi,
ki vse vidi! — Beži iz priložnosti
in nevarnosti k grehu; ponoči ne

v a s u j in ne bodi nikoli sam z osebami družiga spola; koj, koj opusti njih družino; zakaj kdor nevarnost ljubi, v nevarnosti pogine. — Bodi sramožljiv sam seboj, in spomni se, de je sveti angel varh povsod per tebi; v svoji obleki bodi pošten, zakaj napuh gre pred padcam. — Premišljuj večkrat križaniga Jezusa; ali niso posebno grehi nečistosti njegoviga deviškiga telesa tako razmesarili? — Perporoči se materi Božji, nar čistejši devici; stori s privoljenjem svojiga spovednika od časa do časa obljubo čistosti; časti tudi svetiga Jožefa, svetiga Janeza evangelista in angelskiga mladenča Alojzja kakor patrona čistosti. Premišljuj večkrat čast, ktero čisti v nebesih vživajo. Pervi so pred Božjim sedežem; povsod spremljajo Jagnje Božje, kamor gre; novo pesem pojejo, ktere drugi svetniki ne znajo. — Premišljuj strašne martre, ktere nečistniki v peklu terpe. Njih oginj

ne ugasne, njih červ ne pogine! Oh, kako strašno je, zavoljo kratkiga meseniga veselja v večnim ognju terpeti! — — Pojdi na kako pokopališe! poglej grobe! Koliko trupel tam trohni, ktere so se nekadaj s sladnostjo pregrešile; zdaj so živež červov! — Ali kje so njih duše? Pred stol večniga so prišle, in kako strašna sodba jih je zadela! — De tej strašni sodbi odideš, se vojskuj z mesam in s kervjo, pokori svoje telo in živi spokorno. Zakaj mehkužnost, nezmernost in veselje sveta so pot k nečistosti. Vari se nečistosti! Nič nečistiga ne pride v nebeško kraljestvo! Nebeškiga kraljestva ne bodo gledali ne nečistniki, ne prešestovavci! Blagor njim, kteri so čistiga serca, ker bodo Boga gledali!

Prav dober in lahak pomoček se popolnoma poboljšati.

Prav dober pomoček, hudobije in hude navade zatreti in keršanske čednosti doseči, je tako imenovano posebno spraševanje vesti. Posebno spraševanje vesti se pa imenuje spraševanje čez posamezne grehe ali čez zamujenje kake čednosti. Sveti Krizostom pravi: „Prosim vsaciga vas, kateri spozna, de je eni hudobii bolj podveržen, kakor drugi, de naj si posebno pridno perzadeva, to hudobijo v svojim sercu zatreti.“ In še dalje govori: Opuštimo v tem mescu to hudobijo, v drugim drugo; tako se bomo sčasama poboljšali in kakor po Jakobovi gredi bomo v nebesa prišli. Zakaj zoper vse hudobije enpot se vojskovati, pretežko stane; po versti jih moramo premagati. Tako so že nekteri ajdovski modri možje delali. Sklenili so, postavim, vina ne

več piti. Potem so se mesnim jedem odpovedali. Dalje so si perzadjali, tudi v norčijah ne lagati. Tako so vse svoje napake premagali, in so v dobrim rastli. „Oh, govori Tomaž Kempčan, ko bi vsako leto le eno hudobijo opustili, kmalo bi bili popolni ljudje!“

Kako pa se vest posebno sprašuje? — Zjutraj, kadar vstaneš, skleni, tistiga greha se posebno varovati, ki ga večkrat storiš, in se čednosti vaditi, ki mu je nasproti. Prosi Boga gnade in pomoči zato. Ponovi tudi podnevi ta svoj sklep, in opoldne se sprašuj ob kratkim. Pomisli, kolikrat nisi svojemu sklepu zvest bil, in perzadeni si, de se število tvojih grehov od dne do dne manjša, čednost pa se naraša. Perlič (permeri) današnji dan z včeranjim, ta teden s pretečenim, in glej, če si se kaj poboljšal ali nič. Če si se kaj poboljšal, se zahvali Bogu in njegovi gnadi to perpiši; če se nisi, obžaluj svojo

mlačnost in terdno skleni se poboljšati. Naloži si tudi kako pokoro, ako bi ne bil svojiga sklepa spolnil. Poslednjič se čez vse s svojim spovednikom pogovori.

Poslednje reči.

Spomni se poslednjih reči in ne boš grešil.

Smert. — Človeku je namenjeno enkrat umreti. — Čujte! zakaj ne veste ne dneva ne ure. — Konec pride, gotovo pride! — Poravnaj svoje gospodarstvo; zakaj umerl boš!

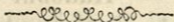
Sodba. — Po smerti je sodba. — Vsi se moramo skazati pred sodnjim sedežem Kristusovim. — Vse je zapisano! — Vse nam bo brano! Vse bo tehtano (vagano) na tehtnici večniga sodnika!

Pekel. — Hudobni bodo šli v večno terpljenje. — Večno bodo od Boga zaverženi! — večno v terpljenji, brez

nehanja, brez konca! Červ ne pogine nikoli! — Ogenj ne ugasne nikoli! — Zmiraj! večno! — Večno terpljenje! nikoli veselje! — Iz pekla ni rešenja!

Nebesa. — Oko ni vidilo, uho ni slišalo, serce človeško ni občutilo, kaj je Bog perpravil tistim, kateri ga ljubijo. — O zveličanje! o veselje brez nehanja, brez konca! — Božje obličje večno gledati! večno per Jezusu in Marii biti! večno v družbi angelov in svetnikov veselje prepevati! — Tam ni solz, ni zdihljejev, ni tarnanja (jamranja); tam ni bolečin, ni strahu, ni smerti! Zakaj noč je minula, dan se je napočil, dan, kteriga je Gospod naredil. Blagor njim, kateri bodo enkrat v njegovi luči hodili! Aleluja.

Vse v nar veči čast Jezusovo!

KAZALO.

	Stran.
Od molitve	3
Od jutranje molitve	5
Jutranja molitev	6
Vera, upanje in ljubezen	11
Djanje vere	11
Djanje upanja	12
Djanje ljubezni	13
K angelskimu češenju	14
Od preišljevanja	16
Zgled preišljevanja čez smertni greh	18
Od duhovniga branja	23
Povzdigovanje serca podnevi	25
Djanje žalosti	27
Obujenje dobriga namena	27
Spomin Božje pričujočnosti	27
Djanje vere	28
Djanje upanja	28
Djanje ljubezni	28
V terpljenji	29
V skušnjavah	29
Kadar ura bije	29
Molitev pri jedi	30
Pred jedjo	31
Po jedi	31

	Stran.
Večerne molitve	32
Molitev	34
Zahvaljenje	34
Klicanje svetiga Duha	35
Grevenga	36
Sklep	37
Prošnja in klicanje	38
Od poslušanja pridige	39
Molitev pred pridigo	41
Molitev po pridigi	42
Od svete maše	42
Molitve pri sv. maši s premišljevanjem	
Kristusoviga terpljenja	45
Sveta maša, kakor jo mašnik bere	63
Od svetiga zakramenta pokore	92
 Spraševanje vesti:	
I. Čez deset zapoved Božjih	100
II. Čez pet cerkvenih zapoved	110
III. Čez razne grehe	113
 Molitve per spovedi.	
Prošnja za razsvitljenje	115
Obujenje grevence	116
Terdan sklep in darovanje	119
Molitev pred spovedjo	121
Pobožne premišljevanja pred spo- vedjo	123
Molitev po spovedi	125
Od odpustka	128
Molitev za odpustke	131
Od svetiga obhajila	134

Obhajilne molitve:

Pred svetim obhajilam	137
Po svetim obhajilu	145
Od presvete Trojice	151
Molitev k presveti Trojici	152
Od angelskiga roženkranca	154
Molitev pred roženkrancam	155
Molitev po roženkrancu	156
Ponovljenje kerstne obljuje	157
Od presvetiga rešnjiga Telesa	160
Molitev pred svetim rešnjim Telesam	161
Molitev k Božjemu sercu Jezusovimu	165
Kristusovo terpljenje	167
Sveti križev pot	169
Sklep sv. križeviga pota	184
Pesem pri sv. križevim potu	184
Molitev v spomin Kristusove smertne britkosti ob četrtekah	188
Molitev v spomin Kristusove smerti ob petkih	190

Gospodovi prazniki in sveti časi:

Advent	191
Molitev	192
Kvaterni dnevi	193
Molitev	193
Božič	195
Molitev	196
Poslednji dan leta	197
Molitev	197

Novoletni dan in praznik Kristusoviga obre- zovanja	198
Molitev	198
Razglašenje Gospodovo ali praznik svetih treh kraljev	199
Molitev	199
Praznik presvetiga imena Jezusa	200
Molitev	201
Sveti postni čas	202
Molitev na pepelnico	202
Molitev v veliki četertik	203
Molitev v veliki petek	204
Molitev pred božjim grobam	205
Velikonočni praznik	206
Molitev	207
Križev teden	208
Molitev	208
Kristusov vnebohod	209
Molitev	209
Binkoštni praznik	211
Molitev	212
Praznik presvete Trojice (glej: „O d pre- svete Trojice“ stran 151.)	213
Praznik presvetiga rešnjiga Telesa	214
Molitev (glej stran 160)	
Cerkveno žegnanje	215
Molitev	215
Češenje presvete Device in matere Božje Marije	217
Molitev v čast čistiga spočetja	218
„ v čast sedem žalost Marije	219
„ v čast sladkiga serca Marije	223
Molitev za varstvo Marije	225

	Stran.
Mariin roženkranc	226
Molitev ob praznikih Marije	229
Češenje svetih angelov	231
Molitev k svetimu angelu varhu	233
Molitev k svetimu arhangelu Mihaelu	234
Češenje svetnikov	235
Molitev v čast svetiga Jožefa	236
V dan svetiga Marka	237
Molitev v čast sv. Janeza Nep.	238
" v čast sv. Alojzja Goncaga	238
" " sv. Janeza Kerstnika	240
" " ss. apostelnov Petra in Pavla	240
" " svete Ane	241
" " svetiga Leopolda	242
" " " Štefana	243
" " " svojiga patrona	244
V praznik vsih svetnikov	244

Molitve za razne osebe in potrebe :

1. Za sveto cerkev	246
2. Za svetiga očeta papeža	247
3. Za škofa	247
4. Za dušne pastirje in vse duhovne	248
5. Za spovednika	248
6. Za cesarja	249
7. Za vse deželske gosposke	249
8. Molitev otrok za starše	250
9. " staršev za otroke	250
10. Žegen čez otroke	251
11. Za zakonske	251
12. Za zlahtnike	252

	Stran.
13. Za prijatle in dobrotnike	252
14. Za sovražnike	252
15. Za spreobrnjenje nevernih grešni- kov	253
16. Za bolnike	254
17. Za umirajoče	254
18. Per volitvi stanu	254
19. Ob času žalosti	255
20. Popotni žegen	256
Molitve za bolnike in umirajoče	257
Molitev za srečno smert	260
Duhovni testament	261
Poslednji zdihljeji umirajočiga	263
Po smerti	268
Molitev	269
Molitve za mertve	270
„ „ mertve verne kristjane	271
„ „ rajnke starše	272
„ „ „ zlahtnike in dobrotnike	273
Litanije od presvetiga imena Jezusoviga	274
Molitev	277
Litanije od terpljenja in smerti Jezusa	278
Molitev	281
Lavretanske litanije	282
Petim lavr. lit.	285
Molitve po litanijah	286
Priporočevanje k Marii v skušnjavah zoper čistost	294
Litanije vsih svetnikov	295
Molitve po litanijah	300 in 305
Molitev sv. Bernarda	310

Pesmi:

	Stran.
Pesem per sveti maši	311
Druga pesem per sv. maši	319
Pred pridigo	325
Oznanjenje Marije Device	327
Adventna	328
Sveti večer	330
Postna I. Tam na vertu	332
„ II. O, vi vsi	334
„ III. Daj mi, Jezus	338
Žalostna Mati Božja	339
Velikonočna	342
Križev teden	344
Binkoštna	347
Sveto rešnje Telo	348
Pred sv. rešnjim Telesam	350
Sveto Serce Jezusovo	351
Zahvalna	352
Spokorna	354
Vera, upanje in ljubezen	356
Poslednji dan	358

Pesmi v čast Marije:

Češena si Marija	361
Počesenje Marii Devici I.	362
„ „ „ II.	363
Slava Marii	364
Čisto spočeti Devici	365
Ljubezen do Marije I.	368
„ „ „ II.	369
Čast Marije	370

Pristavek:

	Stran.
Prava vera	371
Apostolska vera	375
Gospodova molitev	376
Angelsko česenje	376
Deset zapoved Božjih	377
Sv. zakramenti	377
Postna zapoved	378
Duhovne orožja	380
Prav dober in lahak pomoček se poboljšati	385
Poslednje reči.	387

Natisnil J. Rudolf Milic v Ljubljani.

